

கல்கி

KALKI 29.12.1968

40 காசு

தலைவலியா ?

போக்க ஒரே ஒரு

ஸார்டான் "Gore" **பாதும்**

"Cực độ"

**அது அங்களை புத்துணர்ச்சியுடன்
திகழச் செய்யும்!**

அதன் மூலம் மலர்ச்சி நடைபெறும்.

[illegible]

ஸார்டான் எப்பிதீமிக்

'Dengue'

பங்கு, உடனடி, அபேதாதிபமான
கட்கவியை வரி, சூழற்றித்தும் காட்டுக
கவியை பரவா தருகிறது. குறிகைகளுக்கி
1 கிடைத்து 1 கிடைக்க கை மட்டுமே போகும்.

‘கேரஸ்’ துயளறியுப்

தொகுதி எண்: 2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488-2489-2490-2491-2492-2493-2494-2495-2496-2497-2498-2499-2500-2501-2502-2503-2504-2505-2506-2507-2508-2509-2510-2511-2512-2513-2514-2515-2516-2517-2518-2519-2520-2521-2522-2523-2524-2525-2526-2527-2528-2529-2530-2531-2532-2533-2534-2535-2536-2537-2538-2539-2540-2541-2542-2543-2544-2545-2546-2547-2548-2549-2550-2551-2552-2553-2554-2555-2556-2557-2558-2559-2560-2561-2562-2563-2564-2565-2566-2567-2568-2569-2570-2571-2572-2573-2574-2575-2576-2577-2578-2579-2580-2581-2582-2583-2584-2585-2586-2587-2588-2589-2590-2591-2592-2593-2594-2595-2596-2597-2598-2599-2600-2601-2602-2603-2604-2605-2606-2607-2608-2609-2610-2611-2612-2613-2614-2615-2616-2617-2618-2619-2620-2621-2622-2623-2624-2625-2626-2627-2628-2629-2630-2631-2632-2633-2634-2635-2636-2637-2638-2639-2640-2641-2642-2643-2644-2645-2646-2647-2648-2649-2650-2651-2652-2653-2654-2655-2656-2657-2658-2659-2660-2661-2662-2663-2664-2665-2666-2667-2668-2669-2670-2671-2672-2673-2674-2675-2676-2677-2678-2679-2680-2681-2682-2683-2684-2685-2686-2687-2688-2689-2690-2691-2692-2693-2694-2695-2696-2697-2698-2699-2700-2701-2702-2703-2704-2705-2706-2707-2708-2709-2710-2711-2712-2713-2714-2715-2716-2717-2718-2719-2720-2721-2722-2723-2724-2725-2726-2727-2728-2729-2730-2731-2732-2733-2734-2735-2736-2737-2738-2739-2740-2741-2742-2743-2744-2745-2746-2747-2748-2749-2750-2751-2752-2753-2754-2755-2756-2757-2758-2759-2760-2761-2762-2763-2764-2765-2766-2767-2768-2769-2770-2771-2772-2773-2774-2775-2776-2777-2778-2779-2780-2781-2782-2783-2784-2785-2786-2787-2788-2789-2790-2791-2792-2793-2794-2795-2796-2797-2798-2799-2800-2801-2802-2803-2804-2805-2806-2807-2808-2809-2810-2811-2812-2813-2814-2815-2816-2817-2818-2819-2820-2821-2822-2823-2824-2825-2826-2827-2828-2829-2830-2831-2832-2833-2834-2835-2

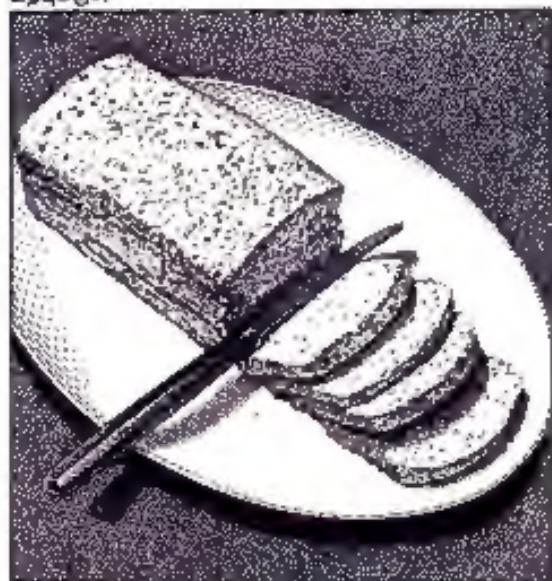
சாப்பாடு சமைப்பில்
கைதும் திருமதி
விஜயா கார்ல்
தமிழ்நாட்டின்
பக்குவ முறை
ஒன்றை உங்களுக்கு
உதவுகிறேன்.

பேகிங் பவுடர்

உபயோகித்து நீங்கள் வாழைப்பது
ரொட்டி செய்து பார்த்திருக்கிறீர்களா?

விட்டிலே செய்த ரொட்டிக்கு பழத்தின் இன்கவை!

கேக்குகள், பிள்கோத்துகள், பக்-
கோடா, பூரி, குமாப் ஜாமுன் முத-
லியவற்றை அந் பெண்ணையாகத்
தயாரிக்க உதவுகிறது ரெக்ஸ் பேகிங்
பவுடர். சிந்தித்து உபயோகித்தா-
லே போதும்தான். ரெக்ஸ் பேகிங் பவுடர்
அருமைமான பொருள்களிலிருந்து
மிகுந்த கவனத்துடன் பக்குவப்
படுத்தப் பட்டது. பேகிங் பவுடர்
களில் மிகவும் சிறந்தது ரெக்ஸ்.

பக்குவ முறை:
500 கி. சர்க்கரை
250 கி. வெண்ணை
6 பழுத்த வாழைப்
பழம் பிசைந்தது
4 நன்றாக கடைசிட
முட்டைகள்
250 மி. கேக் மாவு
1 தேக்கரண்டி
உப்பு
3 தேக்கரண்டி
ரெக்ஸ் பேகிங்
பவுடர்

1. சர்க்கரையும் வெண்ணை-
களையும் ஒன்றாகப் பிசைந்து
கொள்ளவும்.
2. வாழைப் பழங்களையும் முட்-
டைகளையும் சேர்த்துக் கலக்க-
வும்.
3. மாவு, உப்பு, ரெக்ஸ் பேகிங்
பவுடர் ஒன்றையும் ஒன்றாக
ஒழுங்காகச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்.
4. வாழைப் பழக் கலவையைச்
சேர்த்த மாவுடன் மெதுவாகக்
கலக்கவும். அறிக்கமரக் கலக்க
வேண்டாம்.
5. கலவையை இரண்டுபகுத்து
ரொட்டி மூக்களில் ஹத்தி 350
பா. குட்டியில் 40-45 நிமிஷ-
களுக்கு உடவும்.

தயவு செய்து உங்களுக்கு ஒரு பக்-
குவை குறை சொட்டை ஆவிரிவாக
இந்தி / வங்காளம் / தமிழ்/
தெலுங்கு/மலையாளம்/குஜராத்தி
மராத்தி/கன்னடத்தில் இதுவரை
மாக அனுப்பி வைக்கவும்.

பெயர்.....

ஞாபகம்.....

இக் கூப்போன் மூத்திரி செய்த
அனுப்புக
காரன் பார்ட்டீஸ் கம்பெனி
(இந்தியா) கோரவேட் லிமிடெட்
ஸ்ரீ விசாக் ஹவுஸ், லாட். 1
ரோடு, பம்பாய்-1, (இந்தியா)

இது போல் இன்னும் பலவகையான தீவிரப்பயன்பாடுகள் தயார் செய்து உங்களுக்கு அனுப்பி
மகிழ்ச்சிக்காரம். பின் வரும் இதற்கானக் கவனித்துப் பாருங்கள்.

உங்கள் சமைப்பில் உன்னதமாக இருக்க உயர்ந்த சாமான்ஸெய் உபயோகிப்புகள்

காரன் பார்ட்டீஸ் கோ (இந்தியா) கோரவேட் லி.
ஸ்ரீ விசாக் ஹவுஸ், லாட். 1 ரோடு, பம்பாய்-1. (இந்தியா)

ரெக்ஸ் வித்தியா எழுத்துகள்:
பாசி & கம்பெனி, ரேட் ஹவுஸ், மதராஸ்-1
மத்திய ஆங்கில நூல் விநியோகம்

வளரும்

உங்கள்

குழந்தைகளுக்கு

காமதேனு

வனஸ்பதி

வைடமின்கள்

A & D நிறைந்தது

'காமதேனு' சிறந்த சமையல் சாதனம்

மெட்ரீச் மெல்கம் & துண்டாக்கியல்
கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்
மெட்ரீச் ஆஃப் & S. சௌத் திங்கா
மாநிலம், சென்னை
சென்னை ரிஜிஸ்டர்ட் சிவரேட் லிமிடெட்

Criterion-MC-1124

கல்கி

ஸ்பாருளடக்கம்

கிடை, பரிசு. 15

சு.சம்பர், 21

காசியீரப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு	(தலைப்பங்கம்)	—	5
பன்னாளுக்குப் பெருமை;	...	—	6
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்	...	—	7
எம். என்.என் தலைமை உரை	...	—	9
பொன்னியின் செல்வன்	அமரர் கவி	—	18
மகாபாரதம்	ராஜாஜி	—	34
பார் புகழும் பாபா	விஜயராகவன்	—	38
இனிஞ்சல் கோபுரம்	ஜெகதீந்திரன்	—	45
தெய்வ மனம்	எஸ். ரங்கநாயகி	—	56
அழகின் பெயர் சத்தியம்	சு. பஞ்சாபதேசன்	—	59
ஒரு முத்துப் பிறக்க	அனுத்தமா	—	74

“கல்கி”-யில் ஸ்பாருளாகும் கதைகளில் சில்கள் பெயர்கள் எல்லாம் சுதப்பிட்டு பெயர்க்கின; சம்பலங்களும் சுதப்பின.

பாலுஸேரி பெனிமிட் சிட் பண்டு

மிரைவேட் லிமிடெட்

“பாலுஸேரி பிழங்கல்”

3, சிங்கராத்தாரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி
தபால் பெட்டி நெ. 414. மதராஸ்-5
தக்தி: “EVERMANS” போன்: 85934

மதராஸ் சிட்பண்டு 1961 ஆக்டபர் மீதக்காலம் சிட்நென் நடத்தப்படுகின்றன
(மதராஸ் ஆக்ட் நெ. 24 டி 1961)

25 மாதங்கள்

குறுகிய காலம் சிட்நென்

26 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சிட்நெட் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சிட்நெட் தொகை
A	ரூ. 200	ரூ. 5000	D	ரூ. 25	ரூ. 625
B	ரூ. 100	ரூ. 2500	E	ரூ. 20	ரூ. 500
C	ரூ. 50	ரூ. 1250	F	ரூ. 15	ரூ. 375

40 மாதங்கள்

தீண்ட காலம் சிட்நென்

40 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சிட்நெட் தொகை
LTA	ரூ. 800	ரூ. 20000
LTB	ரூ. 250	ரூ. 10000
LTC	ரூ. 125	ரூ. 5000

கேள்விகளுக்கு விவரத்து எங்கள் விநிகரங்களுக்கு எழுதவும்

பி.சி.என். புது டி.வி. - பம்பாய் - பெங்களூர் - கங்கத்தா

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

வண்டியில் என்ன சாமான்?

சுற்றுதில்லை, 300 கோடி
அமெரிக்கப் புதுக்கடன்
— பத்திரங்கள்

பொம்மட வுலஸென்ஸ் ஓட்டி

காச்மீரப் பிரச்னைக்கு ஒரு தீர்வு

நம் நாட்டுக்கு முக்கியமான ஒரு விஷயத்தில் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். அதாவது இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் பரஸ்பர முரண்பாடும், அச்சமும் இன்றி யாழ்வே முடியாதா என்பதை அவசியம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் சமாதான சகலாழ்வு பெற்றிருந்தான் நம் முண்டய சக்தியும் நிதியும் ராணுவத் துக்காக ஏராளமாக விரயமாவதைத் தடுக்க முடியும். அந்நிய நாடுகளிடம் தீர்க்கவொண்ணாமல் பட்டுள்ள கடலி லிருந்து மீள இயலாது நாடுகளின் ஒற் றுமை அத்தியாவசியம். இந்தச் சக வாழ்வை நாம் அடையாளியில் பாகிஸ் தான். இந்தியா ஆகிய இரு நாடுகளின் மக்களும், அரசாங்கங்களும் துனிக்கடப் பிரயோஜனமற்றவை என்றேயாகும். இரு நாடுகளும் சமாதானத்தை விரும்பு கின்றன. இரு நாடுகளும் துனையாக முன்றலில் யாழ்வே விரும்புகின்றன, கொள்கை ரீதியில் நம்மிரு நாடுகளிடையே வித்தியாசம் எதுவும் இல்லை எனலாம். இரு நாட்டினரும் ஆண்டவ னிடம் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள். (பரம் பொருளுக்கு நாம் கொடுத்துள்ள பெய ரில்தான் வித்தியாசம்). சமீப காலம் வரை இரு நாடுகளும் ஒரே கலாசாரச் சூழ்நிலையில்தான் வளர்ந்திருக்கின்றன. நம்மிருவருக்கும் பொதுவான புனிதச் சின்னங்கள் நம்மிரு நாடுகளிலும் உள் ளன. நமக்குப் பொதுவான இலக்கிய முண்டு. சிறிய பிரதேச மாறுபாடுகளைக் கருத்தில் கொள்ளாவிடில் நம்மிரு நாடு களின் மொழியும் பொதுவாக உள்ளது எனலாம்.

பல்லாண்டுகளுக்கு முன் துணைபிதி அய்யு கான் இரு நாடுகளுக்கும் கூட் டான ராணுவ அமைப்பை ஏற்படுத்த லாம் என யோசனை தெரிவித்தார். (பாகிஸ்தான் பிரிவினைக்கு முன் நம் தலைவர்களில் யெரே இந்தச் சூத்திரத் தெரிவித்ததுண்டு.) அதுடன் ஸ்ரீ துயா தாரலாக் நேரு அவர்களோ, இந்தியா வுக்கும் பாகிஸ்தானுக்குமிடையில்தான் போர் மூலமுற ஆபத்த இருப்பதாகக்

கருதினார். எனவே இவ்விரு நாடுகளும் கூட்டுப் பாதுகாப்பு ஏற்படுத்திக்கொள் வது சாத்தியமற்றது என்று எண்ணி விட்டார்.

இன்று நம்மிரு நாடுகளிடம் மட்டுமே போர் ஏற்படுகிற ஆபத்தான யாய்ப்பு இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. இரு வருக்கும் பொதுவாக வெளியிலிருந்து கம்யூனிஸ ஆபத்து உள்ளது. எனவே இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் கூட்டுப் பாதுகாப்பைப் பற்றி நினைப்பது சாத்தி யம். அதோடு நாம் செவ்வழிக்கவொண் ளாமவே செவ்வழிக்கும் கோடிக்கணக் கான ரூபாய்களை மிச்சப்படுத்தவும் கூட்டுப் பாதுகாப்பு உதவும்.

அனல் காச்மீரப் பிரச்சனை இருக் கிறதே எனலாம். இதைத் தீர்க்காமல் கழக நிலை எப்படி ஏற்படும்? இரு நாடு களும் போரிட்டுக் கொள்வதில்லை என்ற உடன்பாடு காண வேண்டும் என நேரு அவர்கள் பலமுறை கூறியும், காச் மீரம் என்ற விடை காண முடியாத பிரச்சனையே அதற்குத் தடையாக இருத்தது.

இந்தச் சிரமத்தைத் தீர்க்க எவ்வ னையோ ஆண்டுகளாக முயன்றும், அது அப்படியே இருந்துவந்திருக்கிறது. மிகச் சிறத்த அறிவாளிகளும், மிக நய்ந தோக்கமுன்னவர்களும் செய்த முயற்சி களும் பலிக்கவில்லை.

இப்போது நான் ஒரு திட்டம் சொல் கிறேன். இது கைத்தொழில்புத்தக மாணிக்கூட்டத் தோன்றலாம். அனல் ஒரு விசித்திர உபாயத்தினாலன்றி இந்தப் பிரச்சனையைக் கட்டக் கழிப்பில்லை.

என் யோசனை: அமெரிக்கா, பிரிட்ட டன், ருஷியா ஆகிய இம்மூன்று நாடு களும் காச்மீரத்தை நிர்வகிக்க ஒரு குழு (Board of Control) நிறுவி, அதன் மூலம் பத்து ஆண்டுகளுக்குக் காச்மீரத் தில் பொதுப்பு ஏற்கவேண்டும். இந்தப் பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு மேற்கூறிய நிர்வாகக் குழு, காச்மீர மக்கள் நங் கனது எதிர் காலம் பற்றி என்ன கருத் துக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்றறிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அம்மக்கள்

எந்த ஆட்சி வேண்டுமென்று முடிவு செய்கின்றனரா, அதனை நினைத்துக்கொண்டு, வங்கரகனின் நிர்வாகக் குழு விவாதிக்க வேண்டும்.

அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ருஷியா ஆகிய மூன்று நாடுகளையும் இவ்வாறு கூட்டுப் பொறுப்பு ஏற்குமாறு இந்தியா, பாபின் தான் இரண்டும் அபத்தமாக வேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

‘காசுமீரம் இந்தியாவின் அங்கம். இதை மாற்ற முடியாது’ என்கிறது இந்தியா. ‘காசுமீரம் இன்னமும் பிரச்சனையாகவே உள்ளது; அது பிரச்சனையாக உள்ளவகையில் நாங்கள் இந்தியாவின் விருத்தியை’ என்கிறது பாபின் க்தான். இது வெறும் அபிப்பிராய பேதம் என்ற அளவில் நின்றுவிட்டது. இது காரணமாகக் கோடாதுகொடி ரூபாய்கள் கிரயமாகின்றன. இமயமலையோம் கடல் கரை ஆண்டு தொறும் உயர்ந்து வருகிறது. இந்தத் தூதிரிஷ்ட நிலையை அடுத்த தலைமுறையின்

குக்கும் நாம் பிறராகித்தமாத விட்டுச் செல்லக் கூடாது. வெகு காலமாகத் தீர்க்கப் பட்ட பிரச்சனையை நம் நாளியேயே தீர்க்க வேண்டும். பப்பின், வெறுப்பு, ஆகியவற்றையும் இவ்வாறாக மோசமான தற்பெருமை வையும் விட்டு. இந்தியாவையும் பாபின் தானையும் மொத்தம் கையாழ்வின் நிலைப் படுத்த வேண்டும்.

அமெரிக்கா வெளி விவகாரங்களிலிருந்து விலகி நினைப்பதால், தென் மிழ்க்காசிய நாடுகள் ஒன்றும் பின் ஒன்றாகக் கம்ப்யூனிச வங்கரகளுக்கு இரையாகி அபத்தம் உள் ளது. இந்த அபத்த நிலைக்கு விடுவதற்கு முக் தெற்காசியாவின் துணைவகத்ததைக் காப் பாற்றியாக வேண்டும். இந்தக்கு இந்தியா யும் பாபின்தானும் ஒற்றுமை கொள்வது அத்தியாவசியமாகும்.

(ராஜாஜி ‘கவாந்ஸ்’-இல் எழுதப்பது.)

பண்ணுக்குப் பெருமை;

பெண்ணுக்குப் பெருமை!

இந்த டிசம்பர் 30-ந்தேதி மியூனிக் அகாடமிவின் சந்திரதர்திக்கு ஒரு கவிதை; ஸ்ரீமதி எம். என். வப்புலாஷியின் வாழ்க்கையில் ஒரு தள்ளுதல்; சந்திர வரலாற்றிலேயே ஒரு முக்கியமான நாம்; ரசிகர்கள் அனைவருக்கும் ஒரு போல் தான்.

மியூனிக் அகாடமிவின் நூற்பத்திரவந்தா வது மகாதாட்டை மாட்சிமை தங்கிய நிகழ்வி தாக்கர் மகாராணி ஸ்ரீமதி சேது பார்வதி பாய் அவர்கள் தொடக்கி வைக்க, இம்மகா தாட்டின் தலைமைப் பொறுப்பை ஸ்ரீமதி எம். என். ஏற்றுக்கொண்ட கவசபயம் மகத்தான கொள்கையமாக அன்று நிறையேறியது.

அன்று அகாடமிவின் நேரித்த கூட்டம் இன்றுவரை கங்குலாத ஒன்றாகும். முதல் முதலில் ஒரு பெண்மணி அகாடமிவின் மகாதாட்டு அக்கிரமணராகி கங்குலித கவா திதியாவதில் அன்று பெண் குகம் அகடத் திருத்த பெருமிதக் களிப்புக்கு அடையாள மாக அகாடமிவின் பெரிய மகத்திதில் உள் ளும் புறமும் பெண்மணிகள் குழுவியிருத் தனர். ஸ்ரீமதி எம். என். வகத்தமுகாரி பிரார்த்தனை பாய் விழாவை ஆரம்பித்து வைத்தார். ராஜாஜி, காதாண்ட், பாக்டர் ராதாபெருமணன், வி. வி. கி. ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி, ஹார்ஷ்ட் பிரபு, கணேசர் உத்யக் கிம், திரு வி. என். அன்கு துரை உள்விட்ட ஏராளமான உத்தாட்டு. வெளிநாட்டுப் பிரமுகர்கள் அகாடமிவையும் எம். என்.வையும் வாழ்த்தி அனுப்பிய செவ்வி கிள் ஸ்ரீ டி. கி. ராஜகோபால் வாசித்த பீன், அகாடமித் தலைவர் ஸ்ரீ டி. என். வெங்கட் ராம அய்யரவர்கள் வரவேற்புரை நிகழ்த்தி லார். நிகழிதாக்கர் மகாராணிக்கு அகாடமி வின் வரவேற்பிதழை டாக்டர் வே. ரங்கன் அவர்கள் வாசித்தவித்தார். அகாடமி பச்சிணம் குழந்தையாக இருத்த காகத்தின்,

இதே பெருமையுடைய ஓர் ஆண்டு மகாதாட் கூடத் தொடக்கி வைத்தது வரவேற்பிதழில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

மகாராணியார் தமது தொடக்க உரையில் அகாடமிவின் சந்திரத் மணியைப் பாராட்டி யுனர். எம். என்.வின் சர்வதேசப் புலமைப் பாராட்டினார், மகாதாட்டுத் தலைமை முதல் முதலில் ஒரு பெண்ணுக்கு வழங்கப்பட்டிருப் பதைக் குறிப்பிட்டு, தியாயமாகச் சந்திர உவகித் ஆண், பெண் என்று பிரித்தப் பேதம் பாராட்ட அகாடமிவின் இவ்வளவுமும், வித்தை ஒன்றே அனவுகொல் என்றும் கூறினர். வினிமாய் பாடல்கள், மெய்கிணை, தான் சந்திரம் இவற்றுக் காலநியை இவர்க்கு ஏற்பட்டுள்ள அபத்தை எச்சரித்துத் தமது கள் கசித்தமான் உரைவை முடித்தார்.

திரு வி. வெ. ராமசாமி முதலியார் வந்த சேதுபாரம் கூற மகாதாட்டுத் தொடக்க விழா முடிவடைந்தது.

அனதபடுத்து ஸ்ரீமதி எம். என். அவர்கள் அக்கிரமண பதவிக்குத் தேர்வு செய்யும் வைபவம் தொடங்கியது. ஸ்ரீமதி டி. வெ. பட்டம்மாள் எம். என்.வின் மகன் மாண அணிவிக்க மணவீரர்கள் புலம் மாண குட்டி கர். முதலில் ஸ்ரீ ஸ்ரீகோண்டார் வெங்கட் ராம அய்யர் ஸ்ரீமதி வப்புலாஷியை அக்கிரம ண் பதவிக்குப் பிரேரித்தார். ‘எம். என். தலைமை ஏற்பதால் எம். என்.வர்க்குக் கௌரவமான அகாடமிக்குக் கௌரவமான என்றே சொல்லத் தெரியவில்லை’ என்றார். பிரேரணையை வற்புறுத்தித் ஸ்ரீ செம்மன்குடி ஸ்ரீநிவாசையார், எம். என்.வின் வித்தப் பரம் பரணையையும், காவ்வகத்தையும் கொண்டு நிறுத்தபயம் பாராட்டினார். ‘தேச பக்தி, தெய்வ பக்தி, ஆசாரிய பக்தி, பரிபக்தி ஆகிய அனைத்தும் சீரழிய வந்திர் ரத்தினம் இவர்க்’ எனக் கூறினர். இவ்வளவு புலம்

பெற்றான் பின்பும் எம். என்.விடம் காண்பு பரும அடக்கமும் பணிவும், மேலும் வித்தக டியிலும் ஆர்வமும் மற்றெங்கிலோருக்கும் வழிகாட்டி என்றார். அவர் மீதுணிக் அள டமிபின் தலைமைப் பதவி ஏற்பாது மிகப் பொருத்தம் என்றார். அடுத்து பிரேரணையை ஆயோஜித்த ஸ்ரீமதி சரங்கநிபாய் பாசப் பருவத்திலிருந்தே தேவிய அருளுடன் எம். என். உத்தமமான சங்கீதத்தைப் பரப்பி வருவதிலும், அவர் இன்று உலகப் புகழ் பெற்றுக் கிரீத்தியின் ஸ்ரீத்தியை அடைத் திருப்பதிலும் தமது மகிழ்ச்சியைத் தெரி வித்தார். 'இன்று இந்த உலகமெங்கலாம் கியாதி பெற்றுள்ள எம். என். கிள்யெனிலும் இதர கிரகங்களின் ராக்மெட்டுகளும் அடைதல் போது சந்திர மண்டலம் முழுவிலுள்ளதும் நம் சங்கீதப் பெருமையை நினைவிட்டுவார்' என்று உரீ ஆர்வத்தினால். டாக்டர் நாராயண மேனன் அவர்கள் மற்ற முயற்ச

வும் ஆயோஜித்துப் பேசுகையில், இவ்வாண்டு அகாடமிபின் தலைமை மன்றத்துக்கு எம். என். பொன்மையில் பொலிவையும், தனிய எழிலையும், பன்மையும், சேத்தையும் அளிப் பார் என்று உறிஞர்.

இதன் பின் ஸ்ரீமதி எம். என். அவர்கள் தலைமை உரை நிகழ்த்தினார். இதுவரை எம். என்.பின் புகழ் போப்பும்போது, அதைத் தமது புகழாலிலே ஒருதி மெழித்து வந்த சைப்போர், விதவி உகரவாற்றும்போது, அவரது இசையில் கட்டுப்படுவது போலவே பெரிசெழும் அப்படியே வலித்து அதுபவித்தது குறிப்பிடத் தக்கது.

ஸ்ரீ நாமகிரீப்பேட்டை செஞ்சனலின் மக் ளை வாதநியமும், கிளையட்டி ஸ்ரீ கப்பிர மணிவத்தின் அநி அற்புதமான தயில் வாத நியமும் அகாடமிபின் சங்கீத மயோத்ச வத்தை ஐரம் ஐரம் என்று தொடங்கி வைத்தன.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

தமிழரானில் காய்கிரல் மெஜாபிட்டி குறைத்து விட்டது. எனினும் உலர்னர் நடவடிக்கை எடுக்கக் காலதாமதமாகி வரு கிறது. தமிழரானில் காய்கிரல் குறை மத்தி, எழிரி கட்டியிலிருந்து காய்கிர லுக்குச் செ அங்கத்தினர்களின் மாநத் செய்து, தமக்கு மெஜாபிட்டி பெறக் கூடிய வாய்ப்பு உண்டாவதற்காகக் கவர்னர் காலம் கடத்துவது வருத்தத் தக்கது. கருத் தின் 'அடிப்படைகள் சட்டசபையில் கட்டி மாறுவது ஒரு விஷயம்; பதவி பெர்த்துக் காகக் கட்டி மாறுவது வேறு விஷயம்.

தமிழ் மதத்தை விட்டவர்களின் திரும்ப அம்மதத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பது சாதாரண விதி. இது சபலங்களுக்கு ஆளாகாமல் கட்டுப்படுத்தும் சாதாரணக் இருந்தது. ஆனால் சர்ப் காலமாக, மீண்டும் மதம் மாறுவது அனுமதிக்கப் படுகிறது. பழைய விதி இருந்தபோது மக்கள் மதம் மாறும்போது நூறு முறை யோசித்தனர். சம்ப வழுக்கம், மக்கின் எவிலின் கருத்திக்கு ம் இதர சபலங்களுக்கு ஆளாகக் செப் பிறது. இதனால் சமூகக்கலிடவே உரசல் ஏற்படுகிறது.

அரசியல் என்பது மதமயம். ஆனினும் இரண்டிலும் பொதுவான அம்சங்களும் கொள்கைகளும் உண்டன.

உக்க

பாண்டிச்சேரி, காவரக்கல் நகராட்சித் தேர்தல்களில் காய்கிரல் கட்டி அப்படியே எடுபட்டுப் போய்விட்டது. பாண்டிச்சேரியில் காய்கிரலுக்கு ஒரே ஒரு கந்தாளமும் காவரக் காலில் இரண்டும் கிடைத்துள்ளன. தி.மு. களம் முக்கியமாகக் கொண்டு அண்மத்த நகர நல முயன்வனிகள் கவிமொன முறை யில் செற்றி பெற்றுள்ளன. மக்களின் நம் பிச்சையை காய்கிரல் இழந்துவிட்டது என்று

இத்தேர்தல்கள் நிச்சயமாக எடுத்துக் காட்டி விட்டன. படுதொல்வி அடைந்த காய்கிர கக்குப் பதிலாக எத்தக் கோஷ்டியையும் தேர்த்தெடுத்துப் பரிசைப் பார்த்த வாக் காவரக்கல் தயாராக உள்ளனர்.

உக்க

அமெரிக்காவின் ஆளுட்காரர்கள் அடுத்து வரும் ஆண்டுமேல் தமது நாடு ரொ மக்களைக் கடக்கும் என்று நம்புகிறார்கள். ஜான்னலின் தொன் மீது கணமயாகக் காந்த் திருத்த பிரச்சனைகள் திசனலின் காலத்தின் இடுவாளும் என்பது அவர்கள் கருத்து. குறிப் பாட, கிபட்டராயில் அமெரிக்கா ஏற்றுள்ள பொறுப்பின் கமை மிகவும் குறைத்துவிடும் என எண்ணுகின்றனர். ஆனால் அமெரிக்கா கின் கமை குறைவும்போகே, தெற்கு கிபட் நாயின் கமை அதிகமாகி, அதை வாட கிபட் நாய் கிழங்குகிற வாய்ப்பும் அதிகமாகவத நாய் மதப்பதற்கினை.

உக்க

ராஜ்ய சர்க்காரனின் மீது மத்திய உக் துறை இலாகா செலுத்தக்கூடிய மேலாதிக்கம் பூரணமாக அழித்து விடும்படி, குறாட்ட வெறி சப்படிப் பரவிவிட்டது என்பதைத் தமிழக அரசாங்கமே உணர்ந்திருக்கும் என நம்புகிறேன். எனவே, இத்திட்டத்தில் இனி எடுபட வேண்டாம் என தில்லி உத்தரவு பிறப்பித்தால் அது மறுக்காது என்றே நினைக் கிறேன். இதே போல் குஜராத் தும் தில்லியின் உத்தரவை ஏற்றுப் என நம்புகிறேன். தில்லி சர்க்கார் தானே காட்டரி நடத்து வது கெளரவக் குறைவானது எனக் கருது மாயின், இந்த அகெளரவக் செயல் கூடாது என ராஜ்யங்களுக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கவும் அது தயாராக இருக்க வேண்டும்.

திரு ஏ. நேசமணி தம்பியின் வேண்டுகோள்

காமராஜரின் தோல்வி நேசமணியின் வெற்றி

'நடைபெறப்போகும் பார்லிமெண்ட் நாகர்கோவில் தொகுதி இடைத் தேர்தலில் காங்கிரஸின் தோல்வியை என் அண்ணனின் (ஏ. நேசமணி) வெற்றி' என்று காலஞ்சென்ற திரு ஏ. நேசமணி எம். பி. அவர்களின் உடல் பிறப்புத் தம்பி திரு அப்புவோஸ் சிரோன்மணி தம் அறிக்கை ஒன்றின் மூலம் தெரிவிக்கிறார்.

திரு அப்புவோஸ் சிரோன்மணி தேவிருளம் கண்ணன் தேவன் தேவிரைக் கம்பெனியார் பணியாற்றி இப்போது ஓய்வு பெற்றுத் தம் சொந்த ஊர் பள்ளியாடியில் திரு ஏ. நேசமணியின் குடும்ப வீட்டில் வாழ்ந்து வருகிறார்.

அடுத்த மாதம் ஜனவரியில் நடைபெறப்போகும் இடைத்தேர்தல் விஷயமாக அவர் வெளியிட்டிருக்கும் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது: நேசமணி அவர்கள் நம்மை விட்டு மறைந்தாலும் அவர் நினைவு நம்முடைய நெஞ்சங்களில் நிறைந்து இருக்கிறது. நேசமணியை காமராஜர் வஞ்சம் தீர்த்துக் கொண்டதையும் அவருக்கு உரிமைப்பட்ட பதவிகளைத் தர மறுத்ததையும் இந்த மாவட்ட மக்கள் மறக்க மாட்

டார்கள். நேசமணிக்கு வலக்கரம் போல இருந்து அவரது போராட்டப் களுக்குத் துணை நின்று அவருடைய கட்டளைகளுக்குப் பணித்து அவரால் 'தம்பி!' என்று அழைக்கப்பட்டவர் டாக்டர் மத்தியாஸ். டாக்டர் மத்தியாஸ் எங்கள் குடும்பத்தில் ஓர் அங்கத்தினராகவே கருதி வருகிறோம். அவர் என் அண்ணன் அடிக்கவட்டில் நடப்பவர். அவருக்கு எங்கள் ஆதரவு என்றும் உண்டு. உடல் நலக் குறைவு காரணமாகக் கடந்த தேர்தலில் தான் போட்டியிடவில்லை என்று என் அண்ணன் தெரிவித்த பிறகுதான் கடந்த தேர்தலில் மத்தியாஸ் குறித்தார். அவர்கள் இருவருக்கும் மோதுதல் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் கடைசி நேரத்தில் காங்கிரஸார் என் அண்ணனைக் கட்டாயப்படுத்தித் தேர்தலில் நிறுத்தினர். இதனை இம்மாவட்ட மக்கள் அறிய வேண்டும். அண்ணன் நேசமணியின் இடத்தைப் பெறும் உரிமையும் தகுதியும் தம்பி மத்தியாஸுக்கே உண்டு. மத்தியாஸ் வெற்றி பெறப் பாடுபடுவோம். காமராஜரின் தோல்வியே நேசமணியின் வெற்றி!

- 'கன்னியாகுமரி' பத்திரிகையிலிருந்து

நாகர்கோவில் தேர்தல்

நாகர்கோவில் தேர்தலில், அங்குள்ள சுதந்திரக் கட்சிக் கொள்கை தலைவர் டாக்டர் மத்தியாஸும், திரு காமராஜ் அவர்களும் போட்டியிடுகிறார்கள். காங்கிரஸுக்கு எதிரான வாக்குகளைப் பிரித்துவிட வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் கம்யூனிஸ்ட் வேட்பாளராக ஒரு முயற்சி நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கிறார். காங்கிரஸின் கொள்கைகளை நியதாட்டுவதற்காகத் தாம் இந்தத் தேர்தலில் நிற்பதாக திரு காமராஜ் அவர்கள் சொல்லிக் கொள்ள முடியாது. இப்போது காங்கிரஸுக்கு இவ்வாறு ஆதரவு தேடுவதற்கு எந்தவித விசேஷ சந்தர்ப்பமும் ஏற்படவில்லை. தம் சொந்த முன்னேற்றத்துக்காகவே அவர் போட்டியிடுகிறார் என்பது மிகத் தெளிவு. ஒரு மனிதரின் அரசியல் முன்னேற்றத்துக்காகச் செல்விற முயற்சியை வாக்காளர்கள் ஆதரிக்காமல் இருக்க வேண்டும். ஏகபோகியை வியாபாரத்துக்கு உதவும் பொய்ச்சென்னை முறைக்கு முடிவு காண விரும்புவதற்கு கட்டளை சார்பில் நிற்பவருமாயினும் டாக்டர் மத்தியாஸுக்கே மக்கள் ஆதரவு தருவர் என் பூரணமாக நம்புகிறோம். டாக்டர் மத்தியாஸுக்கு இ. மு. க., மூன்றாம் சீக், சுதந்திரக்கட்சி இவர்களுடைய பூரண ஆதரவு உள்ளது. கன்பராகுமாரி மாவட்டத்தில் எல்லா மக்களுடைய நம்பிக்கையையும் பெற்றவர் டாக்டர் மத்தியாஸ்.

எம்.எஸ்ஸின் தலைமை உரை

சென்னை ஸங்கீத
விதவத் சபை
42வது மகாநாட்டில்
முழுதி எம். எஸ்.
கம்புலங்குடி அவர்கள்
நின்றுநிப
தலைமை உரை

ஸங்கீத விதவார்த்தினிஸ் பிரதிநிதியாக என்னைக் கருதி இந்த மகத்தான தலைமைப் பொறுப்பை ஏங்கித் விதவத் ஸபையினர் எனக்கு அளித்திருப்பதாகவே கொள்கிறேன். ஸங்கீத விதவாப்பாசத்தைத் தொடர்ந்து நான் மேற்கொள்ளுவதற்கு ஊக்கமளிக்கவே இந்தப் பெரும் கௌரவத்தை எனக்கு வழங்கியிருப்பதாகக் கருதுகிறேன். மேலும், பெண் குவத்தைப் பெருமைப்படுத்துவதற் காக, என்னை அதன் பிரதிநிதியாகக் கருதி இம்மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிக்கும் பாக் கியத்தை எனக்குத் தந்திருப்பதாகவும் எண்ணுகிறேன். எனது சக விதவார்த்தி களின் சார்பிலும், பெண் குவத்தின் சார்பி லும் எனது இதயபூர்வமான நன்றியை விதவத் ஸபையினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஸங்கீத ஸாகரத்தில் முழுகித் திணைத் திணைவர்கள் பலர் இருக்க, அந்த ஸாகரத் தின் கைரேயாரமாகச் சிறிதே நின்றது தீர்த்தும் தான். ஆண்டவன் சித்தம் இது எனக் கருதி, அவனது அருளையும் பெரிப்போர்களின் ஆசியையும் துணைகொண்டு, இப்பொறுப்பை ஏற்கிறேன்.

இந்த விழாக்கூட மாட்டிமை தங்கிய திருவிதாங்கூர் மஹாராணியார் அவர்கள் தொடங்கி ஸபப்பது எனக்குப் பெரும் புகழாக உள்ளது. மேன்மை தங்கிய மஹா ராணி அவர்கள் தமது ஸங்கீதத்தில் ஆழ்ந்த பற்றுக் கொண்டவர்கள். திருவிதாங்கூர் ராஜ் யத்தில் ஏற்பட்ட இசை மறுமலர்ச்சிக்கு அவரே முக்கியமான காரணமடைந்தார். தானே வினாகாசத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர். அவர்கள் மூன் பாடுவதே ஒரு பாக்கியம் என்று வித் வாகங்கள் கருதக்கூடிய பரம் ரகசீர். மகா நாட்டின் தலைமைப் பொறுப்பை ஒரு பெண் ணிடம் கொடுத்ததோடு, மகாநாட்டைத் தொடங்கி ஊக்கமும் இப்பெண்ணாரி யாரைத் தேர்வு செய்வது எனக்குத் தனிவான தொகு தெம்பு ஊட்டியுள்ளது.

ஸங்கீத விதவத் ஸபை தமது இசைக்குச் செய்து வரும் ஈடுஇணையற்ற சேவையை வினக்கவே தேவை இல்லை. எழுந்தரீய ஸங்கீத வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ள ஸ்தாபனங் களில் தமது விதவத் ஸபையே அனிய பாரதத் திலும் முதன்மைக் கௌரவம் பெற்றுள்ளது. இசை நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவதாலும், இசை ஆராய்ச்சிகள் செய்வதாலும், இசை நூல்கள் வெளியிடுவதாலும் கர்நாடக ஸங்கீதம் செழித்து வளருவதற்குப் பேருதவி புரிந்து வரும் திறவுகனம் இது.

ஐரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும், உல கத்தின் இதர நாடுகளிலும் கூடக் கர்நாடக

ஸங்கீதத்தில் ஓரளவு ஈடுபாடு ஏற்பட்டுள்ளதா னால், விதவத் ஸபைக்கு இதில் முக்கியமான பங்கு உண்டு. தமது விதவத் ஸபை, அவர் நாட்டு இசையறிஞர்களின் தந்து மகாநாடு களுக்கு அழைத்து ஆராய்ச்சி மூலமும், அது பல மூலமும் தம்முடைய கர்நாடக ஸங்கீதப் பெருமைகளை அவர்களுக்கு உணர்த்தி, அந்த அறிஞர்களின் வழியே அவர்களுக்கு நாடுகளி லும் தம் இசையின்பால் ஈடுபாடு உண்டாக்கி யுள்ளது. கர்நாடக ஸங்கீத ஸார்தாரத்துவத்தின் என்னை ஸர்வ தேசங்களுக்கும் பரவி வரும் இந்தப் பொற்காலத்தில் ஸங்கீத விதவத் ஸபையையும், விதவத் ஸபைக்கு வித்தூன்றிய டாக்டர் ஏ. ராமராக் அவர்களையும் முீ கே. வி. சிறுமண்கண்ணாமி அவர்கள் அவர்களையும் தன்னிஷ்டம் திணைக்க வேண்டும்.

இந்த மகத்தான மண்டப நிர்மாணம், விதவத் ஸபையின் வாழ்வில் ஒரு முக்கியமான கட்டம் உம். தம் இசையின் பெருமைக்கு உகந்த பெரிய மன்றம் உருவாகிவிட்டது. எனினும், இக்கட்டிடைத்துக்காச ஏராளமான பொருட் செலவை ஏற்க நேர்ந்ததால், தத் போது விதவத் ஸபை, திதி நினைமையில் ஓரளவு சிரம தகவல்களையே உள்ளது. ஈகவர அதுக்கிரகத்தில், இன்னும் ஓராண்டு காலத் துக்குள்மேலே இந்தச் சிரமம் வெகுவாகக் குறைத்துவிடும் என்று நம்புகிறேன்.

அதன் பிறகு விதவத் ஸபையின் ஸங்கீத சேவை இத்தனை ஆண்டுகளாக இருந்ததை விடச் சக்தியும் வேகமும் பெற முடியும்-பெற வேண்டும் -பெறும் என்றே சொல்லலாம். ஸ்தாபனத்தின் சிரமத்தைத் தீர்ப்பதற்காகத்

முழுதி எம். எஸ். தலைமை உரைகனம் ஸங்கீத

தற்போது செலவிடப்படும் செலவுகள் போது
கூட, நிரம்பி நின்ற பிறகு, இன்னும் நிரை
மலர் வலிமை வளர்ச்சி காண்பதற்கே பய
கூடும்.

எங்கிற வளர்ச்சியை விடவதானால்
முக்கியமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டிய
அம்சம், இரண்டு விதங்களில் முன்னிலை
கூட்டுகின்றன. ஒன்று வளர்ச்சி என்று நாம் சொல்
கிறோம். எதிர்காலத்தில் விதவத் உலகில்
ஏற்படக்கூடிய குறைபாடுகளைத் குறைத்து
விடவும் எதிர்த்துக்கொள்ள இயலும். இந்த
கவனம் உட்பட நாம் நினைப்பதில் முன்னிலை
போதிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது
அவசியம். விதவாக்கித் தொழிலாளர்களும்
நாற்றம்வளர்ப்பதில் இந்த விதவத் கவனம் வரும்
காலத்தில் இன்னும் என்ன நம்புகிறோம்.
அந்தப் பணிகளை இது தவிர முக்கியமாக
அர்ப்பணித்துக் கொள்ளும் என்னும் எதிர்
பார்க்கிறோம்.

விதவத் கவனத்தில் மகாநாட்டுத் தலைமை
வாய்ந்திருக்கும் இந்த நேரத்தில் எந்த ஒரு
பெண்ணுக்கும் தன் தாயின் நினைவு,
நெஞ்சில் நினைவு இல்லாமல், இல்லாமல்,
ஆதாரமற்றதான இந்தத் தாய் - நினைவோடு
என் விஷயத்தில் ஒரு காரணத்தினால் நினை
வும் சொல்கிறது. என் தாய் எனக்குத் தாய்
மட்டுமல்ல, என் குழலும் அவளே. எனக்கு
எங்கிறதில் எதோ சிறிது தெரிந்ததென்றால்
இந்தச் சொற்ப லாபத்துக்கு முன் காரணம்
என் அன்பே, எனவே, தாய் என்ற காரண
மற்ற அன்பையும், குழலும் என்ற காரணம் பத்
திர விதவையையும் நினைத்து, காண்பதென்ற

என்ன அருமை அன்பை விட விதவத் மதனா
என்பதற்கு அம்சமாக அம்சமாக வளர்ச்சி,
அவரது ஆதாரத்தையும் தான் கொடுக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, காண்பதென்ற விதவாக்கி
மதனா ஸ்ரீதீவாண அன்பர்கள் அவர்களுக்கு
நினைவாகச் செலுத்துகிறோம். நெய்நீர்
கூட்டுத்து, எங்கிற எங்கிற கொடு என்ன
ஒன்றை முறைப்படி கொடுக்கி வைத்து,
கூட்டும் வளர்ப்பில் உறுதித்தவர விதவாக்கி
ஸ்ரீதீவாண அன்பர்கள் அவர்களை, அதன்
பின், முறைவாக்கி குழலையானம் என்று
செய்ய இயலாமல், விட்டேயே அன்பர்கள்
மட்டும் கேட்கிறோம். இந்தக் குழலைய நம்ம
செய்வதே போல், பித்தாவத்தில் அன்பப்
போது பண மகாவிதவாக்கித் உறுதி
கொள்ளும் பேறு எனக்குக் கிடைத்திருக்
கிறது. இவர்களில் முக்கியமாக பிரம்மஸ்ரீ
ஸ்ரீதீவாண அன்பர்கள் அவர்களையும், பிரம்மஸ்ரீ
செய்யும்படி அன்பர்கள் அவர்களையும் குழ
ல்தானத்திலேயே வைத்து நம்ம்கொடுக்கிறோம்.
இன்றையும் இங்கிற மகாவிதவாக்கிகள்
எனக்கு அருமை போதிய அன்பு வரும்
கவனம் பெருமைகடன் வெளிவிட்டுக்
கொள்கிறோம்.

பண இரண்டு பெரியவர்களில் அன்பர்கள்
வாய்ந்த செலவாக என்னை காண்பித்திருக்கிறோ
ம். இவர்களில், இரண்டு பெருமாள்கள்
ஸ்ரீமதி விடா தாய்மான் அவர்களின் ஆதி
எனக்குக் கிட்டியாக இன்றே பூரிப்புடன்
நினைவுகொடுக்கிறோம். நாம் நிறையாக இருந்த
போது என் தாயார் என்னை அழைத்துக்
கொண்டு, எழும்புகிறிருந்த ஸ்ரீமதி தாய்

விதவத் கவனம் உறுதித்த தாய் பெருமாளின் ஒரு பகுதி.

மான் அவர்களின் இயந்திரத்தில் சென்றிருந்தார். எங்கிலப் பாடல் சொல்லிக் கேட்ட அந்த நாத வித்தகி, "நன்றாய் முன்னுக்கு வருவான்" என்று ஆதி உதவித்து இன்றும் என் காலம் ஒலிக்கிறது.

என் நினைந்த நன்றிக்கும், நமஸ்காரத் துக்கும் உரிவகர்களின் இன்று முக்கியமாக இருப்பவர்கள் என் கணவர் அவர்கள். நான் அவருக்கு எவ்வளவு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதை எத்தனை சமயங்களில் மனம் விட்டு, காய்விட்டுச் சொன்னதும் எனக்குத் திருப்தி ஏற்படாது. நமது தனி கார்ப்பு என்னும், தனிப் பெருமை என்னும் என்னுமம், தமக்காக இம்மியும் செய்து கொள்ளாமல், என்னை கார்ப்பியத்திலும், எனக்குப் பெருமை ஏற்படுவதற்குமே அல்லும் பதிலும் அவரது பாடுபட்டவர் அவர். நான் எங்கேதெங்கும் செல்கின்றதும் தொடர் எய்த வேண்டும் என்பதொன்றையே தவிர வாழ்க்கை இடைவிடாமல் கொண்டு, என் இடைவெளியும், கார்ப்பியத்தையும் பார்க்கும் பார்க்கும் உருவாக்கியவர்கள் என் கணவர். இன்று எனக்குக் கிடைத்துள்ள புகழ்ச்சிகளைக் காம் உரிவகர் அவர். எனவே, இவ்வகை எனக்குக் கிடைத்துள்ள செல்வங்களையும், இப்போது பெருஞ் செல்வாகக் கிடைத்துள்ள இந்தத் தலைமைப் பதவியையும் அவரது பாதுகாலையே எனமர்ப்பனம் செய்து வணங்குகிறேன். இந்தப் பொதுப்பை ஏன் நான் அஞ்சிய போதிலும், நான் - நந்தை யாக என்னை வளர்த்து ஆளாக்கி, குருவாக எனக்குப் போதித்து, நம்பராக எனக்கு உதராளனாட்டி, தெய்வமாக என்னை காழ்

வித்து வரும் என் கணவரைப் பற்றி நான் உன்மம் நினைத்து பேச, இதனால் ஒரு சந்தர்ப்பம் வாய்த்ததே என்று மகிழ்கிறேன்.

இவரக் கணவரின் அமைச்சரும் மீளாத நன்றிக் கடன்பட்டுள்ள நாதோபாஸகர்கள் அமைச்சரும் அஞ்சலி செலுத்துகிறோம். இந்த நாதோபாஸகர்களின் பரம்பரைமையப் போல் புனிதமான, மகத்தான ஒன்று உலகில் வேறெங்குமே கிடைக்காது. விவரமுமாயும் ஸ்ரீமத் நாராயணனும், பிரம்மனுமே நாதோ பாஸகி செய்தனர் என்கிறார் எத்தனா தியாக ராஜ் காமகம், சமீப, கெளரி, வாகிவகி, குறைய, கஜாபகம் ஆகிய எவ்வாறு தெய்வக் கணவரின் எங்கேதே கொதிக்கின்றனர் போதிரு கிறார். நாரதர், தும்புரு, அகஸ்தியர் போன்ற முனிவர்களையும் ஆட்கொண்ட நம் எங்கேதே துக்கு சரண்திரம் வகுத்தவரும், பரதர் என்ற மாளுகியர், நமது எங்கேதே கெளகியப் பெருஞ் போக்காக ஏற்பட்டதில் என்ப தற்கு இந்த நாதோபாஸகப் பரம்பரைமையப் பார்க்கியே போதும். மேலாக வாதன மாகப் பின்பற்றப்பட்ட நமது எங்கேதே கை விக் உபாஸகர்கள் அமைச்சரையும் வணங்கும் போது, குறிப்பாக எங்கேதே திரிபுரத்தினர் நம் திரிபுரக் கோயிலில் முகந்தானத்திரியே குடிசொல்கின்றனர்.

அதுபலக் கணவரின் எங்கேதேதே சான் திரத்தாக மட்டுமே கிடைக்க முடியாது. ஆவியும், எந்தெந்தக் காலத்துக்கும் இந்த மகத்தான அதுபலம் கிடைக்க, கருவமான லாந்திரன் கெளகியும், அப்படிப்பட்ட லாந்திரன் நமது வாரித்திரியர்களே. வாரித்திரியர்களின் முகம் நமது எங்கேதே

ஸ்ரீமதி எம். என்.என். திருவாய் உதராள உதராளமாகக் கிடைத்துக் கேட்டுக் கெளகியப் போ பார்க்கி மாக அவர்களுக் திருவிதாக்கி காரணம் அவர்களும்

[illegible]

பத்தினன்பு தங்குமனெனே இருக்கிற உண்மை பொருளிடம் வைக்கிற அன்பு. இந்த உட்பொருளிடம் அன்பு வைத்துவிட்டால், தானே வெளிவந்துள்ள வைத்திடமும் அன்பு உண்டாகிறது. ஏனெனில், அந்த வைத்துக்கும் உட்பொருளுக்கும் இருப்பது ஒன்றுதான். இந்தியாவில் பத்தன் உலகமாத்மக்கும் சேவை செய்யும் அடிப்படையாகிறது. இதைத் தான் 'வைக பொருளாகு புகழ்புகல்' என்று அழைக்கிறார்கள். தமது 'சா-கி பெயரோ' கிறியிஸ்து, தீர்த்து ஆளத்தம் எய்துவதற்கு அவர் உறுதியாக உள்ளவன் அல்லவோ இருக்கிறார்?

எத்தனைநேரம் இருந்து விடுவான். உன்னை
அழைத்துவரும் தாய்மாமா, தெய்வத்தாய்
உயர்வு தாழ்வு பாராட்டாமல், அழிவிக்கா
அழைப்பதன்மூலம் இறைப்புகழை புகழத்
தரம் உண்டா? அதற்கு நீதிப்போததன் என்
துமூர். அழைப்பதன்மூலம் எத்தனையம், தோஷம்,
எவ்வளவம் அல்லாது உயர்வு வேண்டும் என்று
இருக்கிறது தெரிவித்து. 'அன்புதந்தி ஒளி
உண்டாகிவர வாக்கினால் ஒளி உண்டாகும்'
என்று மொழி பாரதியார். உன்னை
தென்னு தெய்வ இருந்ததால் அழைப்பது
உண்டாகும். 'அதன்மூலம் மனமோசை
அழைப்பதுதான்' என்பதாக அடியர்வார்
'அத்தனை வாக்கி' கவிதை உருவியார்.
அத்தனை மனமும் அழைப்பதும் ஒளிநீ
ருக்கு என் தருகின்றனவோ என்றுதான்.

பெருமலை நகரத்திலுள்ள நம் வீத்யாசர்த்தியம்
 விருத்த கணபதி செழுந்த வேண்டும் என்பது
 என் ஆகா. இதற்குச் சார்த்தம் நம்
 அப்பியாஸம் செய்து பண்படுத்துக் கொள்ள
 வேண்டும். சார்த்தத்தில் தினமும் மட்டும்
 இருந்தால் போதாது; தந்தை உருது
 பண்படுத்துவதுபோல் குரலையும் பதிநீ
 யால் பண்படுத்த வேண்டும். பொங்கி
 குதறுக்கும் பாயாமல், வாய்விட்டு தள்ளுதலி
 லேயும் வாய்ப் பாயும் பழை வேண்டும்.
 அவை ஞானம் வெறு வெறு அவநியம்,
 அவை ஸ்தானங்களை எங்கெதற்கெனினோ,
 எழுத்துக்கெனினோ வடித்துப் புகை குடி
 யாது. அப்படிப் பதிஞ்சும் அது காணத்தரமாக
 இருக்கும் தவிர பயிப்பாக இராது. நம்
 குடைய ராகங்களில் ஏற்ற அவரம் எப்படி
 வர வேண்டும் என்பதைத் துணிய்பமாக
 வினைவை அப்பியவித்து, தினமும் செங்க
 வேண்டும். கல்பவியூதத்தில் அடக்கி

அமைதியுடன் ஒலிக்கும் விசையும், சிலர் தாராள பிராகாரத்தில் கம்பீரமாக ஒலி முழங்கும் தாகவளரவும் கர்ஜாடக ஸங்கீதத்தின் இரு பெரும் செவ்வகம். கை நுணுக்கங்களிலும், கைர கை வரத் தெளிவுக்கும் விசை எழிலை வித் வார்த்தைச் சீர்ப்பற்ற நெண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். நித்திரையைப் புறக்கணித்து, தன் தம்புராணைச் சுருதி கூட்டி, அவராமம் சாதகம்செய்ய வேண்டும் என்பது ஸ்ரீ தியாக பரம்பரையின் ஆசை. இப்படி எண்ணம் செய்தால், இன்று ஒலித்துவதானி வித்வான்கள், (Vidva Vyanas) ஓரம் பண்பாட்டுக் காலம் பெற்றுள்ள விவாதியை நாளும் நிச்சயம் பெறலாம்.

இந்த வானதத்துவகேவலம் மூலம், பக்தியுடன் கடிய நன்மையாம். தாத வித்வானைத் தொட நினைப்பவர்கள் நன்மையாக இருக்க வேண்டும். நன்மையாக என்ன கடினமாக இருக்கலாம். ஆயினும் இதில் ஒரு மகத்தான அனுபவங்கொடுக்கிறது. இந்த மூலநிதி காலம் கடந்து போகவே விடையாகு. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்குப் பின் படித்துப் பட்டம் பெற்று பட்ட ராஜயோ, இறுதிவராகியோ வக்கிலாகியோ அவது முடியாது. ஆனால் எத்தனை வயதில் பட்டம் பெறும் ஒருவர் தன்வராக முடியும். தன்வராக மரத்தின் பக்தி தானுகேவலமும். அங்குதான் ஆண்டவனும் வந்து கோயில் கொள்ளுகிறார்.

கோயிலில் பூஜை செய்கிற அர்ச்சகர் உன் எவ்வளவு பக்தியோடு பூஜை செய்வான் என்பதும். அவர் பக்தியில்லாமல் பூஜை செய்வானும், அவரத்தனக்கு வருகிறவர்கள் ஆண்டவன் பக்தியுடன் வணக்கிப் போவார்கள். ஆயினும் ஸ்ரீ ராமனிருக்க பரமநாமம் தவிரவேறத்தின் அம்பலின் அர்ச்சகராக இருந்து அம்பலாராவே ஆனதால் எத்தனை எத்தனை பக்தர்களும் அந்த ஆவயம் வந்தது. இருந்து, அவர்களை உத்தம கதிக் சேரத்திபது? அர்ச்சகருக்கும் பக்தி இருந்தால், வேளாந்தியிலேயும் அது பாய்ந்து பிரதி பகிக்கும். சமீபர்கள் தாமசராவே பக்தி யுடன் வந்தாலும், பாடகர் பக்தியில் வந்தாலும் அதனால் பக்தியில் மேலும் எழும். பாடுபவர் மனம் பரமநாமம் ஒத்திருக்கும் கேட்டுவார் மனமும் தானே ஒன்றும்.

இது வகித்த பக்தியுள்ளவர்கள் மகத்தான ஸங்கீதம். உலக நடப்புகளில் அடிபட்ட எத்தனையோ உணர்வுகள் சகவரவிடத்தில் சோர்க்கும் பேது, அங்கீதம் வினாருகிடே உலகம். இந்த தமது பூதவ ஸாமயோஷ பெரிவவர்கள் பின்னருமாறு உதிர அருவி விழுகிறார்கள் :

“எவ்விதம் உன் என்பது கொஞ்சம்கூடக் கஷ்டம் இல்லாமல் போகத்தகுந்தவை வானகிக் கொடுக்கக் கூடியது. வினா வானதியும் ஒன்றை வானத்துக் கொண்டு, கைவரத்தி போடு வனத்து வானித்து ஆனந்தமயமாக இருக்கக் கற்றுக் கொண்டால், மேலும் பன்ன வேண்டாம், தயம் பன்ன வேண்டாம், கையமாக போகத்தகுந்தவை அடைந்து விடலாம்.... அநொடு போகி வேலம் செய்

ஸ்ரீ கவிமம், ஸ்ரீஜி எம். எம்., மலையாள குலி நெய்யாங்குநாள், மீதமும் ஸ்ரீநிவாச டி. வி. சி., எம். எம். சி., நித்திரைவகித்தி.

தாம். தயம்வி தயம் செய்தால் தயம் வனக்கு மட்டுமே ஆகமானந்தம் உண்டாகிறது. எவ்விதம் ஒன்றிந்தால், அதை அப்போய்க்கொர் மட்டுமீய்நிக் கேட்கின்ற என்னைருக்குமே, அநி அனா ஆகமானத் உண்டாகிறது.” இது பெரிவவர்கள் வான்கு.

வின்கீதத்தில் இன்று துநிர்கிடவாமாதத் தம் குறைந்த வருகிறது. இதற்குப் பிர தானமாக காரணம் குருகு வாலம் ஒரு மட்டுப் போனததால் என்று அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். மீண்டும் குருகு வாலம் மூலமய முன்போல் கற்படுத்தவது இயலாதிருக்கலாம். எனினும், அதனால் அந்தப் பதமய மூலமீய் மேல்கடி குறைவாகு. கோவீதுக்குப் போகிற பழக் கதை மக்கள் நிறுத்திவிட்டால், அதனால் தேவையுள்ளிருக்கையுநில்க வன்குருமா?

சிலரு பெறும் ஆரம்பத்திலிருந்து பன ஆண்டும்க் குருகு வாலம் செய்வ முடியா விட்டாலும், கைவரக்கில் படித்துப் பட்டம் பெற்ற வகித் மானவர்கள், அதன் பின்னரேயும் ஒரு குறிப்பிட்ட விதவானில் கீழ் இவ்நடு மூன்று வருஷங்களாவது பகிந்து, அவரது வயி வந்துள்ள மரபின் தனிக் சிறப்புகளில் பெறலாம். எம். ஏ., எம். எம்.வி. வன்கு தன்கு கற்றுத் தேர்ந்து, ஆசிரியாகிறவர்களும் மீதபாடு ஒரு போத சிலவரை அடுத்திருந்து, ஆராய்க்கி செய்து, பி.தெக். டி. (P. D) ஒற்றிய பாக்டர் மட்டங்கள் பெறவனதுப் பார்க்கிறோம் அல்லவா? இவ்வாடுத தான மூலமப்படி எவ்விதத்தில் ஓரனா தேர்ச்சி பெற்றவர்களும், ஏதேனும் ஒரு காலகட்டத்தில் ஒரு மனா விதவானை அடுத்திருந்து அவரது வயிக்கு வாரிசாகி, ஒரு மரபு தொடர்ந்து வான்க் செய்வலாம்.

வகித்த விவையப் போகி வன்குப்பற்ற வக நினைப்பின்கை வகித்த தாடக அடாபி யும், ராஜ்யம்கிதான்கை அதன் கிண்கலும் ததவகி புரிந்து வருகின்றன. வித்வான்கள் உமர் படிப்பிப் பெறவதற்காகக் வகிவன்கை

கொண்டிருப்பதன் காரணத்தால் எந்த நாடக அகாடமியின் முக்கியமான பணிகளில் ஒன்றாகும். பம்பாயில் டாடா நிறுவனத்தார், இந்திய ஸ்கேட் - தன்சு - நாடகக் கலைகளின் வளப்படுத்தலுக்காகப் பீரம் மாண்ட்மாண்ட் அளவில் தொடங்கியுள்ள ராஷ்ட்ரிய கலைக் கேந்திரம் (National Centre for the Performing Arts) மேற்கொண்டுவந்து இனம் வித்யாக்கன் மகாவித்யாக்கனிடம் விசேஷ இசைப் பயிற்சி பெற உதவும் என்பதை அறித்து நாம் எங்கோரும் எத்தொடர்புப் படுகிறோம். இவை நிபுணரும், ரசிகப் பிரமுகருமாகிய டாக்டர் வி. கே. நாராயண மேனன் அவர்களை நிரவாக ஸ்டைட் டிராக் கொண்டுள்ள இந்த 'ராஷ்ட்ரிய கலை கேந்திரம்' எம்பிரதாயக் கலைகளைத் தரம் உய்ந்தமல் போஷித்துத் தர இது போன்ற பல சீரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என நம்புகோம்.

இந்தப் கால இசைப் பயிற்சி பற்றியும் ஒரு போசனை தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஸ்ரீனி வர்ணா, ஜனாநா கர்ணா ஆகியவர்களைப் போதிக்கும் போதே, ராக கர்வருபத்தை அப்படியே தம்முள் பொதித்து கொண்டுள்ள பெரும் காக்வேயகாரர்களின் சிறிய கருவிகளை வித்யார்த்திகளுக்குக் கற்பித்தல் நலம். கர்வரப்படுத்தாமல் இந்தக் கருவிகளைச் சொல்வித் தர வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதால் ராகங்களின் சீவனஞ் சாரங்கள் கைகூடத் தொடக்கத்திலேயே வித்யார்த்திகளின் உள்ளங்களில் பதியும்.

சிரஸனத்துக்கு நமது தேசத்தில் தனி இடம் உண்டு. இசைப் பயிற்சி செய்வோர் பாடுவதைப் போலவே, தன்னைக் கேட்கவும், நன்னைத் திருப்பித் திருப்பிக் கேட்கவும் வேண்டும். செவியும் காவும் மிக தெருக்கிய ஸம்பந்தம் உண்டாயினால், அநேகமாக, ஊமை யாக இருப்பவர்களின் செவிப் புலனும் மத்தியாக விடுப்பதிலிருந்து, இன்றைய காலத்துச் சத்தியையும் கேட்கும் சத்தியையும் எப்படியு் பிணைத்திருக்கிறார் என்பதைப் புரிந்து

கொள்ளலாம். மகாவித்யாக்கனின் இசைவ இனம் வித்யாக்கனும், வித்யார்த்திகளும் நிறைவுக் கேட்க வேண்டும்.

கச்சேரி எவ்வளவு காலம் நடக்கலாம் என்பது பற்றியும் என் அபிப்பிராயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்நாளில் நூறுபிரம் அறுவாய்களினிட கச்சேரிக்கு வருகிற மக்களை இரண்டரை மணிக்கு மேல் இசையில் கட்டுப்படுத்தி வைப்பது ஓரளவு சிரமமே, இரண்டரை மணி அளவால் என்பது வித்யாக்கன் மனோதர்மத்துக்கு நிறைவு தரக் கூடியதே. உருப்படியைச் சற்றுக் குறைவாக இருக்கும் என்பதைத் தவிர, கச்சேரியின் ஸம்பிரதாய அம்சங்கள் எதைவும் இந்தக் கால அளவைக்காகக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த வித்யாக்கனைப் கச்சேரிக்கு இரண்டரை மணி நேரத்தான் நடக்கின்றன. இவற்றின் முழுமை இவ்வளவு என்று சொல்ல முடியுமா?

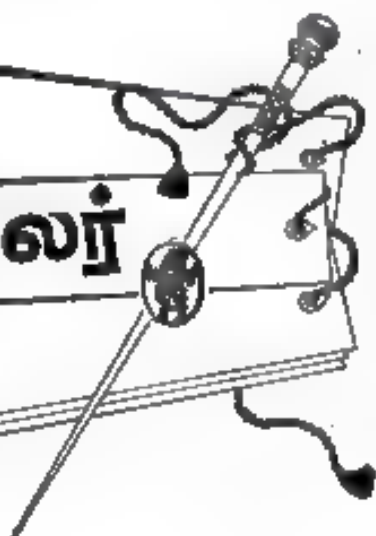
ஸ்கேட் அப்பாஸத்தில் எவ்வளவு கருமை யான அறுண்டாணம் தேவை என்று உன்னைப் பார்த்தால்தான் தெரியும். இத்தனை கஷ்டப் பட்டு நாத வித்யைப் பயின்றவர்களின் எதிர்ப்பாவு நகவாய்வுக்கு வழி செய்ய வேண்டியது எவ்வளவு அவசியம்? முன்பே சொன்னது போல், இந்த வித்யாக்கனை இனம் வித்யாக்கன் லிங் ஊக்குவதில் நான் நினைவேண்டும். மாதம் இரண்டு நாட்களாவது இனம் வித்யாக்கனின் கச்சேரிகளை இந்த வித்யாக்கனை அரங்கில் வைக்கவேண்டும். இக்கச்சேரி களுக்கு ஒரு ரூபாய், அரை ரூபாய்க்கு மேல் டிக்கெட் வைக்காமல் நிறைவு ரசிகர்கள் வந்து கேட்ட காவப்படிச் செய்து தரவேண்டும். எல்லா ஸபைகளிலுமே இனம் வித்யாக்கனுக்கு இவ்வித ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். ரசிகப் பெருமக்களும் அவர்களுக்கு ஆதரவு தர வேண்டும். பேட்டைக்குப் பேட்டை சின்ன சின்ன ஸபைகள் இந்த வடிவத்துக் காகத் தோன்றுவது அவசியம்.

இனம் வித்யாக்கனிடம் கவனம் செலுத்துவதோடு கூடவே மூலிய வித்யாக்கன்

கல்கி

வள்ளுவர் மலர்

ஜனவரி 12²

அங்கலயில் பக்மயில் நடைபெற்ற ஒரு விழாவில் ஸ்ரீமதி எம். எம். அவர்கள் பங்கேற்ற விதம். இவர்கள் அங்குள்ள அங்குசுதாரை அணிந்தது தமது மத்தியத்தின் வழக்கம். மேலாதிக்கம் பாரத சர்க்கரையின் பக்கம் ஸ்ரீமதி எம். எம்.

எனின் தலையிலும் சிறத்தன காட்ட வேண்டியது அவசியம். கடுமையான விதவாக்கம் வறுமையின் வாடும்படி எங்கே வையதும், வசதியுள்ள மற்ற விதவாக்களும் கிட்டிவிடலாகாது. தாய் தந்தையரைப் பராமரிப்பது பாரத தர்மத்தில் ஆணியே. முது பெரும் கண்ணார்கள் தமக்குப் பெற்றோர் கந்தா எம் வசிப்பவர்களை என்பதை மறவாதிருப்போம்!

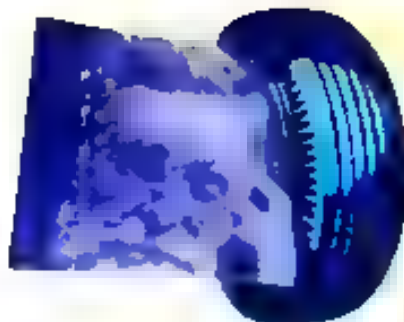
யுவோதிகம் என்பது எல்லாத் தூத வினாவுடைய பாதிப்பது எனிலும், சாரீரத்தை மூலதனமாகக் கொண்ட கூங்கேக் கண்ணாக்கை அது மிக மிகப் பாதிப்பதாகும். வக்கீல், டாக்டர் முதலிய சில துறையினருக்கு வயது ஏறி ஏறி, அவர்களின் அதுபவம் பெருகும் போது கூட்டு வறுமையையும் பெருகுவதைக் காண்கிறோம். ஆனால் எங்கே விதவாக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரவத்தத்துக்குப் பின், பாடுகிற நிரமயாதி விடுகிறது. இதர உத்தியோகம், தொழில்களில் பரவ இவர்களை நீட்டிர் ஆனதும் இவர்களுக்குப் பெருமளவு வறுமை உண்டா? 'க்ராக்விடி' (Gravily) உண்டா? 'பிராவிடென்ட் ஃபண்ட்' (Provident Fund) உண்டா? ஆகவே, வக்கீல்களிடமிருந்தும் டாக்டர்களிடமிருந்தும் வறுமைப் பதைப் போலவே எங்கே விதவாக்களிடமிருந்தும் இவர்கள் டாக்டர் வறுமைப்பது நியாயமே இல்லை. இதைக் கருத்தில் கொண்டு, இவர்களைக் கண்ணாக்களுக்கு அருள் வாகத்திலிருந்து வறுமையான வகையில் விடுவதைத் தர வேண்டும் என்று ஸ்ரீமதி எம். எம். கிருஷ்ணமூர்த்தியா அவர்கள் கூட்டி, அவர்கள் நிதிமத்தியமாக இருந்த போதே என் கணவர் கூறியதுண்டு. அவரும் அதற்கு ஆதரவாகச் செவி கொடுத்த

தாமின தெரிந்தது. குழிய விதவாக்களுக்கு நேரடியாக அரவாக்கம் ஓரளவு உதவி செய்து வருகிறது; மத்திய அகாடெமி யும் சாதிய அகாடெமிகளும் ஒரு சில குழிய விதவாக்களுக்குப் பெருமளவு அளித்து வருகின்றன. ஆனால் இந்தத் திட்டத்தை இன்னும் பெருமளவு விரிவாக்க இடம் உண்டு. இந்த உதவியோடு, எங்கேதெனையே விவசாயமாகக் கொண்டுள்ள இவர்களைக் கண்ணாக்களுக்கு, அருமையான வகையில் கண்ணாமாண சதுக்கம் தருவது பத்தியும் மத்திய சர்க்கார் வேங்கைக் கோருகிறது.

மீண்டும்

இன்று நாட்டில் தர்மமும் பத்தியும் இந்த அளவுக்குவந்து நினைத்திருப்பதற்கு கந்திரிகள் தான் காரணம் என்பதை எங்கோரும் அடிக்கடி சொல்லுகிறார்கள். புருஷர்களும் சொல்லுகிறார்கள். உண்மை என்று நானும் எண்ணுகிறேன். தர்மமும், பத்தியும் மட்டுமல்லாது இன்று தமிழ் நாட்டில் நமது இலக்கியங்களையும் பிரகாசமான நிலையில் இருப்பதற்குக் காரணமும் கந்திரிகள்தான். பத்தியும் எங்கேதெனும் ஒன்றையொன்று சார்ந்தது. ஒன்றும் மற்றொன்று தனழக்கிறது. காரணமாக அம்மை வாரும் ஆண்டாலும், பிராபாலும் பத்திக்காக இலக்காகச் செய்துள்ள அற்புத சாதனைகள் வார அளவிட முடியுமா? அவர்களால் பாரத தர்மத்துக்கே பெருமையம். அத்தப் பெருமையம் இன்றும் குன்றவில்லை.

கோயில்களிலும் உதவைய நிகழ்ச்சிகளிலும் காத்து கொள்ளும் மக்கள் கூட்டத்தில், பாதிக்கும் அதிகம் பெண்கள்தான். ஏன், திருமையாற்றிய எழுஷா வருஷம் தடக்கும் திராஷாஷ ஆராதனைக்கு வரும் பத்தர்

பிரதமர் சம்பந்தம்

[illegible][illegible][illegible][illegible]

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

உயர்வாக அமைந்திருக்கிறது. இவ்வாறு அமைந்திருப்பதால், அந்த இடத்தில் இருந்து வெளியே வரவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு அமைந்திருப்பதால், அந்த இடத்தில் இருந்து வெளியே வரவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு அமைந்திருப்பதால், அந்த இடத்தில் இருந்து வெளியே வரவேண்டியிருக்கிறது.

பெரான்னிபீன்

ஈத்பத்தாரும் அத்தியாயம்
மக்களின் முணுமுணுப்பு

அமரர்
கல்கி

சோழன் குதாட்டியின் சத்தியம்
விடுத்து ஆழ்வார்க்கடியான் இலைய
பிராட்டியின் மானிகைக்குப் புறப்பட்டுச்
சென்றான். வழியில் பழையாறை
வீதியில் கண்ட காட்சிகள் அவ
னுக்கு மிக்க உற்சாகத்தை அளித்தன.
கண்ணன் பிறத்த திருநாளை இந்த
ஜனங்கள் எவ்வளவு குதுகலமாகக்
கொண்டாடுகிறார்கள்? வைஷ்ணவம்
இத்தச் சோழ நாட்டில் நிலுத்து நின்ற

பரவப் போகிறது என்பதில் ஐயம்
இல்லை. சைவ சமயத்துக்கு இடிக
செய்வாக்குப் பெருகுவதற்குப் பல
காரணங்கள் உண்டு. நூறு வருஷ
காலமாகச் சோழ குலத்து மன்னர்கள்
புதிய புதிய சிவாலயங்களை நாடெங்
கும் நிர்மாணித்து வருகிறார்கள். மூலர்
பாடிய தேவாரப் பாசரங்கள் அக்
கோயில்களின் மூலமாகப் பிரசாரம்
செய்யப்பட்டு வருகின்றன. சிவாலயம்

செல்வன்

களில் தேர் திருவிழாக்கள் நெற்பாக நடத்தப்படுகின்றன. இப்படியெல்லாமிருந்தும், திருமாவின் பெருமைக்கு யாதொரு குறையும் ஏற்படவில்லை. விஷ்ணுமூர்த்தியின் ஒன்பதாவது பரிபூரண அவதாரமாகிய கண்ணன் மக்களின் இதயத்தைக் கவர்ந்து விட்டான். கோகுலத்திலும், பிருத்தாவனத்திலும், வடமதுரைமீதும் எம்பெருமான் திகழ்ந்திய விவகரங்கள் இவர்களுடைய உள்ளத்தில் குடிசெழுந்துவிட்டன. அம்மம்மா! எத்தனை பாகவத கோஷ்டிகள்! எத்தனை விதி நாடகங்கள்! எத்தனை விதவிதமான வேஷங்கள்! - ஆம்; மூன்றாம் நாம் பார்த்ததைக் காட்டிலும் இப்போது அதிகமாகவே இருந்தன.

கோஷ்டிகளைக் கழித்து நின்று வேடிக்கை பார்ப்போரின் கூட்டமும் ஆரவாரமும் கூட அதிகமாகவே இருந்தன. பழையாறையைச் சுற்றிலுமிருந்த கிராமங்களிலிருந்து புதிய புதிய நாடக கோஷ்டியினர் வந்து கொண்டேயிருந்தார்கள். நாடக கோஷ்டி ஒன்றில் வன்-தேவர், தேவரி, கிருஷ்ணன், பரமராமன், கம்ஸன் ஆகியவர்கள் வேஷம் தரித்துக் கொண்டு வந்தார்கள். பாட்டும், கூத்தும், வேஷக்காரர்களின் பேச்சும் இத்தக கோஷ்டியில் அதிகமா, விருத்தபடியால் ஆழ்வார்க்கடியான் என்று நின்று வெலித்தான். அப்போது கிருஷ்ணனுக்கும் கம்ஸனுக்கும்

உய்வதும் நடந்து கொண்டிருந்தது. இருபத்தைச் வேறும் முன்பிருந்தவன் சிறு பேர். அவன் பழமைச் சொய்கிலும் உய்வான் செய்த குற்றங்களையெடுத்துக் கூறி. "ஊ! என்னோடு உண்டாகு!" என்று அழைத்தான். அதற்குக் கண்ணன் உரத்த இடி முழக்கம் குரலில். "அடே! இருங்கு! உன் மாவாசித்தனமெல்லாம் இனி என் னிடம் பஸிக்காது. உன்னை இதோ கொய்யப் போகிறேன். உன் அண்ணன் பறாமனையும் கொய்யப் போகிறேன். உன் அப்பன் வன-தெய்வனையும் கொய்யப் போகிறேன். அதோ நிதிருளே, உடம்பெய்யாமல் சத்தனத் தைக் குழைத்து நாமமரகப் போட்டுக் கொண்டு, -- அந்த வீர வைத்தனனின் மூலம் கொய்கையில் போகிறேன்!" என்று கூறினதும், சத்திலும் நின்று வானம் எவ்வாறும் நமது ஆய்வாரிக் கடியாணம் பார்த்துக் கிரிக்கத் தொடங்கினார்கள். இருபத்தைச், பறாமன் வேறும் போட்டிருந்தவர்கள் உட அண்ணன் நோக்கினார்கள். கட்டி தில் பவர் அண்ணன் நெருங்கி வந்து குழித்து கொண்டு 'கெக் கெக்' என்று கிரிக்கவும் கேள் செய்வதும் ஆரம்பித்தார்கள்.

திருமலை நம்பிக்குக் கோபம் சீரமாத மாக வந்தது. கையிலிருந்த தடியைச் சுழற்றி அக்கட்டத்திலிருந்தவர்களை ஒரு கை பார்த்து விடலாமா என்று எண்ணினான். முக்கியமாக, அந்தக் கண்ணனுடைய தலையில் ஒரு போட்டு போட்டிருப்போன். ஆனால் கண்ணனுடைய தலையில் அடிப்பதில் பயனில்லை. ஏனெனில், அண்ணனுடைய சொந்த முகத்தை மறைத்துக் கொண்டு, மரத்தினால் செய்த கோரமான மீசையும் கோரைப் பற்களும் வைத்து வானத் தினால் எழுதியிருந்த பொய்க் தலைவைக் கண்ணன் வேட்காரன் வைத்திருந்தான். மோத்தத்தின் இவ்வளவு பெரிய கட்டத்தினால் தடியை உபயோகிப்பது நயவதன் என்று திருமலை நீர் மானித்து அங்கிடத்தை விட்டு நழுவிச் சென்றான். அந்தக் கண்ணனுடைய குரல், - வேண்டுமென்று பெருக் குரலில் அவன் சத்திய போதிலும், - எங்கேயோ கேட்ட குரலாக ஆய் வாரக்கடியாணத்துக்குத் தொன்றியது அது எங்கே கேட்ட குரல், வானுடைய குரல் என்று யோசித்துக் கொண்டே அவன் விடுவோடு நடந்தான்.

ஊங்கனின் குறுகைத்தின் சிறு ரென்று ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது. யோய் யோக, மக்களின் உதாரைக் குறைய தெனிலாண் புலக்கட்டது.

இது என்ன? சிறுரென்று ஒரு இந்த மாறுதல்? ஊங்கனின் என் இவ்வளவு விவரமாகக் கிடைத்து கொண்டிருக்கிறது? வார்த்தை முழக்கங்களும் ஆக் பாடல் சத்தங்களும் நின்று விட்டன!... அதற்குப் பதிலாக ஊங்கன் விதி ஊங்கனின் குறையில் சிறு சிறு சும்பலாக நின்று என்ன இரகசியம் பேசுகிறான்? பேசி விட்டு ஏன் விளர்த்து நடக்கிறான்? விட்டுக் கறவுகள் ஏன் தடாக் தடாக் என்று ஓங்கிப்படுகின்றன?

இதோ காரணம் தெரிகிறது. குற்ற வாய் பிராட்டிக்குக்கூட உடல் நடுக்கத்தை உண்டு பண்ணிய பறை முழக்கமும், குற்றவாய் பிடித்துக் கொடுப்பது பற்றிய அதைகளையும் தான் காரணம்.

இந்தப் பறை முழக்கம் அவ்வளவு ஊரம் இருக்கிறதோ கொண்டாப்த துக்காகக் கடிவிர்த்த மக்களின் குறுகைத்தைப் பாழ்படுத்தி விட்டது. தனியாய் போகிறவர்களை மற்றவர்கள் உதர்ப் பார்த்துக் கொண்டு போனார்கள்! தெரியாத வேற்று முகக் கண்களெல்லாம் சந்தேகத்துடன் பார்த்தார்கள். ஆய்வாரிக்கடியாணக்கூடச் சிறு அங்கிதம் ஐயப்பாடு உண் பானையுடன் பார்த்தாவிட்டு அரை மாக மேலே சென்றார்கள்.

இதன் காரணத்தைத் திருமலை விசித்து அறிந்து கொண்டான். அது மட்டும் அங்க. ஊங்கன் சிறு சிறு சும்பலாக விதி ஊங்கனின் நின்று போவது என்னவென்பதும் அங்குக்கு ஒருவாறு ஊகத்தினால் தெரிந்திருந்தது. காதிக்கு இருந்த சித்திய வார்த்தை களினால் அது உறுதியாகிற்று.

பழுவேட்டாரையர்களின் கொடுங் கொள் ஆட்சியைப் பற்றியே அந்த ஊங்கன் பேசினார்கள். பழையபறை நடை மாத்தருக்கும் சற்றுப்புறத்துக் பிராமலாகெனக்கும் பழுவேட்டாரையர்களின் பேசில் கோபம் இருப்பது இயற்கைதான்.

"பழையபறை நடை சீராத வேறு வாய்ப்புமரகம் இத்தோக் வித்தே!"

என்று கவிவானர்களினால் புகழ்ந்து பாடப்பட்ட சக்கரவர்த்தியைப் பழையபறையிலிருந்து அவர்கள் நஞ்சைக் குக் கொண்டு போய் விட்டார்கள் அல்லவா? அது முதல் பழையபறையின் சிறப்பு நாலுக்கு தான் குறைய பட்டு வருகிறதல்லவா? இவ்வாறு இத்தக் இருபத்தை ஐயத்தி விழாவன்று சக்கரவர்த்தி மட்டும் இத்தகரிக் இருந்தான். இன்னும் எவ்வளவு கொண்கை

மாநில இரத்தம்? அல்லவா உரை
சம்பந்தமான வேடம் புனைந்து வரும்
நாடக கோஷ்டிகள் எல்லாம் தகரத்
தில் விடுவதில் உத்தேசித்துச் சக்கர
வாத்தியின் அரண்மனை குற்றத்தின்
வந்து கூடும் அல்லவா? தடிவாளத்தையும்
பாட்டில் வல்லவர்களுக்கும் பாணர்
களுக்கும் பாடிவாளத்தையும் புலவர்
களுக்கும் சக்கரவார்த்தி வேறுமதிகள்
அணிப்பார் அல்லவா? சோழ நாட்டே
பழையகைத்துத் திரண்டு வந்துவிட்ட
து என்று கூறுபடி இவ்வந்திரன்
சேர்த்திருக்கும் அல்லவா? எனவே
அவ்வளவிலும் விவாபாரம் இதைவிட
தூறு மடங்கு அதிகம் நடத்திக்கும்
அல்லவா? இரவு தந்திரன் என்னவாகச்
சோவாசி விருத்தி வேறுகோபாப
வாயிப் புறப்பட்டு விடுவதும் வரும்
போது எல்லவையுமே மெளனம் தானாக
ஆட்டமும் பாட்டமும் சிவப்ப விவா
பாட்டுக்களும் கத்திச் சண்டைகளும்
நிமிசியோகப்படும்?

அல்லவையும் இந்தப் பழுவேட்டரை
வர்களினால் இல்லாமல் போய்விட்டது.
இதைத் தவிர இவ்வேறு பெரும்
குறையும் பழையகை மக்களின் உள்
என்களில் குடிக்கொண்டிருந்தது. அவர்
கருவியை உண்ணுக்குக் கண்ணாள்
இவ்வரசர் அருள்மொழிவார்மர் எல்
உத்த சேன்று இவர்களைத் தலைச்
போர் புரிந்து வருகிறார். பழையகை
யின் தாது படை வீட்டுப் பழுவேட்டை
யும் சேர்த்த பழுவேட்டை வீரர்கள்
இவ்வரசர் தலைமையில் சம நாடு
சேர்த்திருக்கிறார்கள். காடும் மலையும்
நிறைந்த அந்த நாட்டில் தமிழகத்தின்
மாணத்தையும் வீரப் பண்பையும் நிலை
நாடு நிறைந்தாக அவர்கள் போர்
புரிந்து வருகிறார்கள். கொடும்பாளூர்
இவ்வகோ அந்த சமநாட்டுக்குப் படை
யெடுத்துச் சென்று போர்க்களத்தின்
மூன்றளவியில் தின்று, மார்கியில் வேலைத்
தாக்கி உயிரை விடவில்லையா? எழுதி
யிருந்த சோழ வீரர்கள் அந்த நிலை
யெரும் இறுதி வரை போரிட்டு மடி
வில்லையா? அப்படி இந்தவர்களைச்
அவர்கள் அமைதியுறும் பொருட்டு
யினரும் புலிக் கொடியின் வெற்றியை
அந்த சமத் தலை நிலநாட்டுவதைக்
காணவே இவ்வரசர் அருள்மொழித்
தேவர் சேர்த்திருக்கிறார். அவருடைய
தலைமையில் போரிடும் நம் வீரர்
களுக்கு இந்தப் பழுவேட்டையர்கள்
உணவும் தனியும் பணமும் ஆயுதமும்
அனுப்ப மறுக்கிறார்களா? இது
என்ற அநியாயம்? இப்படி உண்டா?
தஞ்சாவூர் கோட்டையின் உண்
தானியம் கைவிடப்படவில்லை ஏதாவது

மாநில தேவநிலை திரப்பி வைத்திருக்கிறார்
எனவே? அவ்வளவும் என்னத்திற்கு?
தூறு அண்டு காலமாக அரண்மனைப்
பொக்கிதெய்களில் சேர்த்திருக்கும்
பணத்தான் எதற்கு? இந்தச் சமயத்
தில் நம்முடைய வீரர்களுக்குப் பயன்
படாத தனமும் தானியமும் என்னத்
தற்கு? எல்லாவற்றையும் இந்தப்
பழுவேட்டையர்கள் என்ன செய்யப்
போகிறார்கள்? சாரும்பொது வம்
யோகத்திற்குத் தங்களுடன் கொண்டு
போகப் போகிறார்களா?....

இப்படி பெய்வாய் சிவ காலமாகவே
சோழ நாட்டு மக்கள் குணமுணுத்தல்
கொண்டிருக்கிறது நிரூபிதம் நம்முடைய
தெரிந்திருக்கிற விஷயத்தாகும். அதிலும்,
பழையகை மக்களுக்கு இது விஷய
மாகக் கோயம் அதிகமாக இப்படிமும்
இயற்கையே? சம நாட்டுப் போர்க்க்
கைத்துக்குச் சேர்த்திருக்கும் பழுவேட்டை
வீரர்களின் பெண்டு பிள்ளைகளும்
உத்தர் உறவினரும் இந்த மாநிலத்தில்
இன்னும் வசித்துவருகிறார்கள் அல்லவா?

ஆகவே, பழுவேட்டையர்களைச்
உட்கையின் பேரில், குற்றம் செய்த
விட்ட குற்றனைப் பற்றிப் பழைய
குறையும் அதைகவியதைப் பழையகை
மக்கள் வீரும்பயிர்நிலை, பழுவேட்டை
வர்கள் மீது தங்களுக்குள்ள குறை
னைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்வதற்கு
அது ஒரு காரணமாயிற்று. குற்றமும்
குற்றம்! எந்த நாட்டிலிருந்து குற்றம்
இங்கே வந்துவிட்ட போகிறார்கள்! குமரி
முனையிலிருந்து வடபெண்டியை வளையி
தான் புலிக் கொடி பறந்து வரு
கிறதே! குற்றம் அனுப்பியபடியாக
வெற்றரசன் யார் அல்லவா? பவசாஸி
வாக இடுக்கிறார்கள்? இந்தப் பழுவேட்டை
வர்கள்களுக்குப் பிடிக்காதவன் பவசா
வது இருந்தால், அவர் பேசிக்
குற்றம் என்ற குற்றம் சாட்டி வேலை
நீர்த்து விடுவார்கள்! அவ்வாறு
பவசாஸி சிதைவின் தன்னை விடு
வார்கள்!... இருந்தாலும் நமக்கென்
னத்திற்கு வாய்ப்பு அதிகாரம் அவர்க
ளுடைய கையின் இடுக்கிறதே! நியாயம்
அநியாயம் எது வேறுமாதிரியும் சேர்
வார்கள்! குற்றம் என்ற பட்டத்
தைச் சூட்டிவிட்டால், வாரிப் பழுவேட்டை
வர்களைக் கூடக் கேட்க வேண்டிய
நிலை அல்லவா?

இப்படி பெய்வாய் பழையகை
மக்கள் மனத்தில் நிலைத்ததையும் வாரி
னும் குணமுணுத்ததையும் ஒருவருக்
கொருவர் செவ்விய குரலில் பேசிக்
கொண்டதையும் ஆய்வார்க்கடியாலாக
செயிப் புறக் கழியாகவும் மதி வைத்த
திருமும் தெரிந்த கொண்டால்.

இவ்வாறு மக்களின் மனத்தில் புகைந்து வரும் அழிவுப் பிள்ளை போல் முடியப் போகிறதோ என்று கித்தித் தக் கொண்டு குத்தவை தேவியின் மாணிகையை அடைந்தான்.

ஆழ்வாரைக் கடியாவிடம் உடை தடப்பைக் குறித்துப் பேசுவதில் இளைப்பிராட்டிக்கு எப்போதும் கிருப்பம் உண்டு. நாடு நாளமெல்லாம் திரித்து அவன் ஆங்காங்கு தடக்கும் திகழ்ச்சிகளைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டு வருவான். அதைப்பெய்வாய் அறிந்து கொள்ளுவதில் அரசினக் குமரி ஆவல் கொண்டவன். அவன் தேடிச் கொண்டு வந்து பாடிச் காட்டும் ஆழ்வாரி பாசரங்களைக் கேட்பதிலும் இளைப்பிராட்டிக்குப் பிச்சம் உண்டு. ஆகையால் திருமலை நம்பி எப்போது வந்தாலும் ஆர்வத்துடன் வரவேற்பான். ஒரு மலர்ச்சிபுடன் அவனிடம் போக கேட்கக்கூடப் பற்றி விசாரிப்பான்.

ஆனால் இன்றைக்கு இவ்வரசியின் ஸ்க பாவத்திலும் பேச்சிலும் சிறிது மாறுதல் தோன்றியதை ஆழ்வாரைக் கடியான் கண்டான். மனம் எங்கேயோ எதிலேயோ ஈடுபட்டிருப்பதைக் காட்டும் முக பாவம்; பேச்சில் இயற்கைக்கு மாண ஒரு பரிபரப்பு; கொஞ்சம் தடுமாற்றம்.

"திருமலை! என்ன விசேஷம்? எங்கே வந்தாய்?" என்று குத்தவை கேட்டான்.

"விசேஷம் ஒன்றுமில்லை. தாயே! வழுக்கப் போய் தாய்க்கு உடை தடப்பைக் குறித்து விசாரிப்பதற்கு ஈரக் கொன்னதாக நினைத்துக் கொண்டு வந்தேன். மன்னிக்க வேண்டும். போய் வருகிறேன்."

"இல்லை, இல்லை! கொஞ்சம் இருந்து விட்டுப் போ! நான்தான் உன்னை வரும்படி சொன்னேன்..."

"தாயே! சொல்ல மறந்துவிட்டேன்! சற்று முன் பெரிய பிராட்டியின் சத்தியில் இருந்தேன். தங்கனிடம் ஏதோ முக்கியமான செய்தி சொல்ல வேண்டுமாம். தங்கனை வரும்படி சொல்லக் சொன்னேன்..."

"ஆகட்டும்; நானும் போகத்தான் எண்ணியிருக்கிறேன். நீ இத்தப் பிரயாணத்தில் எங்கெங்கே போயிருந்தாய்? அதைச் சொல்லு!"

"தென் குமரீயிலிருந்து வட வேங்கடம் வரையில் போயிருந்தேன்."

"போன இடங்களில் ஜனங்கள் என்ன பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள்?"

"சோழ குகை மன்னர் குலத்தின் பெருமைபெய் பற்றிப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். இன்னும் சில காலத்தில் வடக்கே கங்கா நதி வரையிலும், ஹிமோதிலி வரையிலும் சோழ மகாராஜ்யம் பரவி விடும் என்று பேசிக் கொள்கிறார்கள்..."

"அப்பறம்?"

"பழுவேட்டாரசரவர்களின் வீரப் பிரதாபக்களிப் பற்றியும் பாராட்டிப் பேசுகிறார்கள். சோழ சாம்ராஜ்யம் இவ்வளவு உன்னத நிலைமையை அடைந்ததற்குக் காரணமே பழுவூர்ச் சிற்றரசர்களின்..."

"போதும், இன்னும் என்ன சொல்லுகிறார்கள்?"

"தங்களுடைய சகோதரர்கள் இரு வரையும் பற்றி ஆசையோடு பேசிக் கொள்கிறார்கள். முக்கியமாக இவ்வரசர் அருள்மொழிவரிமர் மீது குடிமக்களுக்கு இருக்கும் அன்பையும் ஆதரவையும் சொல்லி முடியாது..."

"அதில் ஒன்றும் வியப்பில்லைதான்! இன்னும் ஏதேனும் பேசக் கூண்டா?"

"சோழ மகா சக்கரவர்த்தியின் திருக்குமார்க்கு ஏன் இன்னும் திருமணம் ஆகவில்லை பென்று பேசிக் கொள்கிறார்கள்..."

கொண்டிருக்கள். என்னைக்கூடப் பலரும்
கொட்டார்கள்....”

“நீ என்ன மறுமொழி சொன்னாய்?”

“எங்கள் இளைய பிராட்டியை
கவர்த்து கொள்ளத் தகுதிவாய்ந்த அரசு
குமாரன் இன்னும் இந்தப் பூவுலகில்
பிறக்கவில்லை என்று சொன்னேன்....!”

“அழகானிருக்கிறது! இனிமேல்
அப்படிப்பட்டவன் பிறக்க வேண்டு
மாக்கும்? அவன் பிறந்து கல்யாண
வயதை அடைவதற்கு முன்னால் தான்
மிறுப் பாட்டி ஆகிவிடுவாள்! என்
னென்பது இருக்கட்டும், திருமணி வேறு
ஏதாவது பேச்சு உண்டா?”

“ஏன் இல்லை? சிலஞான யோகி
வரராகப் போவதாய்த் சொல்விக்
கொண்டிருந்த மதுராத்தகத் தேவர்
நிமிசென்று கவிவாணம் செய்து
கொண்டதைப் பற்றிப் பலரும் ஆர்
செயப்படுகிறார்கள்....”

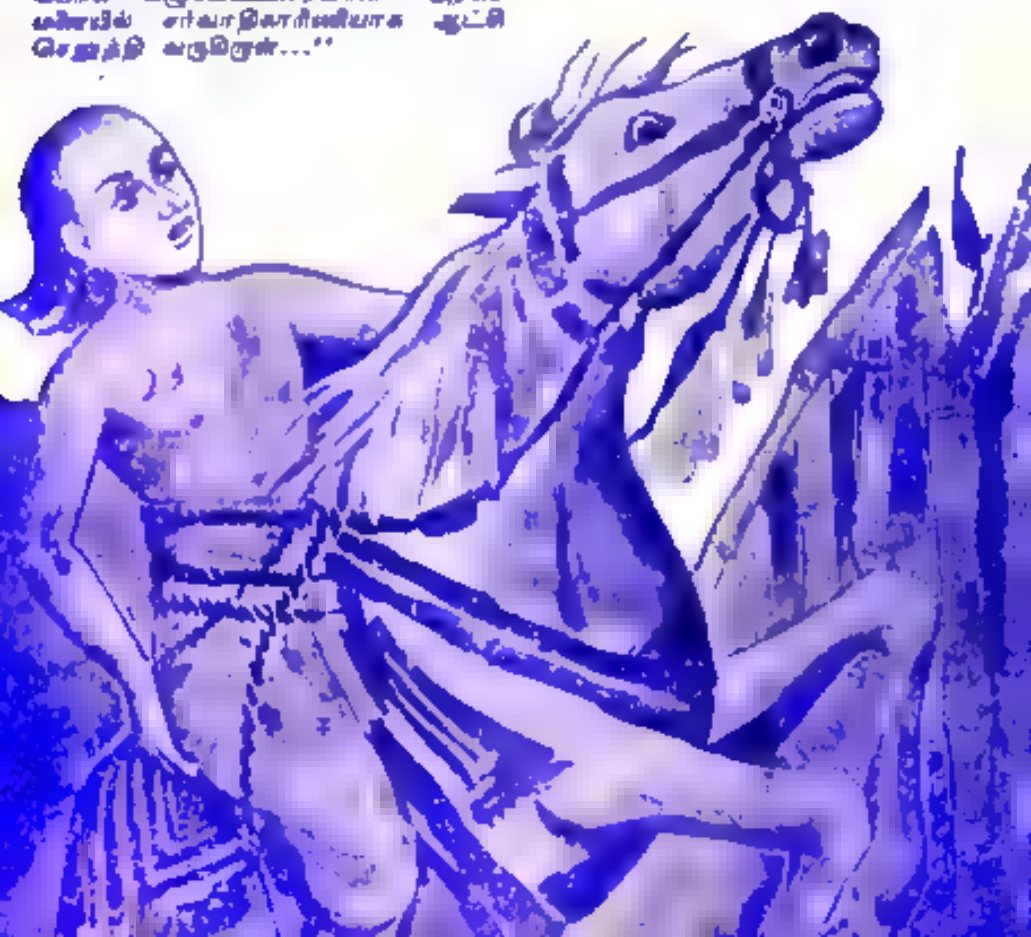
“உன் அருமைச் சகோதரி....ஆன்
டாணைப் போன்ற பக்த சிரோமணி
ஆகப் போவதாகச் சொல்விக் கொண்
டிருந்தாயே.... அவன் இப்பொழுது
அப்படியிருக்கிறான்?”

“அவளுக்கு என்ன குறைவு. தாயே!
பெரிய பழுவெட்டையரின் அரண்
மனையில் சர்வாநிலாநிலியாக ஆட்சி
செலுத்தி வருகிறான்....”

“பழுவெட்டையரின் அரண்மனை
யில் மட்டுந்தானா? இந்தச் சோழ ராஜ்
யத்துக்கே அவன்தான் சர்வாநிலாநிலி
என்றவகையாகக் கொள்ளப்பட்டான்....!”

“அப்படியும் சீசர் பேசிக் கொண்
டுகிறான், தாயே! ஆனால் அவனை
விட்டுத் தள்ளுங்கள். இந்த நல்ல
நாளில் அவனுடைய பேச்சு எதற்கு?
தாங்கள் ‘ஆண்டான்’ பெயரைக்
குறிப்பிட்டதால், எனக்கு ஒன்று
ஞாபகம் வருகிறது. ஸ்ரீ சிவலிபுத்தா
ருக்குப் போயிருந்தேன் பட்டர்பிரான்
விஷ்ணுசித்தரின் பாடல்கள் சிலவற்
தைத் தெரிந்து கொண்டேன். இதைக்
கேளுங்கள், அம்மா! கண்ணன் பிறந்த
திருநாளைப் பற்றிய பாடல் :-

“கண்ண ஸ்டம்பக் குந்திக் கொட்டிய
கண்ண கொங்கை நகர்ப் பிறத்தினக்
கெடுமை கண்ணன் என் என் துதிக்க
கண்ணன் குந்தம் கெடுத்த குறித்தோ
குறியர் சிலையர் உத்தையிப்பர்
தாடியர் நகிரான் கெடுத்தும் கெயர்
யாடியர்களுக் கப்பறை கொட்டித் துதி
குறியர்களுக் குறித்த குய்ப்பாடியே!”

இன்றைக்கு நம் பழையபாறை தரை மூம் ஆய்ந்தபடி போலவே ஒரே குதூகலமாயிருக்கிறது, தாயே!"

"குதூகலமா யிருக்கிறது சரிதான்; ஆனால் சற்று முன்னால் வேறொரு விதமான பறை கொட்டியிறே, அது என்ன திருமலை?"

இந்தக் கேள்விக்காவே ஆழ்வார்க்கடியான் காத்துக் கொண்டிருந்தான்.

"யாரோ ஒற்றனும்! தப்பித்துக் கொண்டானும்! அவனைப் பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்குப் பரிசு கொடுப்பார்கள்! அதைப்பெய்வாம் பற்றி நான் என்ன கண்டேன், தாயே!"

"உனக்கு ஒன்றும் தெரியாதா? யாராவிருக்கும் என்பது பற்றிச் சந்தேகம்கூட இல்லையா?"

"மனத்தில் ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. ஆனால் அதைப் பற்றிப் பேசுவது அபாயம். தெரு விதியில் நான் நடந்து வந்தபோது என்னைக்கூடச் சிலர் மூறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டு போனார்கள். என்னை யாரேனும் பிடித்துக் கொண்டு போய்ப் பாதாளச் சிறையில் போட்டுவிட்டால்....?"

"உன்னைப் பிடிப்பதற்குத் தலைவில்கொம்பு முனைத்தவர்களா யிருக்க வேண்டும்! உன் மனத்தில் தோன்றி உதை என்னிடம் சொல்லலாம் என்றால் சொல்! நான் உன்னைக் காட்டிக் கொடுத்து விடுவேன் என்ற எண்ணம் இல்லையா?"

"கிருஷ்ண! கிருஷ்ண! அப்படியெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. வீர நாராயண புரத்தில் ஒரு வீர வானியைப் பார்த்தேன். அவன் தஞ்சாவூர் போகிறதாகச் சொன்னான். எதற்காகவென்று சொல்லவில்லை. என்னைப் பல கேள்விகள் கேட்டான்...."

குந்தலை பரபரப்புடன் "அவன் அப்படி இருந்தான்?" என்றான்.

"பெரிய குவத்தில் பிறத்தவனைப் போலக் காணப்பட்டான். முகம் கணையாவிருந்தது. ஊக்கமும் உள் வலியும் கொண்டவன் என்று தெரிந்தது."

"உன்னிடம் என்ன கேட்டான்?"

"சக்கரவர்த்தியின் உடம் நிலைமையைப் பற்றிக் கேட்டான். அடுத்தபடி பட்டத்துக்கு வரவேண்டியவரைப் பற்றிக் கேட்டான். இலங்கை சென்றிருக்கும் இளவரசரைப் பற்றிக் கேட்டான். பிற்பாடு குடத்தை ஜோதிடரிடமும் அதே கேள்விகளைக் கேட்டதாக அறிந்தேன்...."

"ஆகா! குடத்தை ஜோதிடர் விட்டுக் அவன் வந்திருந்தானா?"

"இப்போது ஞாபகம் வருகிறது. தாங்கள் ஜோதிடரின் விட்டில் இருந்த போதே அவன் தப்புடன் செய்து கொண்டு உள்ளே வந்து விட்டானாம்.. நல்ல வேளையாக அவன் தங்களைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லையாம்...!"

"தான் நினைத்தது சரியாய்ப் போயிற்று...."

"என்ன தாயே நினைத்தீர்கள்?"

"அந்த முரட்டு வானியனுக்குச் சீக்கிரம் ஏதாவது ஆபத்து வரலாம் என்று நினைத்தேன்...."

"தாங்கள் நினைத்தது சரிதான். அவன்தான் ஒற்றன் என்று சந்தேகிக்கிறேன். அவனைப் பிடிப்பதற்குத் தான் பழுவேட்டைரவர்கள் பரிசு கொடுப்பதாகப் பறை யடித்திருக்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது."

"திருமலை! எனக்கு ஓர் உதவி செய்வாறா?"

"கட்டளை இருங்கள், தாயே!"

"அந்த வானியை நீ எப்போதாவது பார்க்க நேர்ந்தால்...."

"பிடித்துக் கொடுத்துப் பரிசு பெற்றுக்கொண்டீடுமா?"

"வேண்டாம், வேண்டாம்! என்னிடம் அழைத்துக் கொண்டு வா! அவனிடம் எனக்கு முக்கியமான வாரியம் ஒன்றிருக்கிறது."

ஆழ்வார்க்கடியான் அதிசயம் அடைந்தவனைப் போல் சிறிது நேரம் குந்தவைப்பிராட்டியைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். பின்னர், "அதற்கு அவசியம் ஏற்படாது, தாயே! நான் அவனைத் தேடிப் பிடித்து வர அவசியம் தோராது. அவனே தங்களைத் தேடித் கொண்டு வந்து சேருவான்!" என்றான்.

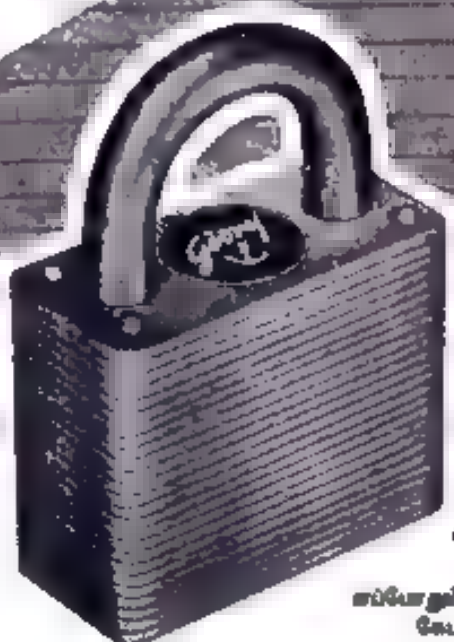
ஊற்பத்தேழாம் அத்திபாபம் ஈசான சிவபட்டர்

ஆழ்வார்க்கடியான் அரசினங்குமரிையைப் பார்த்துவிட்டு, அவனுடைய தலைமயூர் ஈசான சிவ பட்டரின் விட்டுக்குச் சென்றான். அவருடைய விடுவடமேற்றானி சிவன் கோயிலுக்கு மிக

அருகில் இருந்தது. அரசன்மனைவி விருந்து அவரைக் காத தூரம் இருக்கும். சோழ மாளிகையிலிருந்து வடமேற்றானி ஆலயத்துக்குப் போனால், பழையபாறை தகடின் வின்திரணத்தையும்

கேத்ரேஜ் அளிக் குப் புதிப் பூட்டு வாகிடு.
 365 தினாள் அழகைக் கம்ப உடம்ப
 பூப்பூட்டு. அதை விளக்கித் திடவிற
 பூட்டுவதில் கிம் திறந்து பூட்டுக்கித்
 தயாரிப்பதில் 70 வருடங்களுக்கும்
 மேலாக அனுபவமுடைய கேத்ரேஜ் கம்ப
 வெளிவரக் தயாரிக்கப் பட்டது. அதி
 மேலெட் வாகிடுக் உருவானது. குரோ
 விக் பூசிய ஓவர்க்க (நிம்) மற்றம்
 ஆதரிக்கக்கே மொண்டது.

கேத்ரேஜ்
 அளிக் குப்
 புதிப் பூட்டு
 வாகிடு

Godrej

அப்போதும் எப்போதும் பாக்கி
 கேட்டு வாகிடுக்கை.

பிரின்ஸ்
பிளேடு
-கித்தின்
சுருள்மேயோல்
கெட்டுவரம்
எத்ய்யும்
பிளேடு/

பிளேடு காப்பன் ஓஷன்கொண்ட

பிரின்ஸ்

பிளேடுகளை உபயோகியுங் கள்

சென்னை - 600 001

அந்த மந்திர சிறப்புக்கிடையும் ஒருவாறு அறியலாம்.

இருஷன் துயத்திற் கொண்டாட்டங்கள் எல்லாம் ஒருவாறு அடக்கப்பட்டன என்பதை ஆய்வார்க்கடியவர்கள் பார்த்துக் கொண்டு போனார்கள். அப்போது பழநிலையில் வறியவர்க்குச் சொந்த பொது கந்திரைக் ஆங்காங்கே வீட்டு ஒரங்களில் கூடி நின்று கோபமாய்ப் பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கவனித்துக் கொண்டு போனார்கள். அந்த கந்திரைக் கவனவரும்தான் தந்தம் கணவர்கள் அந்த புதங்கவர்களின் கருத்தினை வகுப்பிற் பூமகி அணிவித்து உதாரணமாக எழுத்துப் போர் முகங்கு அனுப்பியவர்கள். தாது நிகரணிலும் சோழ வரங்களை நடத்திய வீரப் போர்களில் வரலாறு ஒரு வீரன் அந்த இங்கொரு வீட்டிலிருந்தும் சென்று வீர கொள்கை அடையாளமிருந்தது மெடபாறு. அப்படிப்பட்ட பெண்கள் இப்போது அகிருபதியுடன் முழுமுழுத்துப் பேசிக் கொண்டிருப்பதை நிரூபிப்பதற்குப் பார்த்தார்கள். இதெல்லாம் என்ன விபரீதத்தின் போய் முடிந்ததோ என்று கவனிக்கும் கொள்கை கொள்கை.

உடமெந்தவி கோயிலை அவன் அடைந்தபோது தன்னை இருட்டிவிட்டது. அப்பர் பெருமானால் பாடப் பெற்ற கோயில் இதுதான். அந்த மகாநாயகம் காலத்தின் இக்கோயிலில் கந்திரை கணவர்கள் செயற்கைக் குன்றுகள் எழுந்து, அந்தக் குன்றுகளில் முழுமுகி அமைத்திருந்தார்கள். அப்படி ஏற்பட்ட செயற்கை மிகக் குறைவிலே இவ்வாறு கணவர்கள் உட்கார்த்த தமம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இதை நமக்கு ஞானமும் படுத்தவதற்காக இவ்வாறாகப் பழைய காலத்தின் அருகில் முழுமுகி என்று சொல் இரக்கிறதே.

அப்பர் பெருமான் மகாநாயகத்தை மகிழ்வுமையப் பற்றிக் கொள்கைப் பட்டு அங்கு வந்து சேர்ந்தபோது கணவர்களின் முழுமுகி கவன் கொள்கை அப்போது மறைந்திருந்தது. இதை ஆதம் ஞானத்தினால் கந்திரை அப்பர் மறைம் வகுத்திருந்தார். பகவதர்களின் வீரத்தினால் அம்மையம் சோழ நாட்டைப் பின்பிவித்து வந்த சிறந்தவர்களைப் புகழ்விட்டார். அரசன் அந்தச் செயற்கை முழுமுகிக்கு ஒரு பழநிலை இடித்து அப்பாற்படுத்தினான். உகரே சிறிய கிள்க் கொள்கை இருப்பது தெரிந்தது. அப்பர் பரவலமைந்த படியினர்.

அந்தக் கோயில் பின்பு கொழ மன் கணவர்க்கு சிறப்படைந்து கந்திரை

வாங்க உட்பட்டது. ஆனால் இவ்வாறும் கோயிலில் கந்திரை முழுமுகி முற்றும் பிரகாரம் கவன் கொள்கை அமைத்திருந்தது. கோயிலுக்கும் பிரயோகப் பதற்குக் கோழ வரங்கு ஒன்றுதான் இருந்தது. வேறு வரங்கு மெடபாறு.

கோழ வரங்கு வறியவர்க்கு கோயில் பிரகாரத்திற்குள் சென்று, கவன் கிள மட்டிலும் வீட்டைப் கவனமாக அடைவதாம். இவ்வாறிட்டால் கந்திரை கந்திரைக் கொண்டு போக வேண்டும்.

இப்படித் தன் தமையினரின் வீட்டைக் குறுக்கு வறியவன் அடைவதற்காகத் திருமகி கோழ வரங்குக்குள் துழைந்தான். உகரே கவன் கந்திரை கிள கிள அடியவர்க்கு சிறப்பது தெரிந்தது. அவர்கள் இருஷனையும் போனவும் பகாநாயகம் கொள்கைப் போகிற தந்திரை வந்த கோழவார் என்று சொல்லியது. "ஆகா! இவர்கள் கந்திரை இங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்!" என்று அவன் கவனமிருந்தான். கவன் கிளமட்டி கோயிலுக்குள் சென்று அவரவர்களை வெளியேறி வந்தார். அப்போதுதான் கோழ வரங்குக்குள் துழைந்திருந்த திருமகியின் கவனம் பிடித்துப் பார்ப்பவர்க்கு வெளியில் இருக்கும் சொல்லி.

"அண்ணா! இது கவன்!" என்று ஆய்வார்க்கடியவர்கள் மெடபாறு.

"கொள்கைமென்று, திருமகி! இவ்மேல் தமையினர் உதவெல்லாம் கொள்கைக்கு வெளியே இருக்கட்டும். நீ பதின்; கிள சிறந்தினை செய்கை கவன் பிரகாரம்; இதை கிளவந்திரைக்கு நீ அடியெடுத்து கவன் கொள்கை தெரிந்ததா! தானும் கந்திரை போதுந்திருந்ததேன். இதை நமக்குப் பெரிய மகாநாயகியின் முழுமுகி நீ பெரியதை என்னுள் கிள்க முடிய கிள்க. வீட்டுக்கு வெளியுமாக வந்து உன் பெரிய கந்திரை திரப்பிற் கொண்டு போ! ஆனால் கோயிலுக்குள் அடியெடுத்து கவன் கொள்கை! அது கவன் தான் நான் கவன் கொள்கை கவன் ஆகிவிடுவான்!"

இவ்வாறு கொள்கை கவன் கிள மட்டித் திருமகியின் கந்திரை திரப்பிற் பிடித்து ஒரு தங்குத் தங்கிவிட்டு, கோயில் கதவைப் பாரி என்று கந்திரை. "அண்ணா! அண்ணா!..." என்று திருமகி ஏதோ கொள்கை ஆய்வித்ததை ஒரு கவனமும் காது கொடுத்தும் மெடபாறு கொள்கை கவன் உட்பட்டம் தங்கிட்டுக் கொண்டு போக விட்டார்.

"ஓகோ! அப்படியே கவன் கவன்" என்று ஆய்வார்க்கடியவர்கள் முழுமுழுத்திட்டுக் கொள்கை. கந்திரைக்கு அது

மேலே நின்று. பிறகு, அப்போது கோவிலில் சமையர் லுமழை உட்பட, இரண்டு லுமழை லுமழை வந்தி வந்தார். வயப்புறமாய்ச் சென்றுப் பிரதட்சினம் செய்ததானி விடும் என்று வேண்டுமென்றே இடது புறமாக வந்தி வந்தார். அட்ட வடிவமாக அமைந்திருந்த செல்லுண்டுகளில் சமையர் லுமழை வாய்க்கால் எவ்வாறு நன்கு அடைக்கப் பட்டிருப்பதைப் பார்த்தார். பின்னர், சாண மெயட்டிக் கீழ் சென்றும், வேடிக்கை வேடிக்கையாகப் பேசும் திருமணியிடம் பட்டகம் மணியாகுக்கு விடப் பிரியம். அந்த அம்மாளிடம் வழுக்காதத விட, வேடிக்கையாகப் பேசி விடிற திறமைச் சைவ் கோவிலுப் பிரதட்சினம் சாப்பிட்டுவிட்டு, வாயை திறமையில் வந்து படுத்தார்.

லுமழை நான் குடமுருட்டி நிற்கிறேன் போடு வந்தபோது அவன் வண்டி விட்டு லுமழை திறமையில் வந்தார்.

அவனுக்கு எதிர்த் திசையில் சைவ் குதிரைகள் வேகமாக வரும் சத்தம் கேட்டுப் பக்கத்தில் அடர்ந்திருக்கிற இந்த லுமழைப் புதரிலுக்குப் பின்னால் மறைந்து கொண்டு நின்று.

லுமழை வந்த குதிரை தெறி கேட்டு லுமழை வயப் போக லுமழை வந்தது. அது போட்ட கேட்ட தலைத்திருத்தது. விவரம் வயப்போது, நடு வேளையில் லுமழை தந்தி வந்ததிலுமா என்று தெரியவில்லை. அக்குதிரையின் மேல் ஒரு சிறு பிண்டி உட்கார்ந்திருந்தார். அவனாக குதிரையோடு சேர்த்துக் கட்டியிருந்தது. அந்தப் பிண்டியின் லுமழைப் பிண்டியும், அத்துடன் லுமழை வயப் போக வந்தது. சற்றுப் பின்னால் இன்னும் தாவித்த குதிரைகள் வந்தன. அவற்றின் பிற வேக பிடித்த வீரர்கள் வந்தார்கள். லுமழை வந்த குதிரையை அவர்கள் தெருக்கி தெருக்கி வந்து கொண்டு வந்தார்கள். சீக்கிரத்தில் பிடித்துவிட்டு வாரர்கள் என்று சொல்லியது. அவர்களில் ஒருவர் தன்னுடைய வேளா வந்ததைத் தனக்கு மேல் பிடித்து லுமழை வந்த குதிரை மேல் எறி வந்ததுக்கு குறி பார்த்தார். இன்னொருவர் அதைத் தடுத்தார்.

அச்சமயத்தில் அந்தப் பிண்டி வந்த லுமழைப் புதரிலுக்குச் சிறு போக வேண்டியிருந்தது. சற்று வந்தது தாவித்திருந்த லுமழை மரத் திசை லுமழை அவனுடைய தலையிலில் சிக்கிச் சென்றது. குதிரை லுமழை இழுக்கவும், லுமழை பின்னால் இழுக்கவும் அந்தப் பிண்டியின் கீழ் எவ்வாறு ஆடியோ என்று இருந்த திசையில் பின்னால் வந்த

வந்த அக்குதிரையை வந்து பிடித்துக் கொண்டார்கள்.

குதிரையிடு வயத்துக் கட்டியிருந்த பிண்டியைப் பார்த்து விவரம் திறமையாகப் போனாலும் அடைந்தார்கள். ஏதோ அவனாக் கேட்டார்கள். அவன் தட்டுத் தடுமாறி மறுமொழி சொன்னும், விவரமாக ஆய்வார்க்கடியாக வந்தி விழுமிட்டது. "அவன் எங்கே?" "அவன் எங்கே?" என்று அடிக்கடி பவலுறை கேட்ட கேள்வி வந்தி விழுந்தது. அந்த இரகம் பிண்டி "ஆற்றிடுகு போய் விட்டாள்!" "வேண்டத்தில் விழுந்து விட்டாள்!" என்று விம்மி அழுது கொண்டே கொன்னதும் வந்தி விழுந்தது. பிறகு அவ்வீரர்கள் அந்தப் பவலையையும் குதிரையையும் தக்க குதிரை அழகுத்துக் கொண்டு ஆற்றல் வரையோடு போய் விட்டார்கள்.

இந்தச் சம்பவத்தின் பொருள் என்ன வேன்பது திருமணியப்பனுக்கு அச்சமாய் விளங்கவில்லை. இப்போது கொஞ்சம் விளங்குவது போலத் தெரண்டியது.

இதற்கிடையில் அந்த விதி தாடகக் கோடியின் திசையும் அவனுக்கு வந்தது. லுமழையாக வந்த வேளும் தந்தது. மரப் போய்மறு லுமழைக்குச் சொந்த லுமழைத் மறைத்துக்கொள் ளுக்குத்தவனின் தடை உடை பாவனையும்து. குரலும் திசைக்கு வந்தது. லுமழை கேட்டது போக தொலித்த அக்குதிரை வானுடைய குரல் என்பது பற்றியும் விவரம் ஏற்பட்ட தொடங்கியது.

இரு அந்தரங்கம் பூனையும லுமழை துக்கொண்டு சாண மெயட்டி நம் இவ்வத்துக்கு வந்தார். வாயை திறமையில் ஆய்வார்க்கடியாக வந்திருப்பதைப் பார்த்தார்.

"திருமண! திருமண!" என்று போக குரலில் கம்பிட்டார்.

திருமண தகவ லுமழைக்கு ஆழ்ந்திருப்பதாகப் பாராக்கு செய்தார்.

கீட்டுக் கதையை 'படார்' என்று சாத்திக் கொண்டு பட்டர் உட்கார் போனார். தமது மணியோடுகள் அவர் வந்த பிடித்திற் தொறையில் பெரிவது அனாரகுறையாகத் திருமணியை வந்தி விழுந்தது. தன்னைப் பற்றித்தான் வந்த உட்கார்வதைத் திருமணியைத் தெரிந்து கொண்டார்.

வானியின் எழுந்ததும் சாண மெயட்டி திருமணியிடம் வந்து, "மதுவது நானு வந்த எப்போது புறப்படுகிறேன்?" என்று கேட்டார்.

"தங்கள் போயும் தவித்த பிறகு புறப்படுவீர்கள், அன்னா!" என்று.

"இனி வந்தி 'அன்னா' என்று கம்பிட்டே. இவ்வழகம் நான் உன் தமக

புதுடயரா அஸ்ஸது டிவிஎஸ் ரீடி ரெட் செய்ததா?

சொந்தக்காரருக்கு
மட்டுமே தெரியும்!

மதிநுட்பமுள்ள கார் சொந்தக்காரர்கள் என்ற முறையில் உங்கள் உயர்க்கள் ரீடி ரெட் செய்யப்படுவதன்மூலம் அதிக நாளைக்கு பயன்படுவதையே தங்கள் விரும்புவிடங்கள், எனினும் வெளிப்படையாக ரீடி ரெட் செய்யப்பட்டதாக நோன்றும் ஒரு உய்கை உபயோகிக்க தங்கள் விரும்பமாட்டார்கள். ஆகவே

ரீடி ரெட் செய்தவை புதியனபோலவே நோற்றமனிக்கின்றன. புதியன போலவே உழைக்கின்றன. ஆகவே ரீடி ரெட் செய்யப்பட்டவை என்று உங்களுக்குமட்டுமே தெரியும். மேலும் எவ்வளவோ செலவு மிக்கமி புதிய உய்கை ஒன்றின் விடக்கு தங்கள் மூன்று உய்கை ரீடி ரெட் செய்துகொள்ளமுடியும்!

உங்கள் கம்பிக்கைக்கு உரியது டிவிஎஸ்

இந்தியாவிலேயே மிகப்பெரிய ரீடி ரெட் மத்தர்பனம்

கந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் (இது ஒரு டிவிஎஸ் மத்தர்பனம்) டிவிஎஸ் மத்தர்பனம் - ரீடி ரெட் செய்துகொள்ளமுடியும். - ரீடி ரெட் செய்துகொள்ளமுடியும்.

சிங்கார் குங்குமம்

உங்கள் மேனி வளர்த்திக்கும்.
கேசிக் அணிகளும் தோலுமள
யல் நிறையவற்றிலும் கிடைக்கும்
நிலைமை குங்குமம். உங்கள்
எழிலுக்கு எழிலுடன் மூத்தறிந்துப்
பெய்கின்றது கருகிறது.
அது எடுப்பான பராமுகக் குப்பி
களில் அமைந்து டீயுபுகளில்
கிடைக்கிறது.

Bottle design Registered
Patent No: 128338
PVP'S PROPRIETARY

1-1-1954/1/10

விநாயகனுக்கு எழுதவும் பெரியவுளிட் பிளாக்டில்
A-10-10 எம் ஓட்டகட்டில் கலெட், G. D. கல்பத்திஸ் ரோடு, மதுரை-31, DD.

வாயும் அகல; நீ என் தம்பியும் அகல. நீ சிலத் துயேஷி; நீசன்; சண்டாளன்." பட்டரின் மனைவி திருமணிக்காகப் பரிந்து, "சதற்காக இப்படியெல்லாம் அவனைச் சேர்க்கிறீர்கள்! இத்தனை நாளும் சொல்லாததை அவன் இப்போது என்ன புதிதாகச் சொல்லிவிட்டான்! உங்களுக்குத்தான் சில பக்தி ரொம்ப அதிகமாக முற்றிவிட்டது!" என்றான்.

"உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அவன் நெற்று பெரிய மகாராணியின் முன்னிலையில் என்னென்னவெல்லாம் சொன்னான் தெரியுமா? 'கடுகாட்டிக் காய் பரைப் பூசிக் கொண்டு திரியும் பரம சிவனுக்குக் கோயில் என்னத்துக்கு!' என்று கேட்டான். என் காதில் சலத்தாகக் காட்சி வந்ததென்று போல் இருந்தது. மகாராணி இராதநீசியெல்லாம் தாங்கவேயில்லையாம்!"

"இனிமேல் அப்படி வெள்ளாம் பேச மாட்டான். நான் புத்தி சொல்லித் திருத்தி விடுகிறேன். அவனிடம் தன் வார்த்தையாகச் சொன்னால் கேட்கிறான்!" என்றான்.

"தல்ல வார்த்தையும் ஆயிற்று; பொய்யாத வார்த்தையும் ஆயிற்று. இவன் இராமேசுவரத்துக்கு உடனே போகட்டும். இராமர் பூதனு செய்து பாவத்தைப் போக்கிக் கொண்ட சில விக்கத்தை இவனும் பூதனு செய்து விட்டு வரட்டும். அதுதான் இவனுக்குப் பிராபச்சித்தம். அப்படிச் செய்யும்வரைவிய் நான் அவன் முகத்திலே விழிக்கவே மாட்டேன்!" என்றான்.

திருமணியின் உதடுகள் துடித்தன. வட்டியுடன் சேர்க்குத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்குத்தான். ஆனால் பேசினால் காரியம் கெட்டு விடும் என்று பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தான்.

பட்டரின் பத்தினி இப்போது மறுபடியும் தலையிட்டு, "அதற்கு என்ன? இராமேசுவரத்துக்குப் போகச் சொன்னால் போகிறான். அவனுடன் தாலும் போகலாம். இத்தனை நான் ஆகியும் தங்குத்தான் முற்றதை பிறக்கலிக்க. பூர்வ ஜன்மத்தின் என்ன பாவம் செய்தோமோ, என்னமோ?... திருமணியே எல்லாருமாக இராமேசுவரத்துக்குப் போகலாமா?" என்று கேட்டான்.

அவர்கள் இரண்டு பேரையும் சில பட்டரின் முறைத்துக் கொடியமாகப் பார்க்குவிட்டுப் போய்விட்டார்.

கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் சரண சிலபட்டரி திரும்பி வந்து திருமணியிடம் சாத்தமாகப் பேசினார்.

"தம்பி! 'கோயம் பாயம் சண்டாளன்' என்று பெரிப்போர்கள் சொல்லி

விருக்கிறார்கள். நான் கோபத்துக்கு இடம் கொடுத்து விட்டேன். உனக்கு ஒன்றும் வருத்தம் இல்லையே?" என்றார்.

"இல்லை, இல்லை!" என்று சொன்னான் ஆழ்வார்க்கடியலான்.

"அப்படியாலும், நீ இங்கேயே இரு! உச்சி காயப் பூதனையை முடித்துக் கொண்டு நான் வந்துவிடுகிறேன். உன் விடம் சில முகவியுமான விஷயம் உனக்குப் பற்றிச் சொல்லி யோசனை கேட்க வேண்டும். இங்கேயே இருக்கிறது அம்மையா? எங்கும் போய்விட்டாள்பா?" என்றார்.

"எங்கும் போகவில்லை, அண்ணா! தங்களை விட்டு எங்கும் போவதாக உத்தேசமில்லை!" என்றான்.

பட்டரி போய் விட்டார். ஆழ்வார்க்கடியலான் தனக்குத் தானே "அப்படியான சமாசாரம்!" என்று சில முறை

சொல்லிக் கொண்டான். பிறகு அவன் னிலியம் உடச் சொல்லிக் கொள்ளாமல் புறப்பட்டான். செங்குன்றங்கள் குத்த வட்டமெற்றனிக் கோயிலை இரண்டு மூன்று தடவை சுற்றி வந்தான். அவ்வப்போது ஏகேனும் சத்தம் கேட்டால் உடனே மறைத்து நின்று கொண்டான்.

அவன் எதிர்பார்த்தது விண் போகவில்லை. சமணர் முறைகளில் ஒன்றின் வாகன மெதுவாகத் திறந்தது. முதலில் சரண சிலபட்டரி மூன்று பக்கமும் பார்த்துவிட்டு வெளியே வந்தார். பின்னாலும் இன்னொரு மனிதன் வெளிப்பறப்பட்டு வந்தான். ஆகா! இவன் யார்? முகம் தெரியவில்லையே? உடல் அமைப்பைப் பார்த்தால் கம்ஸன் வேடம் பூண்டிருந்தவன் மாநிரி இருக்கிறதா! ஊரா விருக்கும்? இதைக் கண்டுபிடிக்காமல் விடுவதில்லை. ஓடுறா!

இதற்குத்தானே இவ்வளவு கோப தாபம் முழுமத்திரம் எல்லாம்!

முறையிலிருந்து வெளிப்பட்ட இரு வரும் முன்னம் சென்றார்கள். ஆழ் வாரக்கடியாய் ஒதுக்கிப் பதுங்கி மறைந்து பின்தொடரித்தான்.

சிறிது நேரம் நடந்ததும் ஒடைக் கரையைய அடைந்தார்கள். சோழ மாளிகைகளுக்குப் பின்புறத்தில் கடையி் போல் பரவி அகில மோதிகொண்டிருந்த ஒடைமையத்தான். ஆனால் மாளிகைக்கு வெகு தூரம் மேற்கில் இருக்கிறது அத்துறை.

ஒடைக் கரையில் அடர்ந்த மரங்கள் பல இருந்தன. அவற்றில் ஒன்றில் பின்னால் ஆழ்வாரக்கடியாய் நின்று இருண்டு விடாகளுக்கு நடுவில் தங்கை நீட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். படகு ஒன்று அகிலிப் அகிலிப்பிண்டு மிதத்தது. அரண்மனைப் படகு மாநிலித் தோன்றியது. படகுக்காரன் கரையில் நின்று கொண்டிருந்தான்.

பட்டகாரயும் அவருடன் வந்தவனையும் பார்த்ததும் அவன் படகைக் கரையோரமாக இருந்து நிறுத்தினான். இருவரும் படகில் ஏறிச் கொண்டார்கள். படகு நீரில் போன ஆரம் பித்ததும், பட்டகுடன் வந்த மனிதன் கரைப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான்.

அவன் முகம் பளிச்சென்று தன்ருகத் தெரிந்தது.

ஆழ்வாரக்கடியானதுக்கு விடப்பு ஒன்றும் உண்டாகவில்லை. அவன் எதிர்பார்த்த மனிதன்தான் அவன்.

வீரதாராயணபுரத்திலும் கொன்னிடத்தில் படவிலும் எதித்த அந்த வீரவாசிபன்தான்!

கம்ஸன் வேடம் பூண்டிருந்தவனும் அவனை என்பதில் உத்தேசமில்லை.

அவர்கள் படகில் ஏறி எங்கே போவார்கள்? - அதையும் கண்டுபிடித்து விடவேண்டியவருதான்! அதாவது தன் னுடைய ஊரில் சரிதானா என்று பார்த்துவிட வேண்டும்.

சோழ மாளிகைகள் பல வானவாசி நின்ற விதியில் கடைசி மாளிகை ஒன்று பூட்டப்பட்டுக் கிடத்தது. அது கத்தரசோழரின் முதன் மத்திரியான அதிருத்த பிரம்ம ராயரின் மாளிகை. முதன் மத்திரி அதிருத்தர்பாண்டிய நாட்டின் இராஜரீக நிர்வாகத்தைச் செப்பவிட்டு அமைப்பதற்காக மறுபுற சென்றிருந்தார். அவருடைய குடும்பத்தாரி கஞ்சாவூரின் இருந்தார்கள். ஆகையால் அவருடைய பழையாறை மாளிகை பூட்டப்பட்டுக் கிடத்தது.

ஆழ்வாரக்கடியாய் இந்த மாளிகைக்கு வந்து சேர்ந்தான். அவனைக் கண்டதும் மாளிகைக் காவலர்கள் பயபத்தியுடன் வந்து தின்றார்கள். மாளிகையின் கதவைத் திறக்கும்படி பணித்தான். காவலர்கள் கதவைத் திறந்தார்கள். பிறகு அவன் கட்டளைப் படி வெளிப்படும் சாத்திப் பூட்டினார்கள். மாளிகையின் முன்று கட்டுக் கதையும் கட்டித் திறந்த தோட்டத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான். அத்தோட்டத்திலிருந்து தெருக்கமான மரஞ் செடிகளைப் பிளந்து கொண்டு கொடி வழி ஒன்று சென்றது. திருமலை அகிலிப் புதுத்து சென்று சிறிது நேரத்தில் குத்தவை தேவியின் மாளிகைத் தோட்டத்தில் அடைந்தான். கொடி விடு ஒன்றின் மறைவான இடத்தில் நின்று கற்றுமுற்றும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இவ்வளவு நேரம் அவன் ஏதேதுக்கொண்டது வீண் போகவில்லை.

காளிதாண்ட முத்திய மகா கவின்கவினிக்க வேண்டிய நாடக திகழ்ச்சி ஒன்று அங்கே நடந்தது.

தீரோடைக் கரையில் படகு வந்து நின்றது. அதிலிருந்து காரை பட்டகும் வந்தியத் தேவனும் இறங்கினார்கள். பிறகு நீர்த் துறையின் படிக்கட்டுகளின் வழியாக ஏறி வந்தார்கள்.

படிக்கட்டுகளுக்கு ஏற்றுத் தூரத்தில் தோட்டத்தில் அமைந்திருந்த பனிக்குக் கை மேடைவில இளைய பிராட்டி குத்தவை அமர்ந்திருந்தான்.

படகில் வந்தவர்கள் நீர்த் துறையின் படிக்கட்டுகளின் ஏறி மேற்படியிக்கு வந்ததும் இளையபிராட்டி குத்தவை தேவி எழுந்து நின்றாள்.

வந்தியத் தேவன் அப்போதுதான் அப் பெண்ணரசியின் திருமுகத்தைக் கார்த்து பார்த்தான்.

பார்த்தது பார்த்தபடியே நின்றான். அவனுக்கும் இளைய பிராட்டி குத்தவைக்கும் மத்தியில் ஒரு பூங்கொடி தன் இனத் தனிரிக் கரத்தை நீட்டி இடைமறித்து நின்றது.

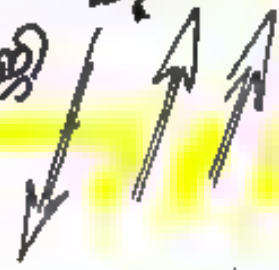
அந்தக் கொடியில் ஓர் அழகிய பட்டுப் பூச்சி - பய வர்ண இறகுகள் படைத்த பட்டுப் பூச்சி - வந்து உட்கார்ந்தது. குத்தவை தன் பொன்முத்தைச் சிறிது குவித்து அந்தப் பட்டுப் பூச்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். வந்தியத்தேவனோ குத்தவையின் முக மகாரபேய் கண் கோட்டாமிக் பார்த்துக்கொண்டு நின்றான்.

ஊடலின் அகிலன் ஒன்று அடக்கின. பட்டி ஜாலங்கள் பாடுவதை நிறுத்தின. அண்ட பகிரண்டங்கள் அசையாது நின்றன.

பசு புக்ங்கள் சென்றன. (தொடருக)

மகாபாரதம்

ராஜாஜி

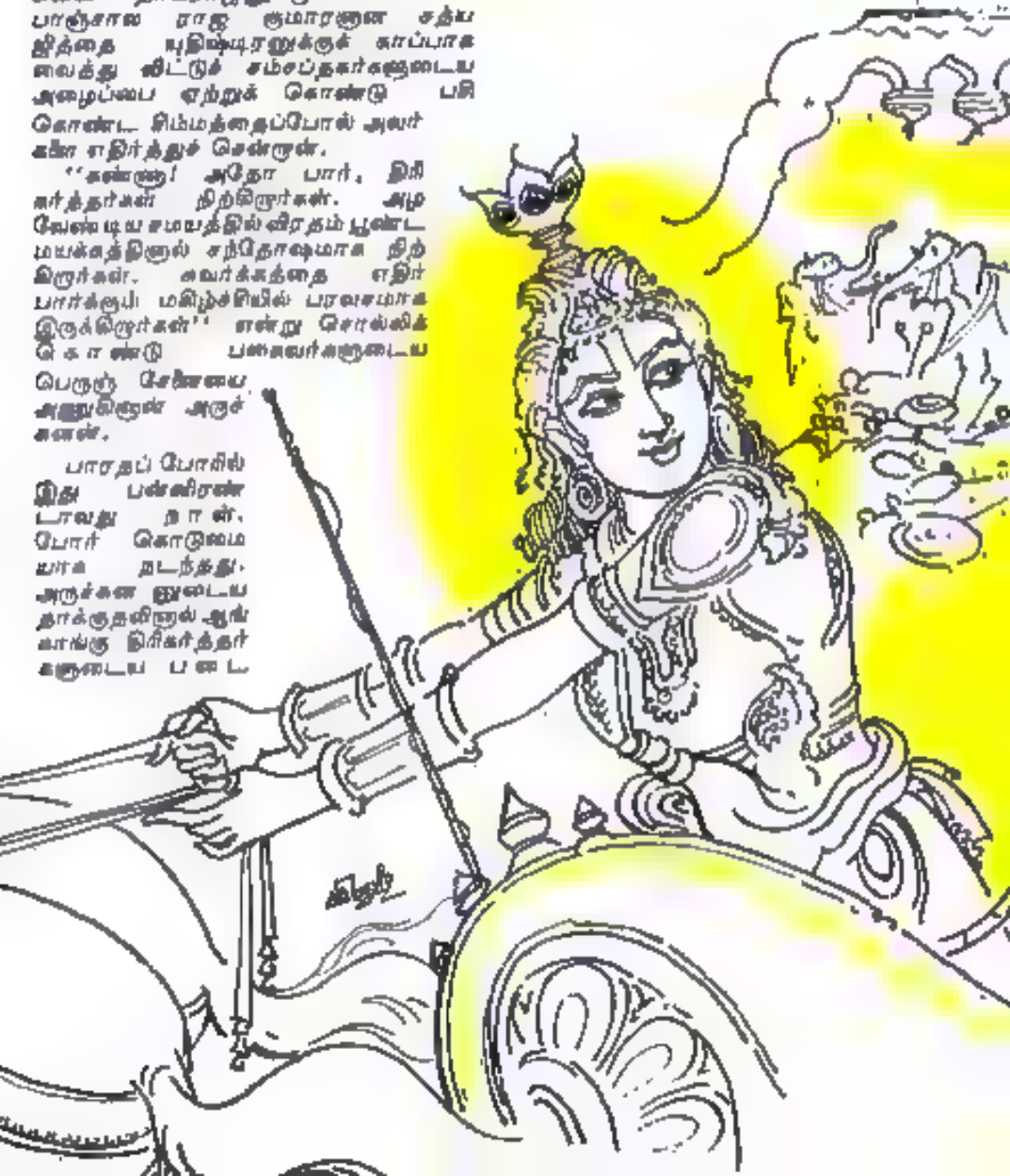

அப்போ! திரோணனுடைய எண்ணம் உனக்குத் தெரியும். அதை நீளவில் வைத்துக் கொண்டு எந்தக் காரியமாயினும் செய். என்னை உயிருடன் பிடிப்பதாக அவர் துரியோதனனுக்கு வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அவர் பலமுன்னவர்; சூரர். அந்திரவிதையில் பண்டிதர். கிரமம் தாய்க்கடியவர், சோம்பாதவர்" என்றான் புதிஷ்டரன்.

"அரசனே! உமக்குக் காப்பாக சத்யஜித்து இருக்கிறான். அவன் உயிருடன் உமது பக்கத்தில் இருக்கும்வரையில் உமக்கு அபாயமில்லை" என்று அருச்சுனன் தர்மராஜனுக்குச் சொல்லிப் பாஞ்சால ராஜ குமாரனான சத்யஜித்தை புதிஷ்டரனுக்குக் காப்பாக வைத்து விட்டுச் சம்சப்தகர்களுடைய அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டு பரி கொண்ட சிம்மத்தைப்போல் அவர்களை எதிர்த்துச் சென்றான்.

"கண்ணே! அதோ பார், இந்த கர்த்தர்கள் நிற்கிறார்கள். அழ வேண்டிய சமயத்தில் வீரதம் பூண்ட மயக்கத்தினால் சந்தோஷமாக நிற்கிறார்கள். அவர்க்கத்தை எதிர்பார்க்கும் மகிழ்ச்சியில் பரவசமாக இருக்கிறார்கள்" என்று சொல்லிக் கொண்டு படைவர்களுடைய பெருஞ் சேனையை அனுப்பினான் அருச்சுனன்.

பாரதப் போரில் இது பன்னிரண்டாவது நாள். போர் கொடுமையாக நடந்தது. அருச்சுனனுடைய தாக்குதலினால் ஆங்காங்கு டிரிகர்த்தர்களுடைய படை

அச்சை ஆரம்பித்தது. திரிசுரத்தரானுள் மனம் கலங்கி வருவர்களை எச்சரிக்கை செய்து உரக்க கிம்மநாதம் செய்தான்.

“சூரர்களே! பெரும் கூத்திரியக் கூட்டத்தில் பிரதிக்கை செய்து வீரதம் பூண்டிருக்கிறீர்கள். கோரமான சபதங்களைச் செய்த பின் பயத்தைப் பாராட்டுவது தகாது. பரிகாசத்துக்குப் பாத்திரமாவீர்கள்” என்று அந்த வீரர்களும் ஒருவரை யொருவர் உற்

காயப் படுத்திக் கொண்டு சங்கங்களை முழங்கி புத்தனை மறுபடியும் மும்முரமாக நடத்தினார்கள்.

“ரிஷிகேசனே! இவர்கள் உயிரோடிருக்கும்வரை புத்தத்தை விட்டு விலக மாட்டார்கள். நயங்குவதற் கில்லை. தேரை நடத்து” என்றும் அருச்சுனன்.

மதுகுதனை* தேரைச் செலுத்தினான். தேவாகர புத்தத்தில் இத்திரணுடைய ரதத்தைப் போல் கண்ணன் ஓட்டிய தேர் பலவித மண்டப கதிகளைச் செய்தது. அருச்சுனனுடைய காண்மயம் தன்னுடைய முழுப் பண்பையும் காட்ட ஆரம்பித்தது. திரிசுரத்தர்களுடைய கண்ணுக்கு நூறு அர்த்த னர்கள் தென்பட்டார்கள். காயமடைந்த வீரர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் பூமலர்ந்த மரங்களைப் போல் காணப்பட்டார்கள்.

கருமையான போர் திகழ்ந்தது. ஒரு சமயம் அம்பு மழையால் அருச்சுனனுடைய ரதம் கொடி மரத்துடல் அந்தகாரத்தில் மூடப்பட்டது.

“தனஞ்சயனே! பிழைத்திருக்கிறாயா?” என்றும் கண்ணன்.

“இருக்கிறேன்” என்று இருட்டில் அருச்சுனன் காண்மயத்தை இழுத்துத் தன் அம்புகளினால் பனை வர்களுடைய அம்பு மழையை விலக்கினான்.

பிரளய காலத்தில் நடைபெறும் குத்திர நடன அரங்கம், போல் ரணகளம் விளங்கிற்று. தலைவல்லா முண்டங்களும், வெட்டுண்ட அங்கங்களும் எங்கும்

பரவிப் பயங்கரமான காட்சியை அளித்தது.

சம்பந்தகர்களை எதிர்த்து அருச்சுனன் சென்றதும் துரோணர் அணிவகுக்கப் பட்ட பாண்டவ சேனையில் புதிஷ்டிரன் இருந்த இடத்தைப் பல்மாகத் தாக்கத் தம் சேனைக்கு உத்தரவிட்டார். பெருஞ் சேனை துரோணர் தலைமையில் தன்னை எதிர்க்க வந்ததை புதிஷ்டிரன் கண்டான்.

“பிராமணர் என்னைப் பிடிக்க வருகிறார். ஜாக்கிரதையாகச் சேனையைப் பாதுகாப்பாயாக!” என்று திருஷ்டத்யும்னனை எச்சரித்தான்.

திருபத குமாரன் துரோணர் வரும் வரையில் காத்திராமல் தானே துரோணரை எதிர்க்கத் துரிதமாகத் தேரைச் செலுத்தினான். தன்னைக் கொல்லவே பிறந்தவனாகிய திருஷ்டத்யும்னன்

* மதுகுதனை, லிபிமேன்-திருஷ்டனை.

தங்கை நோக்கி வருவதைக் கண்ட ஆசாரியர் ஒரு கணம் காலமாக கண்டதுபோல் மனம் கலங்கினார். இவரும் தமக்கு மரணம் என்பது நினைவுக்கு வந்தது. அந்தப் பக்கத்தில் செல்லுவதை விட்டுத் துருபதன் இருந்த இடத்தை நோக்கிச் சென்றார்.

துருபதனுடைய சேவையைத் துன்புறுத்தி ரத்த வெள்ளம் பெருகச் செய்த பீன், துரோணர் மறுபடியும் மனத்தை உறுதி செய்து கொண்டு, புதிஷ்டரன் இருக்குமிடம் சென்றார். புதிஷ்டரன் அசையாமல் அம்பு மழை வரவில்லாதான். அதன் மேல் சத்திய ஜீதது துரோணரை நோக்கிப் பாய்ந்தான். கோரமான போர் தொடங்கிற்று. துரோணர் பமரீப் போல் விளங்கினார். ஒருவர் பீன் ஒருவரை வீரர்களாக வதம் செய்தார். பாஞ்சால ராஜ குமாரனும் விருகன் அவர் பாணத் துக்கு இரைவானும். அதன் பீன் சத்ய ஜீததும் அடிபட்டு மாண்டான்.

இதைக் கண்டு விராடன் மகன் சதாஸிகன், துரோணர் மேல் பாய்ந்தான். சதாஸிகனுடைய தலை அறுபட்டுக் குண்டலம்செனாடு நிலத்தில் உருண்டது. கேதமன் என்ஹிர அரசன் எதிர்த்தான். அவனும் உயிரை இழந்தான். துரோணருடைய வேகத்தை எப்படியாவது திறத்த வேண்டும் என்று வந்த கெதாஸன் ஒரு பாணத்தால் பமரண வத்துக்கு அனுப்பப்பட்டான். புதாமன்யுவையும் சாத்தவியையும் கெண்டியையும் உத்தமௌஜனையும் பாணங்கள் அடித்து வீரட்டித் துரோணர் புதிஷ்டரனுக்குச் சமீபத்தில் வந்து விட்டார். அச்சமயம் மற்றொரு துருபத புத்திரனும் பாஞ்சாலியன் தன் உயிரைத் திரண்டாகக் கருவித் துரோணரை ஆவேசமாக எதிர்த்தான். அவனும் உயிரிழந்து ஆகாயத்தினின்றும் தட்சத்திரம் விழுந்துபோக வேலினின்றும் வீழ்ந்தான்.

"ராநேயா! துரோணருடைய பராக் கிரமத்தைப் பார்த்தாயா? இந்தப் பாண்டவர்கள் இனி யுத்தத்தை விரும்ப மாட்டார்கள். அவர்களுடைய சேனை சிதறித் தடுமாறுவதைப் பார்" என்று துரியோதனன்.

கர்ணன் தலைகசைத்தான். "துரியோதனே! பாண்டவர்கள் அவ்வளவு கவையமாகத் தொல்லைகளை மாட்டார்கள். யுத்தத்தைவிட்டு விட மாட்டார்கள். விழைந்திருக்கும் நெருப்பினதும் சூதாட்டத்தினதும் உண்டான துன்பங்களையும் வளவாசத்தை யும் அவர்கள் மறக்க மாட்டார்கள். அதோ பார்! பாண்டவர்கள் மறுபடியும்

ஒன்று கூடித் துரோணரைத் தாக்குகிறார்கள். பீமனும் சாத்தவியும் சதாமன்யுவும் ஷத்திரதர்மனும் தருணனும் உத்தமௌஜனும் துருபதனும் விராடனும் கெண்டியும் திருஷ்டபேதனும் இன்னும் பல வீரர்களும் புதிஷ்டரனைக் கக்க வந்து கூடிவிட்டார்கள். துரோணர் பலமாகத் தாக்கப்படுகிறார். இவ்வளவு பாரம் ஆசாரியர் பேரில் கமத்தி விட்டு தாம் தீண்டு கொண்டிருக்கக் கூடாது. மகா சூரராயினும் அவர் தாக்கக் கூடிய கைமக்கு வரம்பு உண்டு. ஒதாய்களும் ஒன்று கூடிப் பெரிய யானையைக் கொக்கும். துரோணர் இருக்குமிடம் நாலும் செல்வோம். அவரைத் தவிராக விட்டு விடக் கூடாது" என்று கர்ணன்.

79. குரன் பகைத்தன்

புதிஷ்டரன் உயிருடன் பிடிப்பதை காதத் துரோணர் அநேகத் தடவை பிரயத்தனம் செய்தார். முடியவில்லை.

துரியோதனன் ஒரு பெரிய யானைப் படைபைத் திரட்டிப் பீமன் மேல் செலுத்தினான். தேவீன் மேல் தீண்டு பீமன் அந்த யானைப் படைபை அம்பு களால் தாக்கினான். அந்தந்திர பாணங்களால் துரியோதனனுடைய நேரிக் கொடியையும் அவன் பிடித் திருத்த விவையும் அறுத்துத் தள்ளினான். இவ்வாறு துரியோதனன் பிடிக்கப்படுவதைக் கண்ட மிஸேச ராஜனும் அங்கன் பெரிய யானையின் மீதேறிப் பீமசேனை எதிர்த்தான். பீமன் தாராசங்களைச் செலுத்தி யானையை கீழ்த்தி மிஸேச ராஜனையும் கொன்றான். இதைக் கண்டு அந்தப் பகுதி கௌரவ சேனை பயந்து போய்ச் சிதறி ஒடினது.

யானைகளும், ரதங்களும் பூட்டி வீருத்த குதிரைகளும் பீமன் துக்க கொண்டு ஒடுகிறபோது ஆவிரக் கண்களில் காண்பவன் மிதிகப்பட்டு மாண்டார்கள். தாங்கள் பக்கத்திலும் சேனை சிதறியடிக்கப்பட்டு ஒருவரைக் கண்டு வீராக்கியோடு தெர்த்து அரணுபகைத்தனாக்குப் பொறுக்க முடியவில்லை. அவன் தன்னுடைய பிரசித்தி பெற்ற சுப்ரதீகம் என்ற யானையின் மீது ஏறி அதை பீமன் மேல் ஓவிலான். காதுகளை விரித்துக் கொண்டும் துதிகமையைச் சுழற்றிக் கொண்டும் அந்த யானை பீமசேனை மேல் பாய்ந்தது. அவனுடைய ரதத்தையும் குதிரையையும் தொறுக்கிப் பொடியாக்கிற்று. பீமன் யானையின் மரிம க்தானங்களை தன்னுடைய

பயின்று அறித்தவர். கீழே குதித்துப் போர் பாணியின் சாக்களுக்குக் கீழே புருத்து அதன் சரீரத்தை மிக நெருங்கி பாணிக்ஞரிய பல மர்ம ஸ்தானங்களைக் கையினால் தாக்கிக் குதித்த துள் புறுத்தினான். யாணை வீறிட்டுக்கொண்டு குயவ்வுடைய சக்கரப்போல் சுழன்று சுழன்று பீமனைத் தன்சப் பார்த்தது. துதிக்கையைக் கொண்டு அவனைப் பிடித்து மூழங்காக்களைக் கொண்டு தொறுக்கிக் கொல்லப் போகும் தறுவாயில் விடுவோதான்" தும்பிக்கையி னீன்று எப்படியோ விடுவித்துக் கொண்டு மறுபடியும் அதனுடைய சரீரத்தை பொட்டியே அங்கங்களைக் இடையில் புருத்து வேதனை செய்தான்.

பாண்டவப் படைவீரருந்து போர் பாணை ஏதேனும் வந்து பகதத்த னுடைய பாணையைத் தாக்கும். அப் போது தன்னை பிட்டுக் கொள்ளலாம் என்று எதிர்பார்த்து இவ்வாறு அவ ளைச் செய்து கொண்டிருந்தான். யாணையின் சரீரத்தில் அவன் மறைந்து விட்டதனால் "பீமசேனைப் பகதத்த னுடைய பாணை கொன்று விட்டது; பீமன் இறந்தான்" என்று யுத்த கணம் முழுவதும் கூச்சம் மெம்பிற்று.

பீமன் மாண்டு விட்டான் என்றே புதிஷ்டிரன் எண்ணி வீரர்களை பெண் லாம் பகதத்தனைத் தாக்கச் சொல்லி ளைனான். இதற்குள் தசாரண தேசத் தரசன் ஒரு போர் பாணையைக்கொண்டு பகதத்தனுடைய பாணையை எதிர்த் தான். தசாரணனுடைய பாணை வீர மாகத் தாக்கி பிகக் கடுமையான போர் புரித்தது. ஆயினும் அது முடிவில் சுப்ரதிகத்தினால் குத்தப்பட்டுக் கீழே விழுந்தது. பீமசேனன் அச்சம யம் பாணையின் கீழிருந்து வெளிப் பட்டுத் தப்பி ஓடினான்.

* கிருபாதரன் — ஓதாமலியன் முருகன் ஐயுறவும், பரி ஆரத்தான வரிது கொண் டன் — பீமன்.

அநேக தேராவிகளால் மூழ்ப்பட்டும் மிகவும் தாக்கப்பட்டும் பகதத்தன் வதவதத்தை இழக்கவில்லை. மலையிம் பற்றி எரீயும் காட்டுத் தீவைப்போல் அவ் வீரன் ஜொலித்தான். கற்றி யனைத்து நின்ற சக்குக்களை அவட்டியம் செய்து சாத்தவியினுடைய தேரின்மேல் தன் பாணையைச் செலுத்தினான். யாணையானது சாத்தவியின் தேரைப் பிடித்து ஒரே தூக்காகத் தூக்கி எறிந்தது. சாத்தவி தெரை விட்டுக் கீழே குதித்து உயிர் தப்பினான். அவனுடைய சாரதி மிகவும் சாமர்த்தியமாகத் தூக்கி எறியப்பட்ட தேரையும் குதிரைகளையும் காப்பாற்றி உடனே மறுபடியும் ரதத் தைச் சீர்பாடு நிறுத்தி சாத்தவி நின்ற இடத்துக்குச் செலுத்தினான்.

பகதத்தனுடைய பாணை பாண்டவ சேனையின் மத்தியில் படுக்கையாகப் புருத்து இவ்வாறு பல வீரர்களைத் தூக்கி எறித்து காலனைப் போல் பயத்தை உண்டாக்கிற்று. ஐராவதத் தின் மீது இத்திரன் நின்று அகரர் களைத் துன்புறுத்திய வண்ணம் பகதத் தன் பல அரசர்களை வீழ்த்தியும் துள் புறத்தியும் வந்தான்.

தீட்டிய துதிக்கையும், அசைவற்ற திமிர்த்த காதுகளுமாக அந்த பாணை இவ்வுமய்க்கும் ஓடி எண்ணற்ற குதிரை களையும் ரதங்களையும் ஆட்களையும் மிதித் துக் கொன்றது. பாண்டவனை அதன்மேல் செலுத்தச் செலுத்த அந்த யாணையின் உக்கிரம் மேலும், மேலும் அதிகமா விற்று. காட்டில் இடையன் பகக் கூட் டங்களை ஒட்டுவதுபோல் பகதத்தன் தன் போர் பாணையைக் கொண்டு பாண்டவ சேனையை விரட்டி விரட்டி ஓடச் செய்தான். பீமசேனன் மறுபடி யும் தேர் ஏறி சுப்ரதிகத்தைத் தாக்கி ளான். பாணை தன் துதிக்கையை தீட்டி உமிழ்தரைக் கக்கி எறித்து தேர்க் குதிரை களை விரட்டியபடியால் அவை பிழ்த்துக் கொண்டு ஓடிவிட்டன. (தோடும்)

கோடம்பாக்கம் வடபழனி ஆண்டவ் கோயிலில்

2-1-69 இரவு அபிஷேகம்

3-1-69 வெள்ளிக்கிழமை

ஆர்த்ரா தரிசனம்

பார் புகழும் பாபா

டாக்டர் ரா. விஜயராகவன்

விழாக்களுக்கு முன்பும் பம்பாய் நகரின் தென் கோடியில் கடந்தகால அருகில் ஒரு மாபெரும் விஞ்ஞானக் கழகக் கட்டடத்தைத் திறந்து வைக்கப் பாரதப் பிரதமர் நேரு வந்திருந்தார். மேடையில் விஞ்ஞான மேதை பாபா, தொழிலதிபர் டாடா, கவர்னர், முதலமைச்சர் சாவன் முதலியோர் அமர்ந்திருந்தனர். வெளிநாட்டு விஞ்ஞானிகளும், தொழில் பரிசு பெற்ற அறிஞர்களும் வருகை தந்து விழாவைச் செழிப்பித்தனர். விஞ்ஞானத்துக்கே தம் வாழ்வை சந்தையரான பாபாவையும், அவர் காரியம் பாளினும் கைகொடுத்து ஊக்கிய நேருவையும் ஒருசேரப் பார்த்தது வந்திருந்தோர்க்குப் பரவசத்தைக் கொடுத்தது.

இந்த விஞ்ஞானக் கழகத்தின் ஒரு பகுதி வாக அரங்கம் ஒன்றின் அமைக்கப் பாபா விரும்பினார். விஞ்ஞான சிநிபான சொந்த பொழிவுகளுக்கு மட்டுமல்லாமல் பம்பாயின் கலாச்சார வாழ்வினும் பங்குபெறும் வகை அரங்கமாக இது விளங்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார் பாபா. இவ்வாண்டு தவிர்பர் ஒன்பதாம் தேதியன்று இவ்வரங்கம்

திறந்து வைக்கப்பட்டபோது அமைக்க வான் பாபாவும் இல்லை; அவரது ஆப்த தண்பர் நேருவும் இல்லை. ஒப்பந்த தந்தையின் பணியை இன்று மேற்கொண்டுள்ள பிரதமர் இந்திராகாந்தி இவ்வரங்கத்தைத் திறந்து வைக்க வந்திருந்தார். தனவனின் கனவு நனவானதைக் காணச் சோகப் பெரு மிதத்துடன் அந்த மேடையில் அமர்ந்திருந்தார் பாபாவின் தாயார். தந்தையின் இடத்தில் மனை! தனவன் வந்திருந்த இடத்தில் உடலாக தளர்ந்த தாய்!

“என் தந்தை அரசியல் பிரச்சினையினால் சோர்வுற்று இருக்கும்போதெல்லாம் பாபாவின் வருகை அச்சோர்வை நீக்கும் அருமருத்தாக அமைந்தது. எந்தோத்திலும், எங்கே உடந்திலும் அவரை என் தந்தை வர வேற்பது உண்டு. பாபா விஞ்ஞான சம்பந்த மாயப் பேசும் விஷயங்கள் அவரைப் புத்துணர்வு அழைத்துச் சென்றபோது அகலாமல் புத்துணர்ச்சியையும் அளித்தன: தான் சிறு பெய்க்குக இருந்த சமயம் பாபா டவுன் உடற் பிரயாணம் சென்றேன். அந்நிண்ட பிரயாணத்திற் என்னை விஞ்

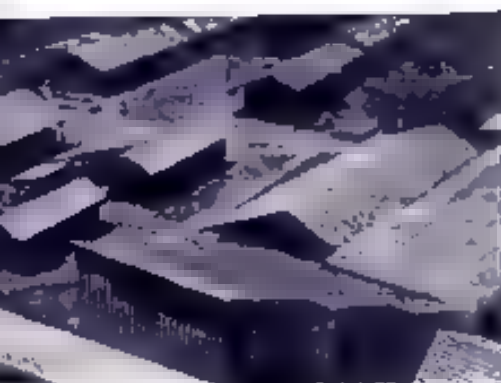
ஞானத்தின் வித்தகளுக்கு அறிவுப் படுத்தினார். இந்திய விடுதலையை அவருக்கு எங்களுடைய கடமைப்படுகிறது" என்று ஸ்ரீமதி இத்திரா காத்தி மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டினார்.

ஸ்ரீபரமகத்தின் ஆதிபத்தக்கும் மேல் பாட்டவர்களுள் அமர இடம் உண்டு. ஸ்ரீராமவத்தில் தாறு பாணையில் மொழி பெயர்க்கும் அமைப்பும் உண்டு. இவ்வகை இக்கியவாடுகள் சமஸ்தி இருப்பது போல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமதி எம். என். கப்புவக்கமி அவர்களின் பிரசுரித்தவிரே துடன் அரசுமம் திறக்கப்பட்டது. முதல் கிள நிபந்தித்யும் ஸ்ரீமதி எம். என்னார் நிபந்தப்பட்டதெனாகும். பாபாவை அறித்தவர்கள் இது மிகப் பொருத்தமானதென்றே கருதுவார்கள். பாபா திறத்த விடுதலையி மட்டுமல்ல, பண்பட்ட காரணிகளும்பட்ட. "இந்தியாவில் பல கவிதை திருவர்களுக்கவாழம், ஆளுக் ஒரு மம், என். தாள்

உண்டு" என்று பாபா ஒரு முறை கவிதைப் பேராசிரியர் ஒருவரிடம் குறிப்பிட்டதாகச் சொல்லுவார்கள்.

பாபா திறத்த கவிதைகள் என்பது பலருக்குத் தெரியாது. "அரசியல் துறை தவிர, மற்றெல்லாத் துறைகளிலும் நம் அறிவாக் இந்தியாவை வளம்படுத்திய பெருமகன்" என்று டாக்டர் பாபாவைச் சமீபத்தில் வரிசைத்தார்.

வேறொரு பாபா 1909ம் ஆண்டு அக்டோபர் 30த்தேதி வனம் மிருத்த குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவர் தந்தையும் பாட்டனாரும் கவிதை வனத்த புத்தகங்களும், இனசத்தட்டுகளும், வனவன ஸ்ரீபங்கலும் இளம் பாபாவின் கவிவார்வத்தையும், புத்திகர்மை ஸ்வயம் வளர்த்தன. தந்தையின் சேகாதிரீ டாக்டர் குடும்பத்தில் வாழ்க்கைப்பட்டதாக் ஒரு மாபெரும் தொழில் குடும்பத்துடன் பரிசியம் ஏற்பட்டது. பெயர்வர்களுள்

- பாபா, நெரு-டாக்டர் கரு துக் திருக்கத்தி.
- இவர்களுடன் முதலாம் மோதலுடன் பாபா அளவளாவுகிறார்.
- கெளரியோர்த் கருவரும், பாபா திறத்த இடமும்.
- ஸ்ரீபரமகம் திறத்த கவிதைப்பட்ட மீள் - மொழி கிளப் மொழை, நெ. ஆ. ஏ. டாக்டர். ஸ்ரீமதி இத்திரா, பாபாவின் தாயார்.
- டாக்டர் கருவர்க்கு கருவம் (மேலே) தொகுத்துத் தந்த முள்ளுக் கட்டு வரும் இக்கருவர்க்கு தான் (மீது) கருவர்க்கு தந்தது.

மிகுப்பது கருவர்க்கு, மின்னார் நினைவுகள் போன்றவற்றைத் அமைப்பது பற்றிப் பெரும் பொருத்தமாகப் பாபாவும் உடனிருந்தார். தாட்டிக் தொழில் வனம் பெருகுவதில் அவர்களுள் காட்டிய ஆர்வம் இளகுதிருவனின் மனத்திற் ஆழப் படுத்தது. நெரு குடும்பத் துடனும் நெருக்கிய நட்புக் கொண்டிருந்தார் பாபா. இந்தப் பின்னணியில் பார்க்கும் பொழுது பாபாவாக் எங்காறு சிறிய காவத் திற் பெயர்வர்க்குக்கித் காதிக்க முடித்தது என்பது எங்கொருக்கும் தங்குதல் புரியும்.

பாபா தந்தையின் விருப்பத்துக்கிணங்கக் கோயிலுக்குப் பொழிவியல் பட்டத்துக் காலப் படித்தார். "இத்துறையில் முதல் வகுப்பில் நீ நேரடி பெற்றாய், உன் இஷ்டப் படி வேறு துறைக்குச் செல்லுமா?" என்று தந்தை. அங்காறே முதல் வகுப்பில் வெற்றி பெற்று, பொருத்த துறையில் இறங்கினார். அது - கருவர்க்குத் துறை படி பிரயிக்கத்தக்க முகமேற்றங்களைக் கண்டிருத்த சமயம் அது. விடுதலைய உடை மாமேல்க்கணாள் சாத்திக், பிளாக்டெட், கார்ட்ராய்ட், டிராக், கதற்க்கார், கபிசோ, குதர்போர்ட் போர், பிளாட், பென்கிள் முதலியொருடன் பழகும் பாக்கியம் பாபாவுக்குக் கிப்பியது. இவர் கவித பனீ தொபல் பரிசு பெற்றவர்களுள்,

மகாநாட்டிக் தலைமைப் பேருரை சிபித்திரிஸர், அத்தப் பேருரையின் இத்தியாவின் இறத்த வாயத்தை எவ்வாறு போற்றுகிறார் பாருங்கள்: "பா அபீரம் ஆங்குக்கு முன்னிருந்த முனி கிரெஷ்டர்கள் சேவை ஒன்றும் செய்வாமல் பத்தமாசை நினைக்க தூங்கி வழியல்கிறா. இவர்கள் இறத்த செத்தவர்கள். கத்திர மணப் போக்குடைவரை. தீர்க்கமானச் சித்தித்துக் காயத்தால் அழியாத தத்துவங்களை அளித்தனர். அம்பரபீக் வந்த இத்தியப் பேரும்களுக்கு இவர்களைச் சேவை ஆராய்ச்சித் திறன் இருப்பதில் விடப் போவதுமில்லை."

அது சகித்த துறையில் இத்தியா அடைத்துள்ள முன்னேற்றத்துக்குப் பாபா அத்திய தொண்டை விளக்கவும் அவரது மேதா விளகத்தை விளக்கவும் வார்த்தைகள் போதா. உணர்ந்து அறிவப்படுவோம் உபகைய. அவர் திறமைய தலைவர்கள் அவர் பேரும்கைய ஓரளவு அறிவ உதவும்.

தம் பிதன்பாறும், கண்பாறும், படிய பாறும், ஆற்றலாறும், செய்கைகளாறும் புழுவின் கிரத்தின் வாழ்வு முழுதும் சஞ்சகித்த ஸ்பிரிபாதிஸர் தம் முடிவையும் ஒரு கிரத்தஸேவை வைத்துக் கொண்டதில் விடப் போவதுமில்லை.

அவர் பிரவானம் செய்த விமானம் 24-1-46 காலை ஆகப்பல் மணித் தொடரிக் கொடுமுடியான வெண் பனிச் கிரத்தின் (Monsieur Blanc) மோதியது. விமானத்தில் இருந்த யாருமே ஊர் புகைக்க வில்லை. பாபா அவை இழந்த விஞ்ஞான உணர்வு ஏதேனும் கொலம் கொண்டது. தாழ் வான செய்கைகளை மனத்தாலும் அறிவாத அப்பெருமனின் பூதஉடலை உச்சிபிசுருத்து விழ போகாது கரவே முடியவில்லை, இவர்கையில் அழகின் வாழ்வு முழுதும் மனத்தைப் பறிக்கோடுத்த பாபா அவ்வழியை மனிமுகட்குப் பிளா உறக்கத்தில் ஆழ்த்துப் போருத் தமே அணவர?

நாடக மேட.

ஸ்ரீமதி

'ஆவதும் பெண்ணுமே, அறிவதும் பெண்ணுமே' என்றும் பழமொழியின் அடிப்படையில் உருவான நாடகம் ஸ்ரீமதி. பெண்ணின் பேரும்கையச் சித்திரிக்க முயலும் இத்த நாடகத்தினே ஸ்ரீமதிதான் முக்கிய கொள்கைதிரும். ஸ்ரீமதியாக வரும் பிரேமாவாசை தமது அமெரிக்காவான நடிப்பினால் இத்தநாடகத்துக்கு உயிருக்குமிஸர்; முதலிடமும் பெறுகிறார்.

இத்த நாடகத்தைப் பிச்சுவிச் செங்கத்தற்று ஸுமத்ராவோ தரர்கள் முக்கியமானவர்கள், ரகு, சாஸு, பாது என்னுர் சதுவாக வரும் திரு முத்தராமர்

தடித்துப் பழிவலார்; அப்படியப் பழிப் பெய் ரெடுத்தவர். ஸ்ரீமதியின் கணவனாக, தம்பியனின் தமையனாகத் தம் பாசத்தைத் திறம்பட விக்கிறார். இரண்டாம் சோதரனாக வரும் திரு கைதுரையை ஸுமத்ரம் தம்பி பாதுவாக வரும் திரு கம்பத் முத்திக் கொண்டு இரண்டாம் இடத்தைப் பறித்தகொண்டு விடுகிறார். பாராட்டிக்கூடிய பரிசைக்கும் தடிப்பு, படபடப்பினும் ஒரு திதானம் காட்டியிருத்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருத்திருக்கும்.

உணக்கை ஒரு நாடகம் என்றும், அதில் வரும் பாத்திரங்கள் அணவருமா ஒருவருக் கொருவர் உறவு பிணக்கி கொண்டு உறவுகிறார்கள்? இதையே பிரதிபலிப்பது போல் இத்த நாடகத்தில் திரு ஸுந்தி, மாமா வாக இடம் பெறுகிறார். நடைக்கைய ததும்பும் அவரது தடிப்பு இவருக்கும் நாடகத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பதையே சித்திக்க

மதக்கும் அளவுக்கு உயர்ந்து, திறநிறம், உதவி மாணேஜராக வரும் திரு அனத்தக்கு ஆக்கி கம் உறவுகிறது. தடிப்புகளும் மேலாக...

ஒருமத்த பாத்திரங்கள், திறந்த தடிப்பு. காட்சிக்கு காட்சி உறவு வரி யாடு. இரண்டொரு பாத்திரங்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கெல்லாம் காட்சிகளில் சம்பப் பகிறே. கதைபின் உள்ள குற்றங்களுக்களைக் கணக்கிடத் தொடங்கினால், முடிவது போல் முடித்து ஊர் பெற்றுக் கொண்புண்ணும் இத்த நாடகக் கதைமையப் போல், அட்டவணை தங்குகிறது. ஸ்ரீமதியிடம் கணக்கம் கண விசுவையும் மணி என்னும் பாத்திரம் கரணங்களை ஒப்பித்ததலிட்டு ஒரம் உடம்ப இத்தரு ஒரு பதச்சோதா. கருக்கச் சொன்னது 'புலிட் விஸ்ட்'யின் ஸ்ரீமதி நாடகத்தில் தடிப்பு சிதைத்திருத்தும் நாடகக் கதைமையத் தான் காடுமே.

கருத்து: **குடிமகன்**
பெயர்: **சுபாஷ்**

എല്ലാ ഭരണ സ്ഥലം ഉൾപ്പെടെ, സംസ്ഥാന
സർക്കാരിന്റെ മറ്റ് ഏ.ജൻസി, ഡിവിഷൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള
എല്ലാ സ്ഥലം ഉൾപ്പെടെയുള്ളവ.

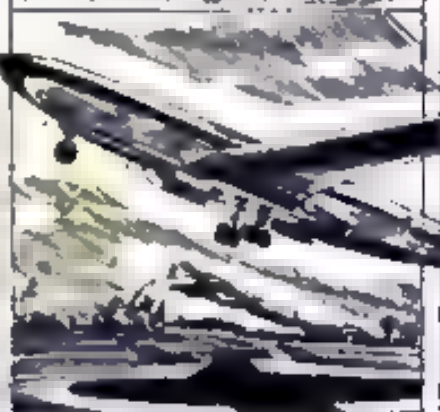
சென்னை நகரில் உள்ள பல்வேறு கல்வி நிறுவனங்களிலும், அரசு மற்றும் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களிலும், பணியாற்றி வருகிறார்.

1. අනුමාන කිරීමේ ක්‍රමය : අනුමාන කිරීමේ ක්‍රමය යනු
 සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රකාශයන් සහ සාධකයන් අතර
 සම්බන්ධතා සොයා ගැනීම සඳහා භාවිත කරනු ලබන ක්‍රමයකි.

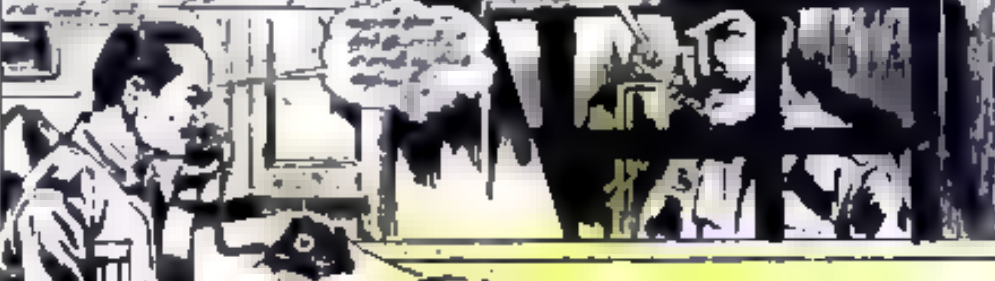

— *Journal of the American Medical Association*, 1997

[illegible]

சென்னை, 19/05/2020

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

சரஸ்வதி அம்மையார் திருநெல்வேலி
காந்தியார் காலத்தில் கவிதை எழுதி
விடுதலைப் போராட்டத்தில்
கலந்து கொண்டிருந்தார்.
அவரது கவிதைகள்
புத்தகமாக வந்தன.

www.pearsoned.com
Pearson Education, Inc. 2005

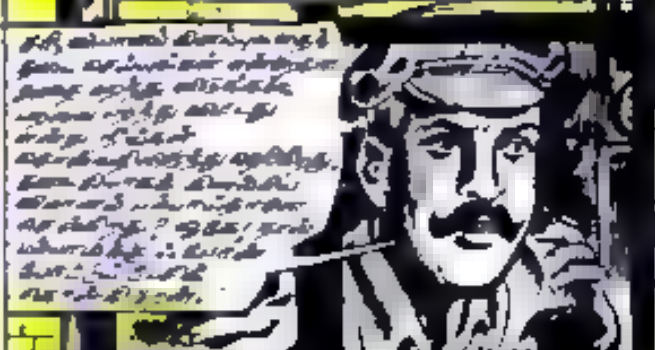

എന്നിട്ട് മേൽ പറഞ്ഞവർക്കു കീഴെപ്പറയുന്നവർക്കു നൽകിയ
പ്രതിഫലം എത്രയും വേഗത്തിൽ തന്നെ അടയ്ക്കാൻ;
അതുകൂടി ആരെങ്കിലും ഇതിനെക്കുറിച്ച്

தமிழ்நாடு, பாண்டிச்சேரி!
தமிழ்நாடு! தமிழ்நாடு! தமிழ்நாடு!
தமிழ்நாடு! தமிழ்நாடு! தமிழ்நாடு!
தமிழ்நாடு! தமிழ்நாடு! தமிழ்நாடு!

1975-1976

தமிழகத்தில் அமைந்துள்ள பல்வேறு
பொருளாதார நிறுவனங்கள்...

அரசு அமைச்சர் திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்,
அமைச்சர் திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்,
அமைச்சர் திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

《中国书画函授大学肇庆分校建校二十周年纪念册》

மட்டும் வழங்கியு. மெல்லியரின் மென்மை

வஸந்தத்தின் பொலிவு ...

பிகாகா*

பரிமாண பவுடர்
தூக்கத்த மகற்றி
செருமத்த மென்மைவாக்கும்
திரியகங்கள் அடங்கியது.

**அத்தியாயம் பதினென்று
கனி விழுந்தது; கல் எங்கே?**

முத்துவினுக்கு ரட்சகனை மூன்று நாள்து வருடங்களாகவே தெரியும். இவனுடைய கம்பெனியில் கொஞ்ச காலம் அவன் வேலை பார்த்திருக்கிறான். அவனுது சொந்தக் குடும்ப வரலாறு பற்றி அதிகம் தெரியாதுபோனாலும் இப்போதைய யாழ்க்கை விவரங்களை இவன் ஓரளவு அறிவான்.

நல்ல வசதியான குடும்பம் ஒன்றில் பெண் எடுத்துக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்ட ரட்சகன், மாமனார் வீட்டிலேயே இருந்து காலம் தள்ளி வருபவன். அவனுடைய மாமனார் ரயில்வே இலாகாவில் இஞ்சினியராக உத்தியோகம் பார்த்து ரிடையராணவர். வீடு வரச்சம், பணம் காசோடு இருப்பவர்.

மாமனார் பணசெய்வவராக இருந்தால் மாப்பிள்ளைக்கு உடம்பு வளையாமல் போவது சகஜம்தானே? சுயபாணமான மறு வருஷமே தான் பார்த்து வந்த 'ஸ்டெனோ' வேலைகளை உதறி யெறித்துவிட்டு அதற்கு ஒரு 'தகுந்த' காரணமும் கூறினால் ரட்சகன்.

இந்தக் காலத்துப் படித்த வாலிபர் களுக்கு இரண்டு விதமான 'பைத்தியம்' பிடிப்பது உண்டு. ஒன்று அரசியல் பைத்தியம்; இன்னொன்று நாடகப் பைத்தியம். படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது அரசியல் பைத்தியம் பிடிக்கும்; படித்துவிட்டு வேலையில் அமர்ந்ததும் நாடகப் பைத்தியம் பிடித்து விடும். இதில் கால சேர்க்கும் காரியப் பைத்தியங்களும் கையில் இருக்கும் காசைக் கரைத்துப் போடும் அப்பாவிப் பைத்தியங்களும் உண்டு. இவற்றில் இரண்டாவது ரகத்தைச் சேர்ந்தவன் ரட்சகன்.

இப்போதெல்லாம் எந்த ஓர் அலுவலகச் சிப்பந்திகளும் 'ஸ்டிரைக்' செய்யாமல் காலம் தள்ளினாலும் தள்ளுவார்களே தவிர, தங்களுக்கென ஒரு 'ரிகிரியேஷன் டினர்' இல்லாமல் அவர்களாக இருக்கவே முடியாது. இதற்கு அந்தக் கால்நடைத் தீவன விறியோகக் காரியாலயம் மட்டும் விதிவிலக்காகி விட முடியுமா?

ரட்சகன் அந்த ஆபீஸில் வேலைக்குச் சேர்ந்ததும் முதல் காரியமாக அங்குள்ள சிப்பந்திகளைச் சேர்த்து ஒரு 'பொழுதுபோக்குச் சங்கத்தை' ஆரம்பித்தான். அதற்கு அவனே தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டான். அவனுக்குப் பள்ளியில் படித்த நாடகவிலேயே கொஞ்சம் நாடகப் பைத்தியம் உண்டு. அந்தப் பைத்தியம்

கிரேஞ்சல்

கோபுரம்

இந்தச் சங்கத்தை ஆரம்பித்ததால் புதிய வேலை பெற்றது. அவனைப் போன்ற இன்னும் சில 'பைத்தியங் களும்' அங்கே இருந்ததால் அலைகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து முடுக்கிவிட, அவன் துணிந்து ஒரு சமீப நாடகத்தைத் தீட்டி முடித்தான். நாடகத்தின் பெயர் 'யல் இன் யாஷர்மென்பட்'! அந்த நாடகத்துக்குக் கதை, வசனம், பாடல் களைத் தீட்டிய அவனே டைரக்டர் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டதோடு கதாநாயகன் வேஷத்தையும் தாங்கிக் கொண்டான். அவனுடைய சக டைப்பிஸ்ட் நீலமணி என்பவன் கதாநாயகியானான். இரண்டு மாத காலம் நாடக ஒத்தினைகள் காப்பி டிப் பிட்டு பிரமாதப்பட்டன.

ஒரு சுபயோக சுப இனத்தில் 'யல் இன் யாஷர்மென்பட்' நாடகம் மந்திரி ஒருவரின் தலைமையிலும், சினிமா நடிகர் ஒருவரின் முன்னிலையிலும் ஜாம் ஜாம் என்று அரங்கேறியது. அந்தே ரட்சகனையும் சலி பிடித்தது!

ஜெகதீந்திரன்

ஆமாம்; மாண போட்டுக் கொள்ள வந்த மந்திரி அநோடு திருப்பிலைடைத்து எழுந்து போகாமல், தாம் பாதியில் பார்த்த நாடகத்தையும், அதில் கதா நாயகனாக நடித்த ரட்சகனையும் பற்றி நாலு வார்த்தைகள் பாராட்டிப் பேசிச் சென்று விட்டார். 'நிதானமில்லாமல்' வந்திருந்த நடிக்கும் அதே மாதிரி ஏதோ வாய்க்கு வந்ததைச் சொல்லி விட்டுப் போன பரதிகாப்புடன் போய்க் காரில் ஏறிப் பறந்துவிட்டார். ரட்சகனின் தலையில் ஒரே கணம்! அவனும் குவிந்து நடக்கவே முடியவில்லை, கண் குடித்த குரல்கள் தலையில் சச்சல்காட்டுப் பேசும் ஏறி உட்கார்ந்து விட்டால் என்ன ஆகும்? அடுத்து ஒரு நாடகம், அப்புறம் ஒரு நாடகம்; நாலா வதாக ஒரு நாடகத்தை நடத்தி முடித்ததுமே ரட்சகனின் நண்பர்கள் அவனை 'மர்வன் பிராண்டோ' என்று கப்பிட்டுச் சென்று கட்டி விட்டார்கள்.

அய்வனவுதான்; இனியும் தான் இத்தக கம்பெனியில் கெவலம் ஒரு ஸ்டெனோவாக வேலை பார்த்துக் கொண்டிருப்பது நாடகக் கலைத் தாய்க்குச் செய்யும் மிகப் பெரிய துரோகம் ஆகும் என்று எண்ணிய ரட்சகன் தனது முழு நேரத்தையும் நாடகக் கலைக்காகவே அர்ப்பணிப்பது என்ற தீர்மானத்துடன் உடனே அஸ்ஸெஸஸை உதறியெறித்து வெனிசேறி வந்துவிட்டான். மாத வருமானம் இருநூறு ரூபாய் போய்விட்டதே என்று அவன் ஒன்றும் கவலைப்படவில்லை. காரணம், அவனுடைய மாமனார்தான் 'பச்சைப் பசுமையாக' இருந்து வருகிறாரே! பல்வேறு அதுவகைகளில் வேலை பார்த்தும் தன் நண்பர்கள் கிரெட்டன் கூட்டுச் சேர்ந்து, 'தாஹத்தினம் நாடக மன்றம்' என்பதாக ஒன்றை ஆரம்பித்து அதன் முழு நேர இயக்குதலுடன் ரட்சகன்.

மாமனாரின் பெயர் தாஹத்தினம்! தன் திறப்பது நன்றில்ல அல்லவா? அத்துடன் மாமனார் தலையில் 'ஜன்' வைக்கும் நோக்கமும் அதன் அடக்கம்! ஆனால் அந்த மாமனாருக்கும் தம் மாப்பிள்ளையின் இந்தப் போக்கை அதிக காலம் பொறுக்க முடியாமல் போகவே, கொஞ்சம் ஜானைமடைலாகப் பல்லைக் கடிக்கக் கையைப் பிசைவ ஆரம்பித்தார். தம் 'பாங்க் பாவன்ஸ்' வேக மாய்த் தேய்மானமாகி வருகிறதே என்ற கவலை அவருக்கு!

தந்தையின் கிரேசத்தைப் புரிந்து கொண்ட மகனாக்கோ ரோனும் பொத்துக் கொண்டு வந்து விட்டது. "என் கணவர் சம்பாதிக்கவில்லையே என்று

நீங்கள் ஒன்றும் கவலைப்பட வேண்டாம். அவருக்குப் பதினாசு தான் சம்பாதித்துத் தருகிறேன்!" என்று ருன் உரைத்த அவன் ஒரு விளம் பர ஆலோசகக் கம்பெனியில் 'சிஸ்டிஷனின்' டாக வேலைக்கு அமர்ந்து விட்டான். ரட்சகனுக்கு இருந்த கொஞ்ச நஞ்சுக் குளிரும் விட்டது. அவன் இப் போது நாடகக் கலாதேவியின் முழு நேரத் தொண்டன்!

மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறையாவது மூத்துவிவரத் தவறாமல் பார்க்க வந்து கிடுவான் ரட்சகன், காரணம், தான் நடத்தப் போகும் ஏதாவதொரு நாடகத்தின் டிக்கட்டை அவன் தலையில் கட்டிவிட்டுப் போகத்தான்.

அவனை அவன் எங்கே, எப் போது சந்தித்தாலும், அவனுடைய கையில் ஏதேனும் ஒரு நாடகக் கதை வரணம்

எழுதப்பட்ட நோட்டுப் புத்தகமும், ஜேபில்
அத்தாடகத்துக்குரிய டிக்லட் புத்தகமும் இருப்ப
தைப் பார்க்கத் தவறியதே இல்லை. இவற்றுடன்
அவன், "மன்னிக்கணும் சார்! இப்ப நான் எங்க
நாடகத்துக்கு ஹிரோயின் புக் பண்ணப் போய்க்
கிட்டிருக்கிறேன்; இன்னொரு நாள் உங்களைச்
சாங்காசமாக வந்து மீட் பண்ணறேன்" என்று

பெருமையோடு சொல்லி விட்டுப்
போவதையும் கேட்கத் தவறிய
தில்லை. தன் காரியாலயத்தில் தனக்
குக் கீழே கொஞ்ச காலம் வேலை
செய்துகொண்டிருந்தவன் என்பதற்
காக மட்டுமின்றி அவனது வெகுளி
யான கபாலம், கபடமில்லாத
பேச்சு, கன்னமில்லாத சிரிப்பு, ஒரு

வாகடும் உபயோகப்படாத வாகடும்
மாறும் அதிலே கொண்டுள்ள தீவிர
உருபாடு, அதைப் பற்றிப் பேசும்போது
காட்டுகிற உதாரணம், அசட்டுத்தன
மான தம்பிக்கை, அவங்கார ஜூஸ்
தந்தன தடை உடை பாவங்கள்
அவையையும் சேர்த்து அவங்கீது
முத்துவெண்கு அதுதாயம் வைத்த ஓர்
அம்பு உணர்ச்சியை ஏற்படுத்திவிட்
டிருத்தன. அதனும் அவை எங்கே என்
டாலும் சில நிமிடங்களாவது நின்று
பெரிவிட்டுப் போகாது; அவன் கிழித்
துத் தருகிற டிக்கட்டையும் 'முன் ஜங்
மத்தில் பட்ட உடை' என்ற தீவிரப்
போடு மறுக்காமல் வாகடிக் கொண்
வான்.

ஏனென்றும், முத்துவெண்கு நாட
கம், சிலிமா, சங்கீதம், நாட்டியம் என்
பனவெல்லாம் உடந்த வாகடிக் கணவுகள்;
எதிர்வாக அநியங்கன்; பதினாத்து
அங்குகளுக்கு முன் இயற்றை அவன்
பார்த்தும் கேட்டும் அதுபவித்திருக்க
லாம். ஆனால் இந்த அதுபவங்களை
இப்போது நினைத்துப் பார்த்தால் உட
அவனுக்கு நினைவில் தட்டுப்படுவ
தில்லை, அவ்வளவுக்கு அவை மறந்து
போன விஷயங்களாகி விட்டிருத்தன.
மனச் சத்துஷ்டிக்காக, உய்வாசத்துக்
காக, ஒய்வுக்காக, நிம்மதிக்காக என்று
அவன் 'கொஞ்ச நேரத்தையும் ஒதுக்கி
வது கிடையாது; ஒதுக்க வேண்டு
மென்று எண்ணியதுமில்லை. பொழுது
போகாமல் இருந்தாகத்தானே பொழு
தைப் போக்க எந்தையாவது நாடிச்
செல்ல வேண்டும்? அவனுக்குப்
பொழுது இறக்கம் எட்டிக் கொண்டு
பயிற்றது. எப்போதாவது சில சமயம்
அபூர்வமாகக் கொஞ்சம் ஒய்வு கிடைத்
தால் அந்த நேரத்தில் விட்டுக்குக்
கதிகாய் வாங்கி வரப் பையை எடுத்துக்
கொண்டு கிளம்பி விடுவான்; அவ்
வது தன் தம்பி தங்கைகளின் துணைத
துணிகளுக்கு 'இவ்விதி' போட்டுக்
கொடுப்பதிலோ, விட்டிக் பழுதானிக்
கிடக்கும் சாமான்களை எடுத்து வைத்
துக் கொண்டு சீப்போ செய்வதிலோ
உதாரணமாக எடுப்பட்டு விடுவான்.

இங்குப்பட்டவனிடம் ச்சகன்,
தான் போடும் தாடகங்களுக்கு செல்லாமல்
தனமும் டிக்கட்டைக் கிழித்துக்
கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால் அவற்றை
வாங்கி வைத்துக்கொண்டு போவான்.
அவன் என்ன பண்ணுவான்? முக்காய்
அழுது கொண்டு வாங்கும் அந்த டிக்
கட்டைத் தன் தம்பிவிடமோ தங்கை
விடமோ கொடுத்து விடுவான். அப்
புறம் அவர்கள் தாடகம் பார்த்தல்
போன்றவை, இவ்வியா என்பதை

யும் வணிகம் மாட்டான். ஞாபகம்
இருந்தாகத்தானே வணிகப்படுத்து?

இத்தகையபோதிர இயந்திர மனித
னும் இயங்கி வந்த அவனிடம் இப்
போது ரட்சகனின் தாடக டிக்கட்டிலுந்து
வந்து சிக்கிக் கொண்டு விட்டது. ஒரு
ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் அவன்; பத்து
ரூபாய் டிக்கட்ட் அது!

அதை வைத்துக் கொண்டு அவன்
என்ன செய்வான்? முன்னால் போல்
அவனுடைய தம்பி, தங்கைகள் உட
இன்று விட்டிக் யாகும் இவ்வியா!

நெற்று கேட்டிருக்க வேண்டிய
கேள்வி இது, இன்று இக் கேள்விக்கு
அவனே விடையாகிவிட்டான். ஆமாம்!
அவன் அந்த நாடகத்துக்குப் போன
தெனத் தீர்மானித்து விட்டான்.

மனித உத்தரை, முத்துவெண் மீண்டும்
ஒரு முறை உன் வாகடீ, முகத்தில் இரே
சாகப் படிக்கும் பூசிக் கொண்டு,
அதையை விட்டு வெளியே வந்தான்.

அவனுக்காக இந்நேரம் காத்திக்
கொண்டிருந்தவையோய், அன்னபூரணி
யம்மாள் இரண்டு தபால் கடிதம்
களைக் கொண்டு வந்து அவனிடம்
கொடுத்துவிட்டு அவனுடன் அவனைப்
பார்த்தவாறு கைகூடிக் நின்று.

அந்தக் கடிதங்களில் ஒன்று பெண்
ஞானியுடைய, இன்னொன்று முண்டிக்
கல்லிகிருத்தும் வந்திருத்தன. எமதிலி
யும் ஜாணவியும் தாங்கள் ஊர் போய்ச்
சேர்த்த விவரங்களை அந்தக் கடிதங்களில்
எழுதியிருக்கிறார்கள் போலும். பம்
பாங்குக்குப் போன நிலைநாதனிட
மிருந்து கடிதம் வர இன்னும் இரண்டு
முன்று தினங்களாவலாம்.

தன் வைக் கடிதாரத்தில் மனித பார்த்
துக்கொண்டே அந்தக் கடிதங்களை
அப்படியும் இப்படியுமாகத் திருப்பிப்
பார்த்த முத்துவெண், "ஜாணவியும்
எமதிலியும் எழுதியிருக்கிறார்கள்; இருக்
கட்டும்மா! அப்படியும் வந்து பார்த்துக்
கிடுறேன்" என்று சொல்லி அவற்றை
மேசையின் மேல் போட்டுவிட்டுப் போய்
க்கட்டடிக் ஏதி வெளியே கிளம்பி
விட்டான்.

அன்னபூரணியம்மாளுக்குப் பெருந்த
சமாந்தரமாகி விட்டது. தன் பெண்கள்
ஊர் போய்ச் சேர்த்த விவரங்களை அக்
கடிதங்கள் வாயிலாக மகன் படித்துக்
காட்டுவதைக் கேட்டறியலாம் என்று
ஆவனுடன் காத்திருந்தான் அவன்.
ஆனால் அவன் அவற்றைப் பிரித்துக்கூடப்
பார்க்காமல், போட்டுவிட்டுப் போன

என்னை மறவாதீர்கள்

நான் தான் உங்கள் ஆயுள் இன்சூரன்சுப் பாஸிசி. அன்பு நினைவின் ஆடையானம். உங்கள் மற்றும் உங்கள் குடும்பத்தின் பாதுகாப்புக் கின்னம். எனவே, என்னை அடிக்கடி வலனித்துக் கொள்ளுங்கள்.

- சரிவான வயது குறிப்பிட்டிருந்தால்
- மூகவரி மாற்றம்
- பயன்சுடபவரின் பெயர்

முதலியவற்றைச் சரிபார்த்துக் கொள்ளுங்கள். நான் உங்களைக் கைவிட விரும்பவில்லை. எனவே, மேற்கூறியவற்றை இன்றே சரிபார்த்துக் கொள்ளுங்கள். குறித்த காலத்திற்குள், உரிய அலுவலகத்தில் உங்கள் இன்சூரன்சுப் பிரிமியத்தை மறக்காமல் செலுத்துங்கள்.

**ஆயுள் இன்சூரன்சு
போல ஆதரவு தருவது
எதுவுமே இல்லை**

பெரிய அளவிலே சமைப்பது ?

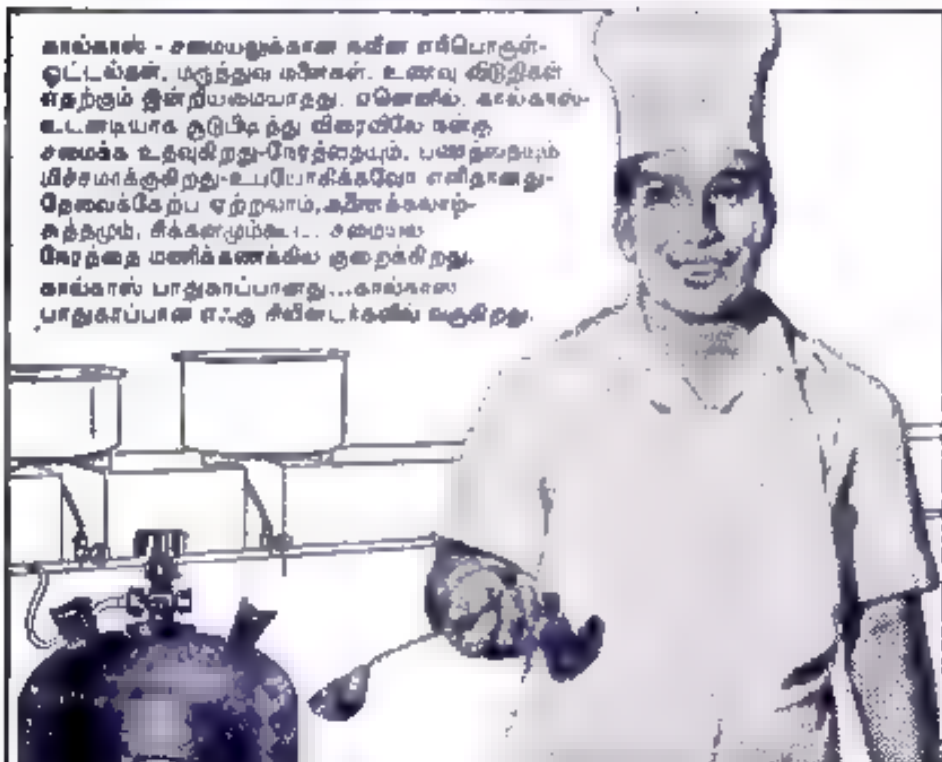
அவசரமான சமையலா ?

சிக்கனமான சமையலா ?

எவ்வகைச் சமையலையும் எளிதாக்குகிறது

காஸ்காஸ்

காய்காஸ் - சமையலுக்கான கனீச எசீடிபொருள்-
ஒட்டியங்கள், முத்துவை மனைகள், உணவு விநியோக
சதற்கும் தீவிரியலமையாதது. ஏனெனில், காய்காஸ்-
உடனடியாக நுகிரிபெற்று விவரணிலே வந்து
சமையக் உதவுகிறது-பேரத்தையும், பணநலமும்
பிரச்சமாக்குகிறது-உபயோகிக்கவேர எளிதாகது-
நேவைக்கேற்ப ஏற்றமும், கனீசக்கொழ்-
தத்தமும், சிக்கனமும்உட... சமையல்
பேரந்தை மனிக்கனக்கள் குறைத்கிறது.
காய்காஸ் பாதுகாப்பானது...காய்காஸ்
பாதுகாப்பான எஃகு சீவீனட்டக்கணில் வகுகிறது.

எட்டிமே பெலியரி தொடுக்கப் படுகிறது !

செயல்பாட்டுக்குரியவைகள்: **சென். கெரல் எஸ். சி. கோ.**
48-9-5, 12-நா. துறைமுகம், துறைமுகம், சென். கெரல் எஸ். சி. கோ.
கூடல் 3516 துறைமுகம், துறைமுகம், சென். கெரல் எஸ். சி. கோ.
கூடல் 35428.

[illegible]

வாங்குபெறும் துறைமுகம்

தைக் கண்டு அப்படியே நிகழப்படைந்து நின்றான் அன்னபூரணி.

கி கி கி

“கேளுமாச்சர் இருக்கிறார்களா? நான் அவங்களுடைய சிறைகிதி, பார்க்க வந்திருக்கிறேன்.”

வராத் தாயில் நின்று நோட்டக் கா ரவிட மி இடம் மாற்றி னவர்க்கு கொல்லிக் கட்டிவிட இட இருக்கொண்டிருந்த சொர்ணத்தம்பாள் இருந்திடப் பார்த்தாள்.

நவநாகரிகமான அடை யணிகளுடன் விளங்கிய ஓர் அழகிய பெண் தயக் கப் புன்முறுவலோடு வந்து வராத் படிக்கட்டிய ஏறி நின்றாள்.

அந்தப் பெண்ணைச் சுற்றி நிதாவிக் துப் பார்த்து. “ஓ!...இஞ்சினியர் நாக ரத்தினத்தோட பெண் இவ்வே நீ? வாய்மா!” என்று மூக மலர்ச்சியுடன் வரவேற்ற சொர்ணத்தம்பாள். “இப்பத்தான் கருண பள்ளிக்கூடத்திலே யிருந்து வந்தாள். மாடியிலே இருப் பாள். போய்ப் பாரேன்” என்றாள்.

‘ஆகட்டும்’ என்பதுபோல் தலை யணைத்த அந்தப் பெண் தான் அணித் திருந்த சூதி உயர் கரவணியை உதறி வராத் தாயில் விட்டு விட்டுக் கூடந்து அறையில் பிரவேசிப்பதற்கும், மாடியிலிருந்து கருண கீழே இறங்கி வருவ தற்கும் சரியாக இருந்தது.

“வா, வசந்தி! உங்களைத் தான் நினைச் சுக்கிட்டு இருந்தேன்; நீயே வந்தாட்டே! ஆச்சரியம்தான்!” என்று மகிழ்ச்சிக் கலகலப்புடன் சொல்லிக் கொண்டே விளரந்து வந்த கருண அந்தப் பெண் னின் கையைப் பற்றினாள்.

“எங்கக்கா இது, எங்களுக்காக அந்த மணியிலிருந்து நான் எங்க ிடேயே காத்துக்கிட்டிருந்தேன். நீங்க என்னடான்னு என்னை நினைக்ககிட்டு இங்கே உட்கார்த்திருக்கிறதாகச் சொல் றீங்களே!” என்று செல்லக் கோபத் துடன் வினாக்கிச் சிரித்தாள். வசந்தி என்ற அந்தப் பெண்.

“எங்கக்காக காத்துக்கிட்டிருந்தயா, எதுக்கு?” என்று கேட்ட கருண. “வா, இப்படி உட்கார்த்து போகவோம்” என்றவாறு அவளை இழுத்துக் கொண்டே

“நேத்து மாணிக் கன் கட்டுத் துதல்- கட்டுக்கு வந்திருந் தவர்க்கு எல்லோரும் என்னிடப் பார்த்திருக்கா”
“எல்லோரும் மாறக் கிப்பயா என்ன புனை கடுத்திக் கொண்டே போய்த்தே!”

போய் ஒரு கோபாவில் தள்ளிவிட்டுத் தாழும் பக் கத்தில் ஆமர்ந்தாள்.

“உட்கார்த்து பேச நேரம் எங்கே இருக்குது அக்கா? இப்பவே மணி அடுபெழக்கால் அங்கிருக்க! ஏழந்திருக்க, போவோம்” என்றாள் வசந்தி.

எதோ ஒன்றை இப் போதுதான் நினைப்பாடுத் திக் கொண்டவள் போய் “கீதோ” கொட்டிக் கொண்டு கருணை. “அட்டே! என்னை அது மறந்தே போய்த்தே!” என்று கூறிக் கலகலவென நகைத்தாள்.

“நல்லாச் சொன்னீங்க, போங்க! இப்படிச் சொல்

துவீங்கன்னு நெருங்குதான் நெருக்கிக் கிட்டோம் பண்ணினேன். நீங்களு ம் கண்டிப்பா வரேன்னு சொன்னீங்க; அதைக்கூடவா மறந்துட்டீங்க?”

“மறங்கலே, வசந்தி! அனாவு நான் வரேன்னு சொன்னது உன்னைப் பாரக் கத்தான். நேரிலே உங்கிட்டே ஒரு விஷயமாய்ப் பேசணும்னு நினைச்சேன். அந்தச் சமயம் நீயும் கிட்டோம் பண் ணினதாலே சரி வரேன்னேன்.”

“அப்போ, நீங்க இப்ப நாடகத்துக்கு வரணையா?”

“நாடகத்துக்கா? ... நானு ...?” என்று கேட்டு அழகாகச் சிரித்தாள் கருண.

விடியுடன் கங்கை மலர்த்தி அவளை ஏறிட்டுப் பார்த்த வசந்தி. “என்ன அக்கா இப்படிக் கேட்கிறீங்க? காயம்பற எங்க ஆரீன் னுபயன்விட்ட. நான் கொடுத்தனுப்பின காயம்பி - கொண்டரி டிக்கட்டைக் கூட. வாய்க்கி டிட்டங்களை! அதை நம்பி நானும் எங்க ளோடு நாடகத்துக்குப் போகலாய்னு வந்தால் திமர்னு இப்ப வரலாட் டே நிகிறீங்களே!” என்றாள் வசந்தித் தோய்ந்த குரலில்.

யார் இந்த வசந்தி? சாட்சாத் ரட்சகனின் மனைவிதான் அவள்!

கேளுமாய் அவளும் ஒரே பள்ளி யில் படித்தவர்கள். பள்ளிப் படிப்பு முடிந்து, வெவ்வேறு கல்லூரிகளில் சேர்ந்த பிள்ளும் அவர்கள் அடிக்கடி சந்தித்துக் கொள்வார்கள். கருணைவ லிட வசந்தி நாலைந்து வயது இளைவன்,

நோக்கம். எதுவும் இல்
லாமல், பி. என்.சி.
படிப்பை மேற்கொண்ட
அவள் அதைப் பாதி
யில் நின்று நின்று
ரட்சாணைக் கல்யாணம்
பண்ணிக் கொண்டாள்.
கல்யாணம் ஆன பின்
அவளுக்குக் கருணாமிடம்
முன்போல் நெருங்கிப்
பழக வாய்ப்பினைப்
போனாலும் சமையர் சம
யங்களில் எங்காவது
பார்த்துவிட்டால் மணிக்
கணக்கில் நின்று பேசித்
தீர்த்து விடுவாள். பழகு
வதற்கு இனி யவள்,
வெள்ளை மணம் படைத்
தவள். யார் எதைச்
சொன்னாலும் உடனே
நம்பிவிட்டுப் பிறகுதான்

“காட்சி வேலை என் நுண்
கிழந்திருக்கிறது. எந்த
யும் உடனே தயாரிப்பை என்னை
கொண்டிருக்கிறது என்று
“போலீஸ், உன் கைகள் நீ
எனது; கதிர் கதிர்களுக்கும்
மத்தியில் நுண் மிக் கிழந்த
திருக்கே”

அது பற்றிச் சித்திக்கத் தொடங்குவான்.
கொஞ்சம் நாகரிக மோகம். ஆனால்
அதை அருங்குப்பாசை நிலைக்கு வளர்த்து
கொண்டவராக அனலோடு நிறுத்திக்
கொண்டிருப்பவள். அவளின் அத்தரங்
கங்களைப் பெருமளவு கருணா அறிவான்.
கருணாலைப் பற்றிய விவரங்களோ அவ
ளுக்குக் கொஞ்சம்தான் தெரியும்.
அவற்றில் முத்துசிவனை இவன் காது
விக்கிறான் என்பதும் ஒன்று. அது
போதாதா அவளுக்கு!

“கொடுத்த அனுப்பின பிச்சுக்கை
வேறும்னு சொல்லவாமா? அதனா
தான் வாங்கிக்கிட்டேன். மற்றபடி
அந்த நாடகத்தைப் பாரிக்கணுமில்ல
துக்காக வாங்கலை. என் சக உச்சரி
ருத்திக்கு அதைக் கொடுத்துப் போய்
பாரிக்கச் சொல்லி விட்டேன்” என்று
இதமாகக் கூறின கருணா. இப்படிச்
சொன்னதற்காகத் தன் சிநேகிதி வரூத்
தப்பட்டுவிடுவாளோ என்று எண்ணிய
வன்போல் மெல்லச் சிரித்து. “சரி;
உன்சொரு நான் நாடகம் பாரிக்க வந்து
தான் ஆகணும்னு நீ விரும்பினால் இப்
போது வரத் தயார்; கவனிப்பாநே!”
என்றாள்.

இதைக் கேட்டு முகமயர்ந்த வசந்தி.
“அது சரி; நீங்க ஏன் முதல்வே வர
மாட்டேன்னீங்க? நாடகம், சினிமா எல்
லாம் பார்த்திருக்கிறாயா? பார்த்துப்
பிடிக்காதா?” என்று கேட்டாள்.

“பதில் சொல்லச் சங்கடமான கேள்
வியைக் கேட்டுவிட்டாயே!” என்று
கூறிக் கவீர் எனச் சிரித்தாள் கருணா.
“பார்த்தப் பிடிக்கும்; ஆனால் பாரிக்
கிறதில்லை.”

“நானும் ரொம்ப
நாட்களாகவே கேட்க
ணும்னு இருக்கிறேன்.
ஏனக்கா அப்படி?”

“இது இன்சொரு
சங்கடமான கேள்வி!”

“எல்லாவது காவையா
கப் பார்த்திருக்கிறாயா?”

“அது ஐக்க, கிட்டத்
தட்பத்துப் பன்னி
ரண்டு வருஷம்...”

“ஓ... புரிந்துகிட்டி
டேன், புரிந்துகிட்டி
டேன்!” என்று கை
கொட்டிக் கலகல வெளர்
சிரித்தாள் வசந்தி.

அவள் புரிந்து கொண்டாள்
சொன்னதை எங்கே தனக்கும் புரிய
படி சொல்ல ஆரம்பி
த்து விடுவாளோ என்று

பயத்தலக் போல் சட்டென்று எழுந்த
கருணா. “அடே! என் அருமை
சாத்திக்குக் காப்பி டிப்பர் கொடு
காமல் இவ்வளவு நேரம் கம்மா உட்
கார வைக்கப் பேசிக் கிட்டி இருக்
கிறேனோ இரு. இதோ ஒரு நிமிஷத்தில்
வந்துடறேன்” என்றவாறு உள்வெ
போகத் திரும்பினாள்.

“வேறும் அக்கா, வேறும்! அதை
வெல்லாம் தான் விட்டேன் முடிச்சுக்
கிட்டத்தான் வெளியே விளம்பினேன்”
என்று சொல்கிக் கொண்டே தானிச்
சொன்ன கையைப் பிடித்து இருத்தத்
தன் பக்கத்தில் உட்கார வைத்துக்
கொண்டாள் வசந்தி. அவளுக்கு அந்த
உயரார மொழிகளில் உச்சி குளிர்ந்து
போனதாலோ என்னவோ சற்று முன்
தான் கேட்ட கேள்வியை மறந்துவிட்டு.
“அது போகட்டும்; என்விட்ட ஏதோ
தனியாகக் கேட்டணும்னு நினைச்சதாச்
சொன்னீங்கனே, அது என்ன அக்கா?”
என்று வேறு விஷயத்துக்குத் திரும்பி
விட்டாள்.

கருணாவின் பார்வை விட்டினுள்
தும் வெளியிலுமாகச் சென்றது. அவ
ளுடைய அம்மா வராத்தானை விட்டுக்
கீழே இறங்கிப் போய்ப் பூச்செடிக
தண்டை ஏதோ செய்து கொண்டிருந்
தான். கனகசபை இன்னும் தொழி
வகத்தினிருந்து விடு திரும்பவில்லை.

“அப்படி ஒண்ணும் அது பெரிய விஷய
மில்லை, வசந்தி! கம்மா ஒரு சின்னத்
தகவல் தெரிஞ்சுக்க நினைச்சோன். அல்
வனவுதான்!” என்ற பிடிசைவுடன்
ஆரம்பித்தாள் கருணா. (பொருக்)

புகிய

**ஸூப்பர்
ஸார்ஃப்**

**சலவை:
சொல்லொன்றாக
அமோக
வெண்மை**

அமோகமான சலவைத் திறன், எல்லீமீறிய வல்வமை: அதுதான் ஸூப்பர் ஸார்ஃப். எத்தகைய அழுக்கையும்—கண்மறைவான் அழுக்கைக் கூட—விரட்டியடிக்கும், அடுத்து உங்கள் துணிகளுக்குக் கண்ணிப் பறிகளும் வெளுப்பு, கற்பனை கடந்த வெண்மை, வெண்மையுட்டும் பவுடர் எதுவும் சேர்க்காதேனவையிலே, எப் பெரிய சலவைச் சாமானையும் எயிதில் வெளுத்திடலாம்—இது பமாக. சலவையிலே ஒரு நறுமணமே கமழக்காரணிகள். இத்தனை நன்மைகளையும் தரக் கூடிய பவுடர் வேறெது?

இத்தனதான் மீவரின் தரமான தயாரிப்பு

HERE'S A WONDER FABRIC

Cotcell-O

THAT BRINGS SUPERIORITY TO COTTON
GIVES YOU ALL THE BENEFITS OF BLENDS.

Look for that lasting loveliness in soft and
centerized COTCELL-O. It is crease-resistant
and maintains that look of freshness and neatness
all day long. A wash-n-wear fabric, Cotcell-o
retains the lustre after many a wash. Available
in pleasing pastel shades and designs, Cotcell-o
puts personality plus into you.

THE CENTURY SPG. & MFG. CO. LTD.

ராஜ் உனக்குக் காதல் ஆகிதுடி!

சட்டென்று காசுண்டபின்
தீட்டிக் கட்கார்த்து கொள்
மிருள்.

“என்னைமா கிஷாயம்?”

“வந்து.... ஒரு... இதோ. இந்த
அயோக்கியன்.... என்னை உதவி
பண்ணுவது போல் வந்து, என்னைச்
“சொல்” பண்ணுகிறான்!”

“அப்படியா?” காசுண்டபின் கண்கள்
கூர்ந்துவரவில்லை. “என்னைமா... ஏதா
வது கவாட்டாகச் சொல்தாரா...?”

“இல்லை. இந்த டயான்பாக்ஷன் எடுத்துக்
கொடுப்பது போல் வந்து, என்னை
“சொல்லோ” பண்ணுகிறான்....”

“அப்படியா....? நீங்க போய்க்.... நான்
கவனிச்சுக்கிடுறேன்!”

வெற்றி அவன் இதுகளில் நவந்ததது.
அமைதியாக அவன் கூறினான்: “முந்தாத்
தென்து. இந்த அம்மாவை ‘யா’ அட்ரெஸ்
சொல்.... தன்னை யாரோ தெரட்டிக்
கொண்ட சத்தென்து எதப்பட்டு இந்த அம்மா,
டயான்பாக்ஷன் வேண்டியதென்து பண்ணினோ
தவறு விட்டது. நான் எடுத்துக் கொடுத்த
தென்து கூக்கிரம்! யாமை, நான் எதோ
அயோக்கியனா தீவனத்துக் தாறுகவே
போனென் னென்து வந்து, என் வேலை
கொடு குறைக்கடுக்க....”

அவன் ஒரு நாடகாவியம் அமைத்தவாறே
தொடர்கிறான்: “தென்துதென்து நான்
நீங்கெடுத்தாக்கட, கூட்டம் கூட்டித் தப்பிச்
சென்றென் போலிருக்கும்!”

காசுண்டபின்
அவனிடமிருள் அவன்
யும் மாநீ மாநீப்
பார்க்கார்!

“என்னை வந்து
தொடர்கிறான்....
யன்னும் புரி
விக்கிறார்....”

அந்த டயான்பாக்ஷன்
தொடர் பார்.... இது
வேலை பார்க்கிற கட
பெண்ணைப் பற்றியே
எனக்கு ஒரு சத்தென்து
கூட்டத் தாமாக்கள்
என்பபடி யோ வந்து
போவதாகக் கேள்வி.
இதோ, இத்தம்மாதான்
அங்கே விளக்கிக்கு,
சென்தென்து என்னை....
காசுண்டபின் காசுண்ட
போடு வரும் டயான்பாக்ஷன்
என்கே கடிதாருக்க
கிளச் கடித்துக்கிட்டுப்
போகும்.... எப்படி
தொடர்....? வாராயது
சத்தென்து பட்ட முடி
யமா....?” காசுண்டபின்
அவர் - அந்த வி.ஜி.டி.
இன்னப்பெட்டி.

“மீன்....!”
சட்டெனத் திரும்
பிடுகின் அவன்.
“தே.... தடி....
கொ....!” அவன்
என்கே அவனது உட
யோக்கித் கூட!

கொட்டபின் தன் எகர்ச்சியை வெட்டி
பப்பாண்டப் பண்ணி விட்டுத் சென்றது.
அவன் குரல்களுக்கு வந்திருது.

வெறுக்கென்று அவன் கூடாண்டபின்
கிக் கொண்டு வெகம், அவன் முகத்தில்
அட்டிக்கு கிளப்பொன்றை வரவழைக்கிறது.
திருமிக் கூட ப்பார்க்காமல் போகும் அவனைப்
பார்த்துக் கொண்டு விடுகிறான். ஏதோ
நீங்கெடுத்தவருக் அவனைத் தொட்டிருக்கின்.

“ஒரு.... ஒரு தாய்க்கூடத் கொண்டு
மல் போகிறீர்களே....?”

அருகில் அவன் குரல்க் கேட்டு அவன்
திரும்புகிறான். முகத்தில் என் போட்டாக்
காத்த போலிருக்கும்!

“பிள்ளை.... அதுக்காகத்தான் இப்பவைய
பேறம் எனக்குத் துடி வந்திடமா? தாய்க்கூட
போதுமா....” அவன் அதை
அழுத்திச் சொன்ன போது, அவன் முகத்
தில் பண்ணி அட்டிக்குக் கொ வந்திற்று!

ஒரு விதாது அவன் முகம் கடித்தது!

“கொம்ப நன்றி.... இனிதான் போகமா
கிளக்கார்....?”

“தாராளமாக....!” என்று தென்துக்
தொடர்கிறான் போல் இரு கைகளைய
விசித்துக் காண்கிறென் அவன்.

அவன் வேகமாக நடக்கிறான். தொடரித்து
யாரோ வரும் ஒவ்வென் திரும்புகிறான்.

அவன் தான்!

அவன் சட்டென்று திற்கிறான்.

“இன்னும் என்ன....?” என்று கேட்
கிறது. அவன் பார்வை.

“மீ.... வந்து.... இனிமேல் காமாக்கி
இப்படித் கண்டபடி வைத்து விட்டீர்கள்....
என் கெட்டுத் திட்டித்து....” அவனது உட
அட்டி விழிகள் அவனைத் தொக்கிவி விதம்
கண்டு அவன் பக்கிச் வந்திருன்! பக்கி
அயோக்கியனா விடுப்பான் போலிருக்கிறதே!

விருட்டென்று பக்கத்திலுள்ள போலீன்
கெட்டென்குள் நுழைகிறான். அவன்
மட்டுமா.... அவனும் தான்!

இவனைச் சம்மா விடக்கூடாது....! அச்
செடுத்த காசுண்டபின் அருகில் செல்கிறான்.
கடுத்து, அவர் தன்னைப் பார்த்து என்னை
அடித்த போது அவன் திணைத்தான்!

ஏதய்வ றனாம்

எஸ். ரங்கநாயகி

மிகை பாஷ இப்படி உறுதிப்பட்டுச் சொல்லுவான் என்று சாமிநாதன் எதிர்பார்த்தவகிலை. பெற்றோர்களிடம் அப்படிப் பண்பும் கொண்ட மகன் இந்த விவாக விவகாரத்தில் பிழைதவமா? ஒப்பதாகத் தான் தாயார் சங்கலி உணர்ந்தாள்.

"பாஷ! தங்கடும் அத்தப் பின்னை லுர்திக்கும் சரீப்பட்டு வரும் என்று தீரிக் கிறாயா...?"

அம்மா கேட்ட கேள்வி பாஷவுக்குப் புரிகிறது. லுர்திக்கும் அரைகள் குடும்பத் துக்கும் கொடுக்கை கொட்டாடுவனில் ஆகியத் துக்கும் புரிகிறது. சின்ன கொடுக்கை. பாஷ உத்தமனின் கொய்கையைப்போல சீர்ப்பற்று வன். அவருடைய சீரே உயிதக கொடுக்கை வைத் தண்டு வித்திடுக்கிறது.

பரம்பரை பரம்பரைவாக, அசையத்திய் ஆண்டவனின் திருநாமங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு, அவனுக்கு உள்வழங்கு அர்ச்சனை செய்வதே சாமிநாதனின் லுர்தோர்களின் தொழில். அத்தக் குவத்தொழிலையே சாமி நாதனும் சேர்த்தையுடன் ஏற்றிவிருந்தார். குடும்பம் பெரிதில்கி. பாஷ ஒருத்திதான் மகன். அர்ச்சகத் தொழிலில் அதிக வரும்படி இவ்வாறியனும் அமைதியுடன் குடும்பம் புடத்து வந்தது. அதன் பிறகு, எயிவ வாய்க்கை நடத்திய சாமிநாதனுக்குத் திட ரென்று உரைவாய் பித்ததுக் கொண்டதா? அநிரவுடம் தேடி வந்தது. அவருடைய தூரத்து உறுதிசார் ஒருவர். வாரிக இவ்வாத தம் சொத்து முழுதவக்கும் சாமிநாதனையே வாரிசாக்கினார். அவர் இருத்த விராமத்தி யேயே தீரைய நிலங்கள். பட்டினக் கரை யில் பெரிய வீடு இருத்தது.

செய்தி கிடைத்தபொழுது அவர் ஆண்டவ னின் அர்ச்சனையில்தான் ஈடுபட்டிருத்தார். வாழ்த்துக்கள் கூறியவர்களுக்கு 'ஆண்டவ னின் 'செயல்' என்று மட்டும் கூறினார்.

இவ்வி இவர், போலினில் அர்ச்சகத் திருப் பணியை விட்டுவிடுவார் என்றுதான் அனை வரும் எதிர்பார்த்தனர். அவரோ போலினுக் குச் செல்வதை தீர்த்தவகிலை. இன்னும் கவனமாகப் பத்தர்களின் செவிசைத் தொட்டு உணர்ந்தை எட்டும்படி இவரத்து அர்ச்சனைகள் உச்சரித்துச் சொல்கினார். ஆலயங்களைப் புதுப்பிக்கச் செலவிடுகினார். 'அர்ச்சவர்' என்றே தம்மைப் பெருமைவாகச் சொய்க்கிக் கொண்டார்.

"இத்த ஆளுடைய கருத்தவையோகாது. ஸ்யா! அர்ச்சகத் தொழிலில் வரும் வரும் மடிவைய விடக் கட்டாது என்று பேராசை."

சிலர் பரிசாசமாகவும் சிலர் மனறவாக வும் அவரைப் பற்றிக் கூறினார்கள். அவரும் கோபிக்காமையே பேசுதக் கொண்டார். அவர்

வளுக்கு அவர் நேரிடைவாகப் பதிக் உதிக் திலை. விட்டுக்கு வந்து பொதுவாக, யாரோ கேட்கும் கேள்விகளுக்கு விடை சொல்வ தாக தாடக வசன பாடத்தை இவரத்து சொய்க்கிக் கொள்ளும் நடவடிக்கை பேசிக் கொள்வார். "அப்பனே, ஆண்டவா, பணத்ததை எட்டி என்னைச் சொய்க்கிறாய். தாரு ஏமாறுவன? இந்த அழியும் பொரு ளில் மயங்கி, அழியார் செல்வமான பத்திவைத் துறந்து விடுவன? உன் நாமாவே கலைவத்துக் கொட்டும் தங்கக் காசுகள் என்பது எனக்குத் தெரியும்..."

பத்திச் சொய்க்கத்தைக் கெட்டியாகப் பிடித் துக் கொண்டு தெய்வமே உலகம் எனச் சாமி நாதன் இருப்பவர். அவருடைய மனவியுள் மனனும் சாமிநாதனின் வழியையே ஆழ மாகப் சீர்ப்பற்றுபவர்கள். பாஷ எல்லிவ் ஆடி, சந்தித்திலும் தெர்ச்சி தென்றுவிட் டார். தாள் வற்ற எல்லிவைத் தெய்வத்தின் கதைகளிப் படிப்பதிலும், சந்தேகத்தை அவள் புழப் பாடுவதிலும் செவிட்டு எத்த தெரவும் தெய்வ தெய்வியையே காதத்தைக் கழித்து வருபவன்.

இத்தப் பெண் பாஷ, தெய்வமே உலகம் என்று ஒவ்வொன்றிலும் தெய்வத்தைக் கண்டு மயிப்பவன், எய்வதும் தெய்வக் கதையே நம்பாத, தெய்வத்துக்கு வணக்காத லுர்திவையத் தன் மனனானுக்குத் தெர்த் தெருக்க முடியும்? குவம் கோத்திரம் வலக் கில் லுர்த்தி அவர்களுக்கு ஏற்ற வரந்தான். எனினும், தெய்வத்தை நம்பாதவனிடம் பாஷவை லுப்படைக்க முடியுமா?

லுர்த்தியும் அவர்கள் வசித்த வாரியேயே இருக்கினார். பட்டப் பரீட்சைகளை வெற்றி வரமாக முடித்து விட்டவருக் இருந்தாலும், மனவையத்திய் தன் முழுக் கவனத்தைத் செலுத்தினார். திரண்ட சொத்துக்கு ஒரே அதிகாரி. தார் வைத்திருத்தான். பணமாக வும், நிலமாகவும், வீடுகளாகவும் இருத்தவ, தத்தை கவனத்துச் சென்ற சொத்துக்களைத் தன் உயிர் அதிகவை உபயோகித்து அதிக மாக்கிவைகள். விட்டிய் தாயார் சொர்ணம் மட்டும் லுரின், அவரோ தெய்வத்தினிடம் ஆழமாகப் பத்தியும் பற்றுதலும் கொண்ட வன். மயினை. "தெய்வமான, அது எங்கே இருக்கிறது?" என்கினார்.

சொர்ணம் மனைத் தெய்வத்தின் வழிக்குக் கொண்டு வர எய்வனவோ லுயற்றி செய்லும் தோற்று விட்டார். லுர்த்தி கோவிலுக்குப் போகவகிலை. தாயார் வழிபட்ட ஆண்டவன் நினைக்கோ, பத்துக்கோ வரம் லுவித்து வணக்கவில்கி.

சொர்ணம் மனைக் கெட்டுப்படுத்த லுயற்றி எடுத்துத் தோற்று விட்டார். மயினை தானாவரத் தன் வழிக்குத் திருப்ப

முயற்சி எடுக்கவேண்டியது. சொர்ணம் பூணூல் வழிபாடு என நிறைபக் செலவு செய்தாள். புண்ணிய தீர்த்தங்களுக்குச் சென்றாள். அத்தகையதும் மகன் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தான். தாராளமாகச் செலவு செய்யப் பணமும் கொடுத்தான்.

சாமிநாதனின் குடும்பத்துக்கும் மூர்த்திக்கும் பரிச்சயம் ஏற்பட்டது. எதிர்பாராத நிகழ்ச்சிதான். ஊரக் கோயிலு ஐரனோத்தாரணம் செய்த போது சாமிநாதன் பெரும் பகுதியைத் தம் கைகளி லிட்டிட்டுக் கொடுத்தார். மிகுதிப் பணத்துக்கு ஊர் மக்களிடம் வசூலிக்க விரும்பினார். மூர்த்திக்குச் சாமிநாதன் பணம் வசூலிப்பதே தெரியாது. தெய்வத்தை நம்பாத மகன் இந்தப் பணிக்கு உதவ மாட்டான் என்று சொர்ணம் மகனிடம் கூறவேண்டியது.

பணம் கொடுத்த பண சொல்வதற்குள் இன்னும் நிறைபத் தரச் சக்திபுடையவராகப் பணச் சாமிநாதன் அழிந்திருந்தார். நிதிமீன் இன்னும் தேவையப்பட்டது. அப்போதுதான் சாமிநாதனுக்கு மூர்த்தியின் நினைவு வந்தது. உடனே விரைபினார்.

"மூர்த்தியிடமா போய்விடுங்கள்? அந்த நாய்மீன் செல்லாக் காசு தரமாட்டான்" என்று ஊரார் கூறினர்.

சாமிநாதன் சென்று போது முயற்சி அளவற அவ்விதப்பகுத்தனில்கி, இன்முக்குத்

தடன் வரவேற்று அவர் அமரப் பலகை போட்டான். சாமிநாதன் தம் வேண்டுகோளை விடுத்தார்.

மூர்த்தி யோசிக்காரனிடம் கூறியான். "நான் பணம் தருகிறேன். ஆனால் இப்போது ஊரில் பணமில்லை. கொஞ்சம் நெய் விற்பப் பத்து நாட்களில் தருகிறேன்."

சாமிநாதன் சென்று விட்டார். "ஏதோ சாக்குப் போக்குச் சொல்லியிருக்கிறான்!" மற்றவர்கள் கூறியதையே சாமிநாதனும் மனத்தோடு நினைத்துக் கொண்டார்.

பத்து நாட்கள் கழித்துச் சொல்ல சொல் தவறாமல் மூர்த்தி பணத்துடன் சாமிநாதன் விட்டுக்கே வந்துவிட்டான். "இந்த ரூப்கள், நீங்கள் கேட்ட. உதவிப் பணம். நியமன விதி போதும் மன நினைத்தேன். என் அவசரத் தேவையைப் புரிந்து கொண்டு குறைந்த விலைக்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். பாங்கிலும் உடனே எடுக்க முடியாத நிலையில் பணம் இருப்பதாய், தெய்விற பணம் மட்டும்தான் கொடுக்க முடிந்தது..."

"இது போதும். அப்பா!" என்று சாமிநாதன் கூறிவிட்டார். இந்த நாய்மீன் அவ்விதமிருந்த நதனி, மட்டுமாய்க் குறையா இலக்கத்தையிடப் பண மடங்கு அதிகமாகவே இருந்தது.

புறப்படுவதற்கு முன் ஸூர்த்தி தாசத்திற்கு நீர் வேட்டபோது பாணு எடுத்து வந்து தந்தான்.

"பாணு! நீ இவருடைய மகனா? எனக்குத் தெரியுமே!" என்று புரிகிற மூகம் மலரத் கூறினான்.

"ஆமாம், நீங்கள் எங்கே இப்படி..." பாணுவும் கூச்சமில்லாமல் பேசுகிறான்.

இருவரும் தொடர்ந்து பேசிக் கொள்கிறார்கள். சாமியாதான் கேட்டுக் கொண்டிருந்தும் தடுக்கவில்லை. ஸூர்த்தியும் பாணுவும் ஒரே பள்ளியில் படித்தவர்கள் என்று அவர்கள் உரையாடலிலிருந்து அங்கு புரிகிறது கொண்டு முடிவிற்கு.

ஸூர்த்தி விடை பெறவோம் பாணு பெத் டிரேசனிடம் கூறினான்: "அப்பா! ஒரு முறை என் றிடுகிறீர் பட்டு சில காலங்களில் எங்கேயோ சிகிச்சை மூலமாக இழக்கும் நிலையிலிருந்து கொண்டு ஒருவருக்கு ஒரு வந்து அவர்களை எப்போதுமே தம் தலைவர் அடிப்பாட்டுக் கொண்டு ஒரு மூலம் படுக்கையில் இருந்தார் என பேசின, அவர் இவ்வாறு!"

"இந்த உத்தரம் பணி செய்ததற்குத் தெய்வம் அவனை வாழ்த்துகிறது அம்மா!" என்று சாமியாதான்.

"தெய்வம் என்று அவனிடம் கொண்கா நீங்கள், அவன் தெய்வத்தை தம்பல தில்லையாம்!" என்று சங்கீர்த்தியாடினாள்.

சும்பாபிஷேகம் போவாங்கமாம் நடத்தி, ஸ்ரீராமேந்திரரணத்துக்காக தெய்வக் குறைந்த விஷத்து விந்துப் பணம் கொடுத்த மகன் கண்டியோகம் சும்பாபிஷேகத்தில் பங்கெடுப்பான் எனச் சொன்னபடி மற்றவர் களும் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் அவன் போகவில்லை.

ஸூர்த்தி சும்பாபிஷேகத்தில் பங்கெடுக்க வந்ததால் மற்றவர்கள் ஏதோது போல் சாமியாதான் சொல்லியே.

அதன் பிறகும் ஸூர்த்தி அடிக்கடி சாமியாதனின் வீட்டுக்கு வரும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இருவர் நிலங்களும் அடுத்தடுத்து விட்டதன், யுராட்டர் போட்டு உலும் குவந்தியில் ஸூர்த்தி சாமியாதனையும் சிவசங்கரம் செர்த்துக் கண்டியோ போட்டுக் கூட்டுறவு முறையிலே செய்கு குறைவதைக் கண்டார். சாமியாதனை உத்தரவு கேட்டார். அவரும் ஒப்புக் கொண்டார். இதனால் இருவரும் அடிக்கடி சந்தித்த போதும்: சாமியாதான் ஸூர்த்தியின் தாண்டித்ததைக் கண்டிக்கவில்லை. ஸூர்த்தியும் சாமியாதனின் ஆஸ்திரியோ போக்கை என்னி நனவாண, விக்கி, தங்கன் தங்கன் போக்கின் நிலையாதிகளாகவே அவர்கள் இருந்தனர். பாணுவும் ஸூர்த்தியும் ஒருவரோடு ஒருவர் சரணமடக்கப் போகாமல் சாமியாதான் கண்டிக்கவில்லை. தெய்வத் தையே தம்பாது ஒருவனிடம் பாணு தெருக்கம் காணாமட்டான் என்றுதான் அவர் உறுதியாக இருந்தார்.

பாணு தன் விருப்பத்தைக் கூறிய போது சாமியாதான் திடுக்கிட்டு விட்டார். "இந்தச் செய்கைத் சரிப்பட்டு வருமா?" எனச் சங்கீர்த்தியாடினாள்.

வேட்டபோது பாணு எட்டென்று பதில் சொல்ல முடியாமல் தவித்தான்.

சாமியாதான் தெய்வசத்தியில் கருவம் பார்த்தார். சரத்கமாத பதில் வந்ததுகூட அவருக்கு விவரமாக இருக்கிறது. தெய்வமே ஆணவடி கொடுத்துவிட்ட போது இவ்விதமாகக் கூடாது.

ஸூர்த்தியும் பாணுவும் சந்தித்த போது விவரம் வேட்டிருந்தான். "பாணு, உன் மூலம் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. தான் தெய்வத்தை தம்பாதுதான்... நீ..."

"கொஞ்சம் இருக்க... நீங்கள் என் தம்பாதுதான்?"

"காணு தெய்வத்துக்கு கருவம் கொடுத்து தம்பிக்கை அப்பாது எனக்கு ஏதாவதும், தீயோ உன்னுடைய வாழ்வே தெய்வம் தந்தது என்பதன், என்னை நீ விடும் மூலமாயுமா?"

"அப்படியானால் தான் உங்கள் வாழ்க்கை வில் புகுத்தாய் மாறுபட்ட கொண்கை உண்டானல் என்பதற்காக நீங்கள் என்னை விடுத்து விடுகிறீர்கள்?"

"அப்படியில்லை, உனக்கு வேறுப்பு கண்டிடு எடுக்கத் தெரியவில்லை, அப்படி தான் எடுக்கும்படி தெரிட்டால் என்னை நீ திருத்தியிருக்கிறாய்? எனக்கு தான் உனக்கு உரிமை கொடுக்கிறேன், பாணு! சொல்லப் போனால் தரவே உன்னை என் மனத்தோடு தெரிந்து வருகிறேன், மாறுபட்ட கொண்கை காணாமல் நீ சம்மதம் தர மாட்டாய், உன் மனத்துக்கு வேதனை தரக் கூடாது என்பதற் காகவே தான் என்னை என் தெய்வத்தைக் கூறும் இருக்கிறேன்." ஸூர்த்தி தென் தாய் உருக்கக் கூறினான்.

பாணு பதிலுக்குப் போகிறான். "எனக்குப் புரிகிறது உங்கள் மனம், உங்களை என் கண்டிடு படுவதை என் பாக்விமையாவே உன் உத்தரவிடுக. நீங்கள் தெய்வத்தை உபயோகிக்கும் என்ற கொண்கை கொள் கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் தெய்வத்தைப் புதித கொண்பதற்குப்போல் என்பதை தான் உனக்குவிதம்..."

ஸூர்த்தி சிரிக்கிறான். "பாணு! இப்படிச் சொல்லிக் கொண்கி என்னை உன்னுடைய கழிவிட் மாற்ற முயற்சி செய்தால் அது வேலை சாதனவாயும்!"

பாணு பதில் கூறாமல் பதிலுக்குச் சிரிக்கிறான்.

விவரம் இவ்வாறு முடிந்தது. குறைக்கப்பட்டபேதான் நடந்தது.

சொன்னதற்குப் பாணு தன் மூட்டுப் பெண்களுக் கத்தித் கொண்கை குறைவம், தெய்வம் தம்பிக்கைவிக் ஆற்றத் பற்றுடைய கொண் ஸூர்த்தியை மணக்கத் தாறுமே மூம் கத்தித் விவரம் கொண்டார்.

113ஆம் காவல் வீட்டில் படியேறும் தான், ஸூர்த்தியின் வீடு கையாணக் கொலாசல மாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. பாணுவையும் அவன் வீட்டாரையும் சொன்ன உணர்வம் மயிற் றரையெடுத்து, விருத்தியாளர்கள் விருத் துண்ட விட்டிப்போடு தங்கள் வீடு திரும்பினர். சாமியாதனும் சங்கீர்த்தியும் மட்டும் அவ்

சுகாதார முறைப்படி
புராமரிக்கப்படும் சிறந்த
இட்டலுக்கான சுழல்-
கெடயத்தை சென்னை மா-
நகராட்சி மன்றத்தினால்
வழங்கப் பெற்றதும்

இடலிக்கும்
சட்னிக்கும்
பிரசித்தம்நா

**ஸ்ரீ
மாயபென்
லாட்ஜிங்**

46, தமிழ் சிவபெருவதரு,
சென்னை-1

உரிமையாளர்கள்:
R.S.N. & R.S.G. அய்யர்

தமிழ்: "COCHUTNI"

OUTGO: 23881-23882

月日X三三三三三三

மிகமான் உபணாங்குளில்
இருவர் கிடுவருக்கான
மமதகள் !

பயிற்சி

டி.கே.பாரதாசாரணியன்

சிந்தனை

மாதாக்கள் ஆரோக்கிய
செளபாக்கியத்திற்கு

1878 ஆண்டிக்குந்து
நிரசித்தி பெயர்லது...

ஆயர்வேதாஸ்ரமம்

பேரவையுள் சேர்ந்தார்.

© 2004 Blackwell Publishing Ltd, *Journal of Internal Medicine* 255: 105–112

கஸ்கி

சந்திர விசேஷம்

செய்தியைத் தவிர்த்துவிட்டு, அந்த நேரத்தில்

№ 191, № 192.

20-00	15-00
-------	-------

புள்ளி, மருந்து	40 00	20-00
-----------------	-------	-------

主 持 人 胡 建 良

தஞ்சாவூர் மதுவிலக்கு

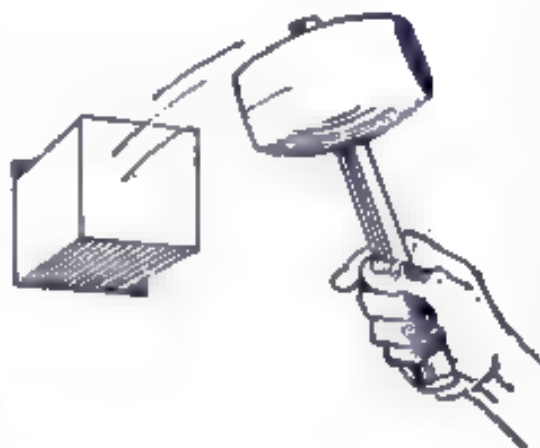
21 00 10 50

சக்தா தொலை ஒலிவழிக் கழகம்
பட். நென்றும். வி. இ. சி. வெளியுத.

1977-1978

കാഴ്ച കണ്ടെത്താൻ :: 25 മെയ് - 10

“எனதுத, எதிர்மதிப்புச் செலவுச் செலாதிக்கடிக் கிவனகிட
தின் திறந்தது. உத்பத்தினகர் பனகககககிட செலுதககககது.
ஆதம திருத்தினகக் கோத்பது. கோதக் கதத்திர் கதழ்கித்து
கதத்தது.” — சி.சேர

தேவைக்கேற்ற சேவை!

இதுவே சரியானது. பாவரும்
சரிதருகலென்னக் கூடியது.
கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கிவனகி
கருக்குத் தனிப்பட்ட முறை
திக் உதவும் திறனகககர்.
கென்கி மாநிலகூட்டுறவுகங்கி
வானது மாவட்டங்ககிதான்க
மத்திய கூட்டுறவு கங்கககர்.

இதர கூட்டுறவு திறனகககர்
ஆகிபனககககிர் மூலம் இம்
மாகித்ததிக் கிவனகப மூல்
கெற்றத்ததுககககககித்த பன்க்
வாத்திவருகிறது.கென்கி கன்கம
செழிககவும் அத்ககககககக
இம்மாகிவ கிவனகப கூடககிக்
ககககக கிதப்பற்ற கிவககவும்

கென்கி மாநில கூட்டுறவு
கங்கி, கககககக கருத்தமாகப்
பகடுபட்டு வருகிறது. தாக்
புரியும் கோண்டு கெற்றி கக
ககக ககககககககககககக
திக் கதப்பட்டுவரும் கிவறவு
ருத்தி இத்த கங்கி பெரு
மகிழ்ச்சி கோககககிறது.

கிவககககககக கூககக கருகிதான்க கூட்டுறவு மத்திய கங்ககிக் கிவககககவும்
உதவகிர் உத்த ககககக

சென்னை மாநில கூட்டுறவு வங்கி லிமிடெட்
271, அங்கப்ப நாய்க்கன் தெரு, சென்னை-1

சூ. கென்கப P.L.A.
தககக

டி. கித்தகககக
கென்கக

இவ்வறம் அமைதியாகவும் ஆனந்தமாகவும் தருகிறது. மாதங்கள் ஏறும்போது சொர்ணத்துக்கு மட்டும் மருமக்கிடம் ஏமாற்றும். பிரார்த்தனை என்று கோவில் கொள்வதாக நுழையும் இந்தப் பெண் ஸ்ரீரத்தினையையும் அழைத்துச் சென்று அவளைத் தெய்வ வழிபாட்டுக்குத் திருப்பாமலும் திருச்சிறுநீர் களை சிறித அளவு வழிக்கு இவள் திரும்பி விடுவாளோ?

தெய்வ மகனுக்கு ஸ்ரீரத்தியும் பாணுவும் பெற்றிருக்கின்றனர் வீட்டார்கள். குழந்தை ரகுவுக்குக் கடவுள் வணக்கம் சொல்வதே நல்லிருள் பாணு. எட்டு மாதத்திலேயே தான் நடை போட ஆரம்பித்து விட்ட தெய்வக் கடவுள் படத்தைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் கரம் குவிக்கிறான்.

ரகுவினைப் பிறந்த நான் வாய்பாத்துக்குக் கொலாகம்மா எனப் புகழ்கிறேன். விட்ட ஸ்டீ சுற்றித் தெருவையும் அடைத்துப் பத்தல். தான்ரு தாட்டாளுக்கு நம்பே பாட்டா வங்கனும் பணியாரங்கனும் தயாராக விட்டான். அறிந்தவர் தெரிந்தவர்களுக்கு அழைப்புக் கடிதங்கள் சொன்னிட்டன். ஸ்ரீரத்தியே ஆசைப்பட்டு அவ்வளவும் செய்திருந்தான்.

முதல் தான் பதல் பொழுதில் மய்யும் மந்தாரமுமாகப் பிசகிக்ந்துக் கொண்டிருந்த மணை மெள்ள மெள்ள அதிகமாகி இரவு புயலாகவும் பேய் மழையாகவும் மாரித் தீறித் தீறிப் பாய்ந்தது. குடியானவர்களின் குடிசைகள் நீரில் அடித்துப் போயின. கடலும் கடலுரையும் விண்ணைப் பிளக்கின்றன.

பிறந்த நான் விழாப் பத்தலுக்குக் குடியானவர்களின் ஸ்ரீரத்தி இழுத்து வருகிறான். விழாவுக்கான பணங்கள் அவர்கள் சரப்பாட்டுக்கு உதவுகிறது. பிறந்த நான் வையலும் அன்னதான வையலுமாக மாரிவிட்டது. புயல் காரணமாக அழைக்கப்பட்டவர்கள் வரவில்லை. குழந்தைக்கான விழா நடைபெறவில்லை.

சொர்ணத்துக்கு மிகவும் பாசு வேதனையாக இருந்தது. ஸ்ரீரத்தியோ பாணுவோ பிறந்த நான் விழாவைப் பற்றி நினைத்ததாகக் கூடக் காணவில்லை. சாமிநாதனும் கூட இடுதல்வரம் தெய்வச் சொல் என்னக் கூறிவிட்டு மெனன மாலிவிட்டார்.

புயல் ஒலித்து ஸ்ரீரத்திக்கும் சாமிநாதனுக்கும் கூட விவசாயக் கணக்கில் நஷ்டத்தைக் காட்டிவிட்டது. ஆனால் நஷ்டக் கணக்கு விசாரணைக்கும் மேற்பார்வைக்கும் அப்பக்கம் வந்த கவெட்டர். மந்திரிகளிடம் மக்கள் ஸ்ரீரத்தி செய்த உதவியை நன்றியுடன் எடுத்தவரைக்கொழுது. அவர்கள் அவனைப் பாராட்டினர். அவன் பெயர் செந்தித் தான்கனில் பிரபலமாக வந்தது.

மிர்தங்கள் மேலேறின.

அடுத்த ஊர் சத்தைக்கு ஸ்ரீரத்தி நடந்தே போயிருந்தான். சாமாங்கனாடன் அவன் திரும்பி வருவதற்குப் பதில் ஓர் ஆனந்தம் ஓட வந்தான்.

“ஓர் அம்மா! தம்ப ஸ்ரீரத்தியை மாடு மூட்டித் தள்ளிவிட்டுக் கூப்பத்திவிடீயே இருக்காங்கம்மா, ஓடிவாங்க!”

சொர்ணமும் பாணுவும் பதாபதாத்து வரத்துக்கு ஓடி வந்தனர். “என்னடா? மாடா முட்டிவிட்டது?”

வந்தவன் முழு விவரம் தெரிவிக்கிறான். சத்தைக்கு வந்திருந்த யாரோ ஒருவரைத் தான் அந்த மாடு தறியாக முட்ட வந்ததாம். அந்தப் பக்கம் சென்று கொண்டிருந்த ஸ்ரீரத்தி அனைப் பார்க்கும் ஓடிச் சென்று அவரைக் காப்பாற்றி விடுகிறான். மாடு கோபத்தோடு அவனை முட்டித் தள்ளி விட்டது. உடனே கடிப்பிருந்திரார் மாட்டை அடக்கி ஸ்ரீரத்தியைக் காப்பாற்றி ஆன்பத் திரியில் சேர்த்து விட்டார்கள்.

சாமிநாதனுக்குச் செய்தி அனுப்பிவிட்டுச் சொர்ணமும் பாணுவும் ஆன்பத்திரிக்கு ஓடு வந்தனர். ஸ்ரீரத்திக்கு நினைவு இருக்கிறது. ஸ்ரீரத்தின் அப்பாக்கம் மாட்டின் கொம்பே நால் கொஞ்சம் கிழிக்கப்பட்டிருந்தாலும் குடும்பத் தொடராமலே தின்ற விட்டது. அபாயம் இல்லாமலேயே மாட்டின் கூறியைக்கேட்டு விட்டது சொர்ணமும் பாணுவும் ஆன்பதவர்களுக்குக் கரம் குவித்து நன்றி சொல்கிறனர். கிழிந்த பாகத்தைத் தையல் போட்டு முடிவிட்டார்கள் எடுபட்டனர்.

நாட்கள் ஏறின. அன்றாடம் ஸ்ரீரத்தி ஆன்பத்திரியிலிருந்து விட்டுக்குத் திரும்பி வந்தான். மேலும் சில நாட்கள் அவன் படுக்கையிலேயே இருக்க வேண்டும், நடமாடக் கூடாது என்பது டாக்டரின் கட்டளை.

ஸ்ரீரத்தி தன் அளறயில் படுத்திருக்கிறான். மல்லிகையில் மணமும் ரோஜாவின் மணமும் அளற முழுவதும் பரவியிருக்கிறது. அது விட்டைச் சுற்றியுள்ள தோட்டத்திலிருந்துதான் வந்திருக்க வேண்டும். வயலிலேயே பெரும் பொழுதைக் கழித்துவிடும் போது தோட்டத்தைக் கவனிக்கக்கூட நேரம் இருக்காது. அந்தப் பொழுதையே பாணுவான் ஏற்றுக் கொண்டான். ஒருசொல் தெய்வம். தெய்வம் எங்கிருந்தோ. அந்தத் தெய்வத்துக்குக் குட்ட மல்லிகை, ரோஜா மாரிவிட்டிருப்பாளோ? அந்த அளறயில் அப்பக்கம் இச்சாமலே மணம் மட்டும் இவ்வத்தைத் தோடுமளவுக்கு அழமாகப் பரவியிருக்கிறதே!

இப்படி ஸ்ரீரத்தி யோசனையில் ஈடுபட்டிருந்தபோது பாணு அளறயில் அழைத்தான்.

“பாணு, இந்த அளறயில் மல்லிகை, ரோஜாவின் மணம் மகிழ்ச்சிக்கும் அளவுக்கு விகிறது. மலர் மாட்டும் கண்களில் படவில்லை. தோட்டப் பயிர்?” என்று ஸ்ரீரத்தி கேட்கிறான்.

பாணு மெள்ளப் புன்னைக் புரிந்துவிட்டுக் கூறுகிறான்: “இது தெய்வ மணம்!”

ஸ்ரீரத்தியும் சிரிக்கிறான். “பாணு, தெய்வ பொருளை ஆரம்பிக்கும் முறையிதான்? நான் என்ன செய்யட்டும்? காணாத தெய்வத்தை நான் என் நம்ப முடியவில்லை.”

“அப்படியானால் இங்கு கமழும் பூமணத்தை நீங்கள் நம்பக் கூடாது. ஏனெனில் ரோஜா, மல்லிகை மலர்களில் நீங்கள் காணவில்லை மணம் மட்டும் கந்து கொண்டு அவ்வளவுகோ தோட்டத்தில் ஒளிந்து கொண்டிருக்கின்றன.”

சுடைத்தற்கரிய நஸ்வாய்ப்பு!

உலோகத் தையல் மிஷின்கள்

■ **உலோகத் தையல் மிஷின்கள்**, அவர்கள் விரும்புவதை நெகிழ் தெறிக்கவும் ■ **உலோகத் தையல் மிஷின்கள்** உறுதியாக அமைத்தவை ■ **உலோகத் தையல் மிஷின்கள்** கொடுத்தால்தான் செயல்படுகின்றன ■ **உலோகத் தையல் மிஷின்கள்** நிறுவப்பெற்றவை ■ **உலோகத் தையல் மிஷின்கள்** ஒன்றை விற்பனைக்குப் போடும் முன்னக்த வேலை எதிர்ப்பாடுகளும் எதிர்ப்பாடுகள். (இந்தியப் பத்திரிகை 2000-க்கு முன்புட்ட ஸ்தலம் விற்பனை உடனடி) ■ **உலோகத் தையல் மிஷின்கள்** உறுதியாக அமைத்தவை.

■ **உலோகத் தையல் மிஷின்கள்** உறுதியாக அமைத்தவை ■ **உலோகத் தையல் மிஷின்கள்** உறுதியாக அமைத்தவை ■ **உலோகத் தையல் மிஷின்கள்** உறுதியாக அமைத்தவை

டாடாவிஷன்

டாடாவின் பெருமேகம். தீர்க்க
கரிசனமூலம் கருத்துக்கள் இருந்த
என்ன? அதுவும் கக்கலாகியபே
யாவாவிட்டால் என்ன பயன்?—
அதுவும் கக்கலாகியபேயை
கொண்டிருந்த வேண்டாமா?

தூய்மையுடைய கல் கருத்துக்கள்
கொண்டிருக்க வேண்டியவை. ஏதோ
உதவியோ கருவியோ அங்கே
உள்ளன. இத்தகைய கருவிகளையே
கொண்டிருக்க வேண்டியவை.

இந்தத் திட்டம் தூய்மையுடைய
தொடக்கம் என்று ஆண்டுக்குக்
கூட 'விவாத-வட்டங்களில்' கலந்து
கொண்டிருக்க வேண்டிய பற்று கருவியை
கொண்டிருக்க வேண்டியவை. விவாதத்
தரம் 'விவாத-கருவிகளில்' கொண்டிருக்க
வேண்டியவை. இத்தகைய கருவிகளில்
கொண்டிருக்க வேண்டியவை.

டாடா விஷன் கருவியைத் திட்டமிடும்
கருவியைத் திட்டமிடும்
கருவியைத் திட்டமிடும்
கருவியைத் திட்டமிடும்

தூய்மையான கருவியைத் திட்டமிடும்
கருவியைத் திட்டமிடும்
கருவியைத் திட்டமிடும்
கருவியைத் திட்டமிடும்

தூய்மையான கருவியைத் திட்டமிடும்
கருவியைத் திட்டமிடும்
கருவியைத் திட்டமிடும்
கருவியைத் திட்டமிடும்

கருவியைத் திட்டமிடும் 1950 கல்
கருவியைத் திட்டமிடும்
கருவியைத் திட்டமிடும்
கருவியைத் திட்டமிடும்

டாடாவிஷன்

எவராலும்
நெருங்கமுடியாத
முதலிடம்

- ★ கச்சிதமான நயம்
- ★ ஒப்பற்ற சுவை
- ★ முரமுரப்பான புதுமை
- ★ நடினையற்ற போஷாக்கு

பாஸ்டே

க்ளூகோ

பிஸ்கட்டுகள்

பாஸ்டே க்ளூகோ இந்தியாவிலேயே உள்ளத
விநியோகம் பிஸ்கட்டாக மாற்றுவதில் வியப்பில்லை!

அருவியோ, தொலைவியோ உள்ள எந்த நிலையத்தையும் கவர்ச்சிக்குத் தெரிவிக்க இயலக்கூடியது

புதிய பிலிப்ஸ் வைகிங்-1

ரூ. 245/-க்கு
மட்டுமே கிட்டுகிறது
இந்த மகத்தான
மதிப்பு

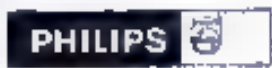
பலவினமான நிலையங்களையும் ஒன்று எடுப்பதற்கென்றே ஸ்டாண்டிசுமான
AVC* அமைப்புடைய பாரதத்தின் ஒரே 2.பன்னடு டிரான்ஸ்மிட்டர் இது—
எளிதில் எடுத்துச் செல்லும்படி இயைக்க; ஆனால் உறுதியானது.

அ. தொலைவுக் காட்சியும் கன்ட்ரோல் சித்தியும்
விசயங்கள் எடுப்பதற்கு மட்டுமல்லாமல் நடுநிலை
கிடைத்து, அருகிலுள்ள வானொலியை விசயம்
களை உள்ளே கேட்கக்கூடியது.
600 ம.மீ. டிஸ்ப்ளே அளவுடன் 10 எம்.எம்.செ.செ.,
2 கன்ட்ரோல்பட்டிகள் அளவுகள் (எளிதில்
கொண்டுவருவதற்கான) கெடவில்லாமல் அளவுகள்
இவ்வாறு விசயம் சித்தியும் எடுப்பு (16 மீ.
டிரான்ஸ்மிட்டர்) கன்ட்ரோல்பட்டிகள் இவ்வாறு
சித்திக்கக்கூடிய பட்டிகள் அமைந்த.

இவை வானொலி தலை அல்லது பெற்ற நிலைப்
விதப்பாக்கப்படுகின்றன எனவும் உலகு!

உலகம் நிலைப் விசயங்களிடம் இப்படியே
நிலைப் பாவனைப் பற்றும் இதை நிலைப்
கொண்டுவருவதற்கான பாவனைகள்.

நிலைப் கொண்டுவருவதற்கான
கொண்டுவருவதற்கான கொண்டு
கொண்டுவருவதற்கான கொண்டு

1955-56-ம் ஆண்டு உலகிலேயே இது ஒரேயே
பாட்டிரிகள் எல்லாம் கிடைக்கின்றன

அறிவு இவ்வாறு விசயம்

CHP-542-7A15

சிழகின் பெயர் சத்தியம்

க. பஞ்சாபகசன்

1.17 அக ஸூத்திரம் ஆன் 'கார'ம் என்பது இருந்த சில தென்னை மரங்கள் -

இந்தக் குட்டையான தென்னை மரங்களில் தான் குடும்ப நாயகர் எத்தனை காய்கள்! இந்தனை குடும்பம் பெற்றெடுத்தும் அந்தத் தென்னையில் இளமை அழகு குலையாமல், ஆள் உயரமே வளர்ந்து, அந்தப் பக்கத்துச் செழுமையுக்கு அளிக்கலாம், எத்தனை அழகாக - கரையாக நின்று கொண்டிருக்கிறான்!

தென்னை மரங்களின் காய்கள் வேர்கள் பீழியின் மேல் மண்ணில் பதிந்தும் பதிபாடினும் ஸ்தலமான ஓய்ச்சி கொண்டிருக்கின்றன, பாண்டவின் இறக்கத்தில். அந்த இடத்திலிருந்து வாரடாட்டிலினையும் சிவப்புச் சாமத்தியுமாகப் பறவணாகப் படர்ந்திருக்கின்றன.

கப்பிடு அரத்தின் ஓட்டவின் கலாசாப்பிச் சத்தம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது, அந்த அளவியான குழிநிலையில்.

யாருக்கோ சொந்தமான தனி இடம் போலத்தான் தெரிந்தது. பிரதான விதிகை விட்டுப் பிரித்து உண்டாக்கமாக வந்திருந்தது அந்தச் சிறு பாண்டவன். அப்பாண்டவியின் இரு மருங்கும்தான் இந்தச் சின்ன ஆள் உயரத் தென்னை மரங்களும் மலரக் கட்டும்.

மேலே குரில் தவித்துக் கொண்டிருந்தான். இரண்டு நாட்கள் மழை அடித்து விட்டுக் காயும் வெய்யில் ஒவ்விய இடம் இருக்கவில்லை.

பிரதான விதியில் நடந்து கொண்டிருந்த அந்த வாத்திரிகள், இப்படியோர் இடமான சிறு இடத்தைக் கண்டதும், இச்சிறு பாண்டவியை நடந்து வந்து 'உன்' என்று பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு, ஓர் அழகான தென்னை மரத்தடியில் உட்கார்த்தான்.

கட்டியிருந்த கலையு வெட்டியும் சட்டையுமே அழக்காகவிடுமே என்று அவன் கவலைப் பட்டாய்தானே? சட்டையு சைலியிருந்து கைக்குட்டையை எடுத்து தெத்தினதையும் அதன்மேல் கருண்டு புரையும் குழல் கிராய் லையும் ஒற்றிக் கொண்டான் அவன்.

கையுடன் கொண்டு வந்திருந்த இரண்டு புத்தகங்கள், நாட்டுக்கள் ஆகியவற்றைச் சற்று எட்ட வைத்தான். உட்கார்த்தபடியே மேலே அண்ணாந்து பார்த்தான்.

ரோம்பத் தூத்தில், இடையே, மேல் காய்கள் அவன் கைகள் பிழிக்குமளவு தூர் தித்தாவ் இருந்தன.

'தானுண்ட நீரைத் தவிராமே தான் தர' இளமையிலே முழுமைய அடைந்து விட்டதாகவா தெரிந்தன அந்த மரங்கள்? இவ்விய, 'இளமை நீர்நீரமானது; அது அழகானது; சத்தியமானது' என்று சொல்லுவது போலய் வயசு நின்று கொண்டிருந்தன அவன்?

தென்னம் பாணியில் பக்கைக் கிளி ஒன்று பட்டுச்சிமிந்து போய் உட்கார்த்துக் கொண்டு தன் அழகு இறக்கைகளைப் 'படபட'வென்று அடித்துக் கொண்டது; தன் மூக்கை இறகு அளிக் கொத்திக் கொண்டு 'சீச் சீச்' என்று

கத்தியது. கை விட்டதனால் அந்த ஆர்தம் மெல்லியச் சித்தாந்த மீட்டலாம் தான்!

அழகு! இதை வணிக் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலும்? அந்த வாத்திரிக இளமையின் மனம் சத்தி. பிச்சுக்குக் கிளைய அல்லவோ சரிபார்க்கத் தொடங்கியது.

இரண்டுக்குச் சில வாத்திரிகர்கள் வந்திருந்தார்கள். அந்நிலை வெளி நாட்டு வாத்திரிகர்கள் அல்லார்கள்.

கனரக அரப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது பெரிசு கோயில், கோயிலிலுள்ள சிற்ப விநிதிரங்களைக் கண்டு மெய்மறந்து நின்று கொண்டிருந்தார்கள் அந்த வெளி நாட்டார்கள்.

தெய்வக் கலை அம்சம் ததும்பும் சிற்பக் கலைப் பார்த்தும் பிரமித்து நின்றுகொண்டிருந்த அவர்களைப் பார்த்து அந்நாயகரின் கொண்டிருந்தார்கள் அங்கே கடிய உணர்வுவாசிகள் சிலர். அங்கே இங்கே பகுதியில்-

ஒரு மெனாட்டு காவியம். தன்னாடின் வந்திருந்த ஓர் அழகான மேல் நாட்டு கவந்தினர், ஓர் அற்புதமான கோயில் சிற்பத்துக்கு அருகில் நிற்க வைத்துப் படம் பிடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்தச் சிற்பம், அழகு, சிற்பத்தில் ஒக்கோர் அங்கத்திலும் ஒளி விட்டது. அங்க அருகே அந்த அவர் நாட்டுப் பெண்மணி தின்றும், அங்க அழகில் இவளும் குறைந்தவளல்ல.

உல்லாச வாத்திரிகர்க்கு வந்த காவியம், பொருத்தமான சத்திரப்படி பீண்டணியில் புனாகப்படம் எடுத்த முடிந்தான்.

'கிளிக்' 'ஓகே, தாங்களும்!'

வெண் பற்கள் தெரிய மத்தகாசமாகச் சிரித்துக் கொண்டு, அவன் அருகில் ஓடி வந்து அவனுடைய கரங்களைப் பத்தியபடி மேலே நடத்தான் அந்தப் பெண்மணி.

"மிகவும் விட்டுப் பழகுகிறார்கள்."

"அருகரை கொஞ்சம் நிரும்மணம் கூடச் செய்து கொண்டிருக்க மாட்டார்கள், எத்தனை தூய விடுதலை மனப்பாண்மை!"

"எல்லாவற்றிற்கும் மனம் சத்தம் தானே காரணம்?"

சுதிரியிருந்தவர்கள் இப்படிப் பேசிக் கொண்டனர். மற்றவர் இதயங்களைப் படம் பிடிக்க முயல்வது எப்போதும் மனித உபாசம்தானே?

உல்லாச வாத்திரிகர்கள் புறப்பட்டுச் சென்று விட்டார்கள். ஊர்க் கோயிலில் இப்போது கலகலப்புகிறீர். வெளியே பிரகாரத்தில் நிறந்த வெளியே கனரகமாக இருக்க, கொதுக்கப்பட்டு வைத்திருந்த அந்த ரகி

சிந்தப்பதின் மெல் இரண்டு நாட்கள் நல்ல
மனம் அடித்து. மேலும் இரண்டு நாட்கள்
நல்ல வெயில் காய்த்து இப்போது முன்னை
விடவும் அழகாக - துய்வியமான இளமை
வெகு-ஒளிலிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

எப்போதோ அனாதை செங்கி கவத்துப்
பொயிருக்கிறான் ஒரு சித்தி. சாழத்திரிகா
இடைச்சளம் மிகவும் தெரிந்தவர் பொயிருக்
கிறது. அக்கவியுருடைய உள்ளமே ஓர்

அழகுக் கனையாக
இருந்திருக்கவேண்
டும். அந்த அழகின்
சித்திரங்களும் கத்
பனங்களும் அவன்
கைகளின் மூலம்
நிரந்தரமாகி இக்
சிதம்பராக - ரதிக்
கிறபம் - அகாந்தது
விட்டிருக்கிறது.

ஒரு நாள் பட்டப் பகல் நேரம்.

கோயிலில் வெளி இருப்புக் கிராடிக் கதவை
இழுத்து மூட முடியாது. அந்த இரும்பு.
தரை மண்ணிலே புதைந்து நிரந்தரமாக
அந்த மண்ணோடு உறவாடிக் கொண்டிருந்
தது. அதாவது - கோயில், இரவு பகல் எந்த
நேரமும் நிறத்திருக்கும்.

வெ நாட்களில் பகல் நேரங்களில்
ஒரு 'பேர்வழி' அங்கே வந்து போவதுண்டு.
இரு கூடி. மிகவும் மலர்களை ஏற்றிக்
கொண்டு உள்ளே போகான் அவன். ரதி
தேவதையை ஒட்டியுள்ள பழைய மண்ட
பத்தில் அமர்த்தபடி பூத் தொடுப்பான்.
நந்தியாவட்டை, வாடாமல்களை, வண்ண
வண்ணச் சாமந்திப் பூக்கள், இருவாட்சி,
ரோஜா, கதிர்ப் பச்சை... இப்படி மலர்கள்
அக்கூட்டத்தில் எத்தனையோ இருந்து அவ
ளது அழகிய கரத்தின் கழற்செல்லு கழன்று.
மாலிகளாக உருப்பெற்றுக் கொண்டிருந்தன.
அவன் தொழில் பூமாவைத் தொடுத்து
கிற்பதுதான்மேலும், அவனும் ஓர் அழகுப்
பு மானி...

முந்தைய நாள் மாலையிலோ, அல்லது
அந்தந்த நாள் காலைவிலோ பூக்கும் பூக்கள்

யாவும் அவள் கைபால் தொடுக்கப்பட்டுச் சரக்களாகும்போது அப்போதுதான் நள்ள பகலில் பூத்த புது மலர்கள் மாதிரி ஒளிரும்.

தொடுத்த மாலையில் ஒன்றை எடுத்தது அந்த ரதிக் சிவக்குப் போடுவான் அவன்- சிவயின் அழகுக்குச் சிரமமானதோர் ஏவலை இட்டது மாதிரி இருக்கும் அது.

அத்தனையாகக் குரம் ஒரு நாள் - வழக்கம்போல் செல்பகம் - ஆம், அவ னுடைய பெயரும் ஒரு மலரிதான் உடையதுதான். ரதிக் சிற்பத்துக்கு ஒரு மலர்மலர் அணிவித் துக்கொண்டிருந்தான்.

அப்போது அவன் பின்னால் ஒரு குரம் -
"கொஞ்சம் அப்படியே தியி!"

திருக்கிட்டித் திரும்பிப் பார்த்தான் சென் பகம். ஆனால் அதற்குள் முத்திக் கொண்டு விட்டது காயிராவின் கத்தல்.

"கிளிக்!"
ஒரு ரதிக் இவ்வெரு ரதி மால அணி வித்த ஆந்தக் காட்சியைத் தத்தபமாகக் காயிரா தனக்குள் அடைக்கவப்படுத்திக் கொண்டு விட்டது.

இதெல்லாம்!
சென்பகம் தோற்றத்தில் வயலயாதி விட் டானே! இன்னம் கொடுத்த அவன் மார்பகம் ஆத்திர லுச்சில் வேகமாக விம்மித் தணித்தது.

"யார் நீயா?" "கயூமினன் சென்பகம் அந்த இவ்வெரு தோக்கி.

காயிராவைத் தோல் பெட்டியில் அடைக்க கையாடுகிறவாறு புகள்கை செய்து கொண்டு சென்பகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டான் அவன்.

"அழகு எத்தனை ரதிக் தக்கது!"

இரத்தினச் சுருக்கமாக இவ்வார்த்தை களைச் சொல்லிவிட்டுத் திரும்பினான் அவன், தன் வழி செல்ல.

சென்பகம் கொழுந்த வீராக்கியபாக மாறி, அவன் எதிரே வந்து, வழியை மறித் துக்கொண்டான்.

"கொடுங்கள் அதை இப்படி!"

காயிராவைக் காட்டினான்.

"அது எதற்கு உனக்கு?"

"உடைக்கப் போகிறேன் அதை!" - என்று தோற்றம் சென்பகம்.

அவன் துறங்குதலுப் பிழ்வாங்கிறான்.

"இந்தக் காயிராவில் விடல் என்ன தெரி யுமா உனக்கு? ஆயிரம் ரூபாய்!"

"தெரியும். ஆனால் அதில் உள்ள படம் விடல் மறிப்பைக் கடத்த மூன்று, தெரியுமா உங்களுக்கு?"

அவன் பின்னாக்கு நகர்ந்து கொண்டிருத் தான்; அவன் எதிர்த்து அவன் முன்னாக்கு நகர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தான்.

"தரமாட்டார்கள் அதை!" என்று கத்தி னான் சென்பகம்.

அவன் குரவில் பரிதாப எண்கு இறைந் தது: "ஏன் இப்படிக் கூச்சம் போடுகிறாய்? இப்போது என்ன நடந்து விட்டது? நான் ஒரு நாடோடிக். இப்படி உன்னை விரைய வருபவன். அங்கங்கே என் மனம் ரதிக்கும் காட்சிகளைப் படமாய் பிடித்துக் கொள் வேன்... இது வேறும் பொழுது போக்குத்

தான்.... இதோ நான் அடுத்த பண்ணிவெய் இந்த ஊரலிட்டுப் போய் விடுபவன்...." சென்பகத்தின் சேதம் குளறுபடில்லை: "உங்களுடைய பேச்சு எதைதான் தான் இனி ஒரு விதாடி. நேரம் கூடக் கேட்கத் தயாராக இல்லை. அதை இப்படிக் கொடுப் பிடுகமா மாட்டீர்கள்?"

சீக்கர்கள் வசோதியை தங்கையாளுகையே... உதவவும்... தங்கையாளுகையே... உதவவும்... தங்கையாளுகையே...

“என்ன அரித்தயில்லாமல் உண்டாகியது?” சொல்பவன் மேலும் தாமதமாகவில்லை. அவன் கவனிப்பதற்கு வாயிராதவன் பற்றி யுள்ள அவன்; தொல் வாயிரப்பெற்று அதை உதறி எடுத்தான். அடுத்த வினாடி, வெடி தீர்ப்பதற்காக வைக்கப் பெற்றிருந்த பாகைத் தந்தவின் மேல் வீசித் தாடியான் அவன்.

அடுத்த கணம் பூக்காட்டைத் தூக்கிக் கொண்டு “ஹீ” என்று கோவிலுக்கு வெளியே போய்விட்டான்.

அவரின் உள்மனோடுகூடத் தெரிந்து விட்டால், தன் மாயமும் உயிரும் எங்குள்ளது? அதற்காகத்தான் ஆத்திர வேறில்லை. உண்மையில் அப்படிச் சென்று விட்டுப் போகும்.

மனத்தில் உத்தமனாகத் தன்மையுடன் பழகும் உயர் தன்மையைப் பற்றிப் பிறருக்குத் தெரியப்படுத்துகின்ற பொருள்களும் ஊரார். அதைக் கண் உணர்வுடன்தான் படும்பிக்கப் பட்டதைப் பற்றி அறிந்தால் எப்படிப் பேசுவாரெனோ என்னவோ.... ஊருக்கு இரு நாவுகளும் ஆவிரம் சித்திரமாகவும் உண்டு...

ஆவிரம் குழாய்க் காரிரா உடைத்தது பற்றி அவனுக்குப் தெரியாததே தெரியவில்லை; அறையையும் இரண்டாகவும் புகைப் படத்தில் கிடைப்பதென்று வைத்திருந்தது விழுங்கப் போயிற்றே என்று கருத்தினான்.

என்று அந்த ஊரைவிட்டு அவன் சென்ற போது, “அழகு எங்கே இருந்தாலும் அது வாழத்தான் செல்லும்” என்று எண்ணிக் கொண்டு சென்றான்....

வெகு நாட்களுக்குப் பிறகு - ஏன், வகுப்புகளுக்குப் பிறகு - இப்போது மறுபடியும் அந்த ஊருக்கு வந்திருக்கிறான்.

இப்போது இந்த ஆளுபரத் தென்னை மரத்தடியில் உட்கார்ந்தபடி அவனுக்குப் பார்த்துக் கொள்வதற்குத் தவறுக்கு -

அந்தப் பழைய சம்பவத்தின் நினைவு மன அரக்கியல் மீண்டும் ஒரு முறை தீழையாடியது. நம்பவையில் கோவிலுக்குப் போய் அந்த

ரதிக் கொக்கு எதிர்க்க ஒரு மணி நேரம் உட்கார்ந்து விட்டுத்தான் இங்கு வந்திருக்கிறான் அவன்.

அவரின் கண்ணில்லை? பூத்தொடுக்கும் தொழிலை விட்டு விட்டாளா அவன்? வகுப்புகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஒடித் தான் விட்டான். அவனுக்குத் திருமணம் ஆகியிருக்கலாம்; அவன் அழகு, சம்பார பத்தத்தில் கிடைப்பட்டு மனதாழ்வும் போயிருக்கலாம்.

இந்த ஆளுபரத் தென்னை மரத்துக்குள்ளே இன்னமும் மீதத்தவத்துக்கு இடம்வரா? மனனின் படுத்திருந்த அணுகில், மன அணுவின் இடத்தில் அளவுக்குத் தைத்தது. எம்பு அழைத்தது வாடா மயங்கினை -

அவதப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தவன் திருத்திட்டு, குரல் கேட்டு எழுந்து உட்கார்ந்தான்.

“பாரது, இங்கே படுத்திருக்கிறது?” “பெண் குரல்தான்; அதுவும்....”

அவன் குரலும்; அவனும்! அழகின் பிரதிமையாகிய - மூலம்மீட்ட அழகின் அழகு வாய்ந்ததென - தெரிந்தான் சொல்பவன். அவனது கயது ஓரத்தில் கண்ணு கிரகிப்பதற்கு வாய்ப்பு பாலகன் ஒன்றன் வந்திருந்தான்! இடது ஓரத்தால் இடப்படுகின்ற ஒரு வயகப் பெண் குழந்தையை ஏதிலிக்குத்தான்.

மூலம்மீட்ட அழகின் - மெருகிட்ட - அழகு, அந்த ஆளுபரத் தென்னைமரம், அவர்களுக்குத் சொத்தமான அந்தச் சிறிய பூமிப் பகுதியில் பவிர் செய்வான் அவன். அவற்றின் வளர்தலின் குன்றாக அழகு - பேரழகு - அவனிடமும் குடிவெள்ளடிருந்தது.

“தம்பி அவரை, ஸ்தலங்களுக்குக் குடிபிடு கொடுத்து” என்று பாணலிடம் கொள்ளுமா அவன்.

சீறு அபாயம் உடைப்பிடுகும். “பெட்டி இருந்தால் சுப்பலிப் படம் பிடிக்கலாம், ஸ்தல!” என்று அவன்.

அவனுக்குச் சிரித்தது. சிறிது நேரத்தில் அவன் புறப்பட்டு விட்டான்.

“இது எங்க காளியும், இன்னும் கொஞ்ச நேரத்திலே ‘அவரு’ வந்துவிடுவாரும்க. இரண்டு இளநீர் எப்பிட்டு விட்டுப் போகலாம்” என்று பரிசுடம்.

ஆனால் அவன் “வெண்டாம்” என்று அடகுச் சிரிப்புடன் தலைமாரடிவிட்டு, குழந்தையின் அழகுக் கண்ணகி நிமிஷமிட்டு அங்கிருந்து நடந்து விட்டான்.

உடன்த் கொண்டு வந்தவன், தன் கண்ணில்தான் இன்னமும் ஏதோ ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருப்பதை உணர்ந்து, கையைத் திறந்து பார்த்தான்.

அது அந்த வாடாமங்கினை - அவன் அழகு என்றும் வடாது! தென்காங்கை அமோகமாய்க் கிருஷ்ணத் திருக்கும் ஆளுபரத் தென்னை மரக்களில் அழகு என்றும் வடாது -

தான்மே என்ற சத்தியம் உன்னுறையாக அளமய. அந்தக் கிராமத்துப் பெண்ணின் - வெண்பகத்தின் - அழகும் என்றும் வடாது தான்.

உதிரும் கூந்தலினால்

கவலையடைகிறீர்களா ?

இந்த அரிய வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்

தலை நிறைய ஆரோக்கியமான, செழிப்பான கூந்தல் இல்லாமல் என் ஏங்கும் பண்பாளரின் நீங்கும் ஒருவராக இருக்கலாம். அதை எப்படி அடைவது என்பதை அறிந்தால் கஷ்டமே இல்லை. சரியான சாந்தியினால் கூந்தல் பராமரிப்பில் தினசரி சிறிது கவனம் செலுத்தினால் மிக உபயோகமாக இருக்கும். மனத்தினால் நினைத்த மாத்திரம் தலை செழிப்பான, பளபளப்பான கூந்தல் வளராது. எப்டோ (EPDO) உடனே உபயோகிப்புகள்.

பம்பாயில் விவாபாரத் துறையில் பிரபலமானதும், உயர் ரக பண்டங்கள்தான் தயாரிப்பதில் விசேஷத் திறமையுள்ளவர்களான பாபுலர் டிராக்ஸ் கம்பெனியார் ஆலர்வேத முறையில் எப்டோ (EPDO) தயாரித்துள்ளார்கள். இதை உபயோகித்து திருப்தி அடைந்தவர்களிடமிருந்து தினசரி பல்பல கடிதங்கள் இதை வெகுவாகப் பாராட்டி வருகின்றன.

எப்டோ (EPDO) தீங்கற்றது. கூந்தல் வளர்ச்சிக்கு அவசியமான இயற்கையான மூலிகைகள், எண்ணெய்களால் தயாரிக்கப்பட்டது. கூந்தலின் போச்சுக்கு அதிபாவசியமான போஷாக்குகளை அளிக்கிறது. கூந்தல் உதிருதல், இளம் வயதில் ஏற்படும் தரை, கூந்தல் வளரிப்பாக வளராது இருந்தல் போன்ற குறைகளைப் போக்கச் சிறந்தது எப்டோ.

தறுமணம் கழியும் எப்டோவை இன்றே உபயோகிக்கத் தொடங்கி, ஒரு செ காட்களிலேயே அதன் பலனை உணருங்கள். உங்கள் கூந்தலைப் பற்றிப் பெருமைப்படுவீர்கள். உங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட சிறுக்கல்களின் "திருப்தி ஏற்பட்டால் மட்டுமே பணம் செலுத்துங்கள்" என்ற திட்டத்தினால் பயனடைபுங்கள்.

ஒரு முழு ஈசல் எப்டோ தேர் ஆவில் பாட்டிலையும், அத்துடன் இவ்வச சாய்பில் பாட்டிலையும் வி. பி. பி. மூலம் அனுப்பும்படி பெலிராம் மிமன்லால் & கம்பெனி, 308, பிரின்ஸன் தெரு, பம்பாய்-2 என்ற விவாசத்திற்கு எழுதவும், இவ்வச சாய்பின் பாட்டில் சுமாராக 3 நாட்கள் உபயோகத்துக்கு வரும். மூத்தல் இவ்வச சாய்பின் பாட்டிலை உபயோகித்து பூனை திருப்தி அடைந்தார்கள். முழு ஈசல் பாட்டிலைத் திறந்து உபயோகிக்கவும்: அப்படித் திருப்தி ஏற்படாவிடில் முழு ஈசல் எப்டோ பாட்டிலைத் திறக்காமல் திருப்பி அனுப்பி 9. 15ஆத் திருப்பப் பெறலாம்.

பம்பாயில் பெலிராம் மிமன்லால் அண்டு கோ. ம்தாபனத்தாமிருந்து தேகில் ரூ. 12க்கு ஒரு முழு ஈசல் எப்டோ பாட்டிலை வரக்கவாம். இந்திலாவில் எந்தப் பகுதிகளும் வி. பி. பி. மூலம் ஆர்டர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். விசை ரூ. 15. (எப்டோ விசை ரூ. 25; பாக்கில் தயார் செலவு ரூ. 5.)

ஸ்டாக்கிங்ஸ்கள்

எப்டோவை உபயோகித்துப் பலன் உண்டவராயிருந்தால் நீங்கள் உங்களுர் ஸ்டாக்கிங்ஸ்களிடமிருந்து வால்சிக் கொள்ளலாம். விசை: ரூ. 12. மத்தாட்டு வரி பிரத்தியேகம்.

செக்ஷன்: தி எர்மர்ஸ் கெமிகல் கார்ப்பொரேஷன் பிரைவட் லிமிடெட், 8-81, வாயிட்ஸ் ரோடு.

மதுரை: ஆர். சி. ஸ்டோர்ஸ், 66, மீழ்சித்திரை வீதி

மெய்கனூர்: தி பாபுலர் ஸ்டோர்ஸ், (Regd.) மல்கெல்வரம்.

ஹைதராபாத்: சத்தியவார் ஸ்டோர்ஸ், அபிட் ரோடு, ஹைதராபாத்.

சிக்கத்திராபாத்: சத்தியவார் ஸ்டோர்ஸ், எம். ஜி. ரோடு, சிக்கத்திராபாத்.

கோயமுத்தூர்: ஏ. நஞ்சப்பா அண்டு கோ., அவிநாதி ரோடு, கோயமுத்தூர்.

ஆத்தூர் (சேலம் ஜில்லா): சாமி மெழுகல் ஸ்டோர்ஸ், து.ஆர்.சி. பிஷ்டிக், ஆத்தூர்.

மங்கனூர்: பென்ஷிமார்ட், கனரா ஜுவெல் வர்ஸ்திரிஸ், ஜி.எச்.எஸ்.ரோடு, மங்கனூர்.

மமனூர்: ஸ்ரீநிவாசா ஸ்டோர்ஸ், மமனூர்.

ஆலப்புகுறை (கேரளா): எம். ஜே. டிரேடிக் ஸார்ப்பொரேஷன், ஆலப்புகுறை.

எர்னாகுளம்: ஹனாவில்டோர்ஸ், Wine & G. மர்ச்சன்ட்ஸ், பிராட்டேவ்.

தயார் ஆர்டர்கள் பெலிராம் மிமன்லால் & கோ., (Depl.K.). 308, பிரின்ஸன் தெரு, த.பெ.தெ. 5150, பம்பாய்-2 அனுப்புவார்கள் பெலிராம் மிமன்லால் & கோ. மூலம் வரக்கூடும் ஒரு முழு ஈசல் பாட்டிலுடன் தயார் எப்டோ சாய்பின் பாட்டிலை அனுப்பப்படும்.

கூதல் ஆய்வித்திலேயே எழுதவும்

ஒரு முத்துப்பிறக்கம்..

அனந்தன்

நான் செம்புதாள் கிராமத்துக்கு வந்து சேர்ந்ததே பெரிய காரியம்! எத்தனை பேர் சிபாரிசு, எத்துனை கஷ்டங்கள்! இன்னக் கிராமமாண்புதம் செயதுள்ள மனிதர்கள் வாரும் இடம், செழிப்பான பூமி, ஒழுங்காக நடக்கும் பஞ்சாபத்து பூமியை - எல்லாவுமாக என்னை அந்த ஊருக்கு வந்தேன்.

குருகுலத்தில் ஓர் உடாத்திறையார் பதவி காலியா வீற்று என்று அறிந்ததும் நான் அங்கு விரைந்தேன். எனக்கு இருக்கும் செல்வாக்கில் கண்டிப்பாக அந்தப் பதவி எனக்குத்தான் என்பதில் சித்தும் சந்தேகமில்லை.

இங்கு வந்து பார்த்த பிறகுதான் அந்த வேலைக்கு வேறு ஓர் ஆள் போட்டிருப்பதைக் கண்டேன். பூமிதி கரிவாவுக்கா, எனக்கா என்ற பிரச்சனை குருகுல திரவாகத்திவரை வாட்டிக் கொண்டிருந்தது.

மூன்று மாத காலமாக அந்த இடத்துக்குத் தகுதியான மனிதர்களைத் தேடித் கொண்டிருந்ததாகவும், நெருக்கடி வந்ததும் பூமிதி கரிவாவைத் தாற்காலிகமாக அந்த வேலைக்குப் போட்டு விட்டார்கள். குளிகண்டவன் இப்போது வியலுவாளர்? திரைத்தரமாக தின்று விட முயலாமல் இருப்பாளா?

ஆயினும், உண்மையில் எனக்குத்தானே தகுதி? பெரிய இடத்துச் சம்பந்தங்கள் எல்லாம் எனக்கு இருந்தன. நானே குருகுலத்துக்கு ஏதாவது ஓர் உதவி வேண்டினாலும் நான் சென்று தருவேன், அவனால் என்ன முடியும்?

தபாலாபிசைத் தாண்டும் போது யாரோ என்னைக் கைதட்டி அழைத்தார்கள். "உங்களுக்கு ஒரு புத்தகம் வந்திருக்கிறது" என்று என்னைக் கூனி அழைத்தார்கள்.

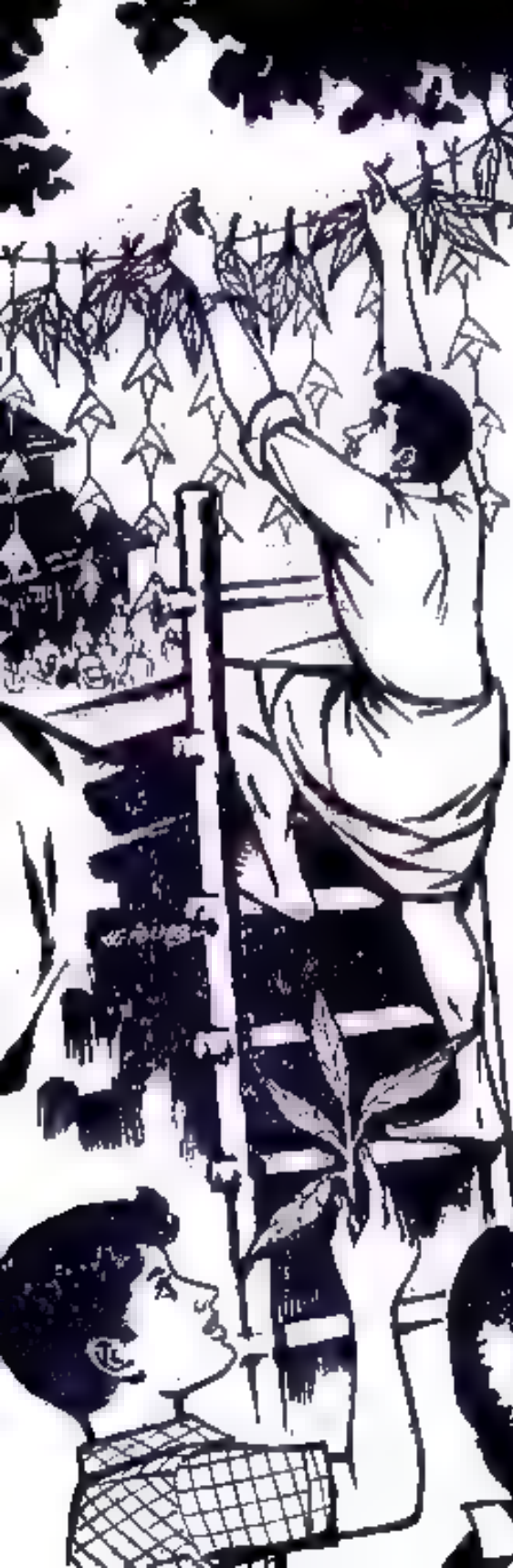
நான் சென்று கையெழுத்திட்டு அந்த நூல் அஞ்சலிப் பெற்றுக்கொண்டு விளம்பரினேன்.

நான் திரும்பும்போது தபாலாபிசை அடுத்த வீட்டு வாசலில் கோலம் போட்டுக் கொண்டிருந்தான் பூமிதி கரிவா, நான் பார்த்தது போல் முகத்தை வேறு பக்கம் திருப்பிக் கொண்டவற்றின் அந்த அம்மான் நிமிர்ந்தான். நெருக்கு நேர் பார்த்துப்படி நேர்ந்தது.

சங்கோசத்துடன் மெதுவாகப் புன்னகை புத்தவானே மாவக் கையுடன் அந்த அம்மான் என்னை வணங்கினான். நானும் பதிலுக்குக் கைகப்பினேன். "எங்கள் வீட்டுக்குள் வாராங்களைக், 'இவ'ரும் இருக்கிறார்" என்று அழைத்தான்.

தர்ம சங்கடமாக இருந்தது எனக்கு. இருவரும் ஒரே வேலைக்குப் போட்டி போடுகிறோம், மற்றவருக்குக் கிடைக்கக் கூடாது என்று மனதாழகமாகப் பாடுபடுகிறோம். நெருக்கு நேர் பார்த்துப்போது அந்த அம்மான் போல் என்னால் சிசிக்க முடியவில்லை,

நான் அப்போது சிறிப்படி ஒன்றை அப்போது கொண்டு அவர்கள் விட்டு வாசனை மிதித்தேன்.

ஸ்ரீமதி கீசா என்னுள் முன்னால் போனாள். திரைமாத் துணி அவள். கோலம் போட்டிருப்போ ஏன்னவோ ஸ்ரீமதி வாங்கியது அவளுக்கு.

மேலேயே தான்மிக் கூட துக்குத் தென்போம். அங்கு கசேற்றக் கூட்டத்தில் அவள் கணவர் படுத்திருந்தார். என்னைக் கண்டும் முகத்தில் தென்கிக் குறியிடும் மேலுமாக முழங்குகிறா கண்களில் கொண்டு எழுந்தது அரைப் பார்த்தார்.

"நீங்கள் எழுந்திருப்பாரேன்? அவரும் எங்கேயோயே ஆண்டினை தானே?" என்று கேட்டார் மகிழ்வி.

அவள் மகிழ் தென்பதும் கணவர் என்னை காரணத்து சான்றித்தார். எழுந்த எழுப்பியேயே அவர் விழுவது துக்கு வந்தார். "நீங்கள் கசேற்றக் காரணம் பொட்டி எழுந்திருப்போம்த் தெரிவித்து?" என்று அவர் சிறித்துக் கொண்டே. கேட்டதும், என் மகன்க்கு இதை அச்சம் காரணத்து விட்டது.

"ஆனால், இங்கு காரணமல்லவென் என்னு இதை விஷயம் தெரிவது. காரணம் என்னை பக்கம்தான் இருப்பார் கள் போல் தெரிவித்து. கிளைக் கிராமத் தில் காரணம் ஒத்துமையும்த் என்னை காரணம் நான்கும்?" என்று நான் என் எய்தும்ததை அடக்க மார்ட்டாமல் குறையில் கார்டி விட்டேன்.

"காரணம் என்ன சார், பெரிய மகியார் மகிழ்மைய காரணம் புது காரணம் விருப்பம்தான், அதை ஏதெக் கற்று தயங்கித்தான் சொல்லி. எழுவா காரணம்க்கே விட்டுவிட்டே ஒப்பாரம் தனிப் புது அதன் இயக்கு, என் மகிழ்வைய அவர் கருக்கு மிகர் பறக்கம். கிராம மேலேயாக வந்தான். நானும் அடுத்த கார் பெரிய பள்ளியில் உபாத்தியாயன். பழகினதால் ஏதெப்டி மிடிப்பா. கலியப்

புது கிரமம் போலத் தோன்றும். உங்கனிடம் ஒரு மாதம் பழகினால் ஒன்றி விடுவார்கள்."

இதைக்கேட்டேன். என்னை மேலும் கைதியம் வந்து விட்டது. "என் மகிழ் விக்கு கடியம். இங்கிருந்து ஐந்து மைலில் இருக்கிற

நிலைமையிலும் இருக்கிறார். நான் நினைவும் 'மாவியின் போல்ப் பார்த்து விட்டு வரலாம். குழந்தை இருக்கிறார். எங்கள் ஸார் அருகே தடுக்கப்பட்டான். என் தம்பி காரிய குழந்தையைக் கொண்டு வருவான்."

"தம்பி, தம்பி!"

"என்ன வாழ்க்கை போங்கள்! என்னகோ என்ன என்னவோ ஆகலாம். கடவுள் எங்கே குப் பண வசதியைக் கொடுத்திருக்கிறார். கடவுள் மனக் கஷ்டத்தையும் கொடுத்து விட்டார். எவ்வாறாயினாலும் வருடம் தன் குல இருந்தான் என் மனைவி. பிரேமத்துக்குப் பிறகு தோல் வந்து விட்டது. ஏமாற்றம் உடனில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதிலுள்ள கவந்தியர்கள். அவன் தாயும் இதே தோயில் இறந்தாளாம். விவாகத்துக்கு முன் தெரியவில்லை. இப்பொழுது வாழ வேண்டிய வயதில் வாழ்க்கை இறந்து. இரப்பம் துறம்ப வேண்டிய இடத்தில் பேதலியைத் தேங்க விட்டுக் கொண்டு நிற்கிறேன். நான் ஒரு கவி, சார். இதோ பாருங்கள் என் குதல் புத்தகம்" என்று சொல்லித் தான் அன்று வந்த புத்தகத்தைப் பிரித்து அவசியம் கொடுத்தேன்.

ஆர்வத்தோடு வாக்கி அவர் புத்தகார். புரட்டிக் கொண்டே என்விடம் போகக் கொடுத்தார்.

"நீங்கள் ஏன் வேலை தேட வேண்டும்? உங்களைத் தொண்டியெய் உங்கள் வாழ்வைச் செவ்வியமாகப் போய்த் தெளியுமே?"

நான் மனைவியின் வேலைக்கு ஏன் நான். போட்டியில் வேண்டும் என்று கூறுகிறேனோ என்று என் மனம் எச்சரிக்கையாக நினைத்து. "என் மனைவியின் உடம்பிலேயே போய்த் துத்தார்...."

"அவரெம்மன் கண்ணிக் கொண்டிய விஷயம்."

"நான் வருகிறேன்" என்று கூறிக் கொண்டு எழுந்தான் நான்.

"இருவரும்" என்று குரல் கொடுத்ததுக் கொண்டு கவிதா அங்கு வந்தான்.

காப்பியம் படைக்கும் காப்பியனை என்னுடைய உறுதியை. ஆரியம் அவர்கள் உபாசியை வந்த தட்டவும் தெரியவில்லை.

"இதை உங்கள் விடாக நினைத்துக் கொண்டு அடிக்கடி நீங்கள் வருவண்டும்" என்று தம்பிமன் கூறினான்.

நான் வீடு திரும்பி விட்டேன். அவரவர் வாழ்க்கை அவரவர்களுக்கு. கவிதாவும் வாசனையும் இவ்வு உறவு யுண்டு என் வாழ்வின இயல்பினையே தனித்து எதிர்த்துவிட்டு எழுதியார். விடந்த வேலையை நான் விட்டு விட்ட போலவேயில்லை.

மறு நான் நான் குருகுமத்துக்குப் போனேன். எனக்கு முன்பே அங்கு கவிதா வந்து அபார்த்திருந்தான். என்னைக் கண்டதும் கைகலப்பினேன். நானும் மனம் ஒன்றாய் கைகலக்கக் கூப்பி வைத்தேன்.

"நான் ராஜீநாமாக் கடிதம் தருவதற்கு வந்தேன்" என்று தானியமே சொன்னான் கவிதா. என்ன உட்கருத்து வைத்துப் போகுமோ, தெரியாது.

"அப்படியா?" என்றேன் நான் அந்த வகையாக.

"என் தம்பி கவிதா இருந்து வந்திருக்கிறார். என் பெண்கள் அங்குக்குதான் கைகலக்கச் செய்து கொடுத்திருக்கிறேன்."

"மாவியின் என் தோழியை" என் நேன் தான்.

"ஆமாம்."

இதற்குள் தங்கை உபாத்தியாயர் வந்து விடவும். முதலில் கவிதா உன்ன போய்ப் பேசி விட்டு வந்தான். கவிதா முகத்துடன் செவ்விய வந்து. பிறகு வரும்படி பக்கமாக நடந்து சென்றார்.

தங்கை ஆசிரியர் என்னை வருவதைப் போது அவ்வளவாகத் திருப்பியுடன் இவ்வளவு என்று எனக்குத் தோன்றியது. இருந்தாலும், தெரிவித்தபடிப் பேசுவோ எழுத்திலோ எனக்கு மறுப்பு வந்தாவந்தி நான் இவ்வளவு தான் இவ்வளவு. அப்படியாக அவர் கட்டிக் காட்டிய இடத்தில் கைகலத்திட்டு நான் குருகுமத்தின் புதிய ஆசிரியருக்குச் சொத்து விட்டேன்.

அன்று காலை நான் எரிக்காரப் பக்கமாகப் போனேன். ஒரு சிறு கவிதை எடுத்து அதில் கவிதா போனவன் இருவர் பேச்சு வந்தேட்டு. ஒக்கிய கைகலக்கச் சட்டென்று அப்படியே திருத்திக் கொண்டேன். கவிதாவும் மனைவியும் என்னைவிட்டு ஏன் போனதும் என்று கவிதாவைக் கவிதாவாக நன்றி ஆரம்பித்த தான். ஆரம்பத்தின் ஒரு வேளில் காலை வந்தது அப்படி நான் நேன். நான் இருப்பதை அந்தத் தம்பிமன் அறித்துவிடக் கூடாது என்று. தானாகக் கடித்துக்கொண்டு, "விண் விண்" என்று தெறிக்கும் காலைப் பிடித்துக் கொண்டேன்.

"நீ உன் அம்மாவைப் பற்றிப் பேசுவதான என்னிக் கண்டிப்பு உறுதியுள். என் அக்கா அவன் கைபதவும் திணைக் கைத்துக் கொள்!" என்று கவிதா வந்தது.

"ஆமாம்! பெரிய இது! அம்மாவாளுக்கு என்ன. அப்போதுகூடியவாளுக்கு என்ன? அவளுக்கு என்ன நாற்பது. அப்பாவுக்கு ஐம்பது. 'விவகத்தை இவ்வளவு' என்று உரக்கக் கூப்பினான் நான். தோவலிக்கு அழைப்பது போலக் கைகலக்கி மருத்துவம் நடத்தித் தானே அழைத்திருக்கிறார்கள்!"

"பெரிய மருத்துவக்கி தி. சி. காவலு!"

நான் அதற்குமேல் அங்கு நினை இருப்பது பதாம், கருவாவை ஒரு கைப்பதாம் அங்கிருந்து அப்பாவுக்கு அன்று சென்றேன்.

கவிதாவின் குரல் மட்டும் எனக்கு எங்கோ கேட்டமாதிரி இருந்தது. மீண்டும் சென்று அவர்கள் யார் என்று பார்ப்பது இக்கிதம்கை என்பதற்குப் போய்க் வந்தேன்.

மறுநாள் காலை நான் குருகுமத்தின் தோவலிக்கு அம்மாவர்க்குச் செல்ல உதவி செய்து கொண்டிருந்தேன். மனைவிக் கொத்துக்கலைக் குழந்தைகள் எடுத்துத் தரவும். தான் வந்திருக்கும் துறவத்துக்குக் கிட்டுக் கொண்டிருந்தேன். பிறகு பணம் குருகுமத்தின் கொண்டு தோவலிக்கு வரும் இடத்தில் போய் அணிந்தேன்.

எவக்கு அன்றே குருகூல வாசம் மிகவும் பிடித்து விட்டது.

"அடடா, குமாரா?" என்று குரல் கேட்டு நாள் தொராணத்திலிருந்து தலை நிமிர்ந்தேன். என் கல்லூரித் தொழில் மாது என் எதிரே நிற்பதைக் கண்டேன்.

"மாது! நீ எப்பொழுது, எப்படி இங்கே வந்தாய்?" என்று நான் ஆச்சரியத்தோடு கேட்டேன்.

"இவ் ஓய்வு விட்டு விட்டாயா?"

"என்ன?"

"ஏன்?" என்றும் கேட்டால் தொராணம் பூரித்தியாவிலிருந்து."

"சரி, நீயிதான் சொல்."

"என் அக்கா வீட்டுக்கு எத்திருக்கிறேன். எப்பொழுதும் இத்தச் சமயத்தில் இங்கு வந்து ஒத்தாசை செய்வது வழக்கம். வந்தேன். நீதான் புதிய ஆசிரியர் என்று எனக்கு எப்படித் தெரியும்? இப்பொழுதே என் அக்காவும் அத்திம்பெரும் உன்னைப்பற்றியே பேசுகிறார்கள். அவ்வளவு கவர்த்துவிட்டாய் நீ!"

"கலீலாமயாவின் தம்பி நீதானா? தென்று காலி அந்த அம்மான் சொன்னார்கள். மாப் பிள்ளையும் கூடப் போலத் தெரிகிறதே?"

"குமாரம்."

எனக்கு உடனே ஆயமரத்தடியில் முன்னால் மாலை நடந்த தாம்பதியக் கண்ணாடிக் கண்ணாடி வந்தது. மாதுதான் மணவியுடன் சண்டை போட்டிருக்கிறாள்.

"உன் மனைவி எங்கே? ஸ்ரீமதி மாதுவை நான் பார்க்க வேண்டாமா?"

"அவளா? அவள் வீட்டில் நொய்வைப் பட்சணங்கள் செய்து கொண்டிருப்பாள்."

"உன் அக்காவுக்கு இதுதான் பெறுகாலமோ? உன் அத்திம்பெரும் என்ன உடம்பு?"

"அக்காவின் கடைசிப் பையனுக்குப் பன் னிரண்டு வயதாகிறது. இப்பொழுது மீண்டும் கர்ப்பமாக இருக்கிறாள். அதனால் மிகவும் சங்கடப்படுகிறாள். அவள் கணவருக்கு நூறு மாதங்களுக்கு முன் காலிசெய் வந்தது. அதன் பிறகு நடக்க வரவில்லை."

"எப்படிக்குமும் நடக்கும்?"

"அக்கா சம்பாத்தியும், சிக்கலும், தியாகம் எல்லாரும்தான்."

"அவர் எப்படிப்பட்டவர்?"

"மெத்தப் படித்தவர். இலக்கியத்தில் நல்ல பற்று. இருவரும் வயிறு கால இலக்கியத்தைக் கவனத்துக் கொண்டு காலம் தள்ளி விடுவார்கள். குழந்தைகளும் நல்ல படிப்பவர்கள். பெயர்வர்கள் இருவரும் வேலை பார்த்துக் கொண்டே இருக்கக் கல்லூரி களில் படிக்கிறார்கள். மற்ற இருவர் படிப்பின் மதிப்பிற்கும் உபகாரச் சம்பளம் பெற்றுப் படிக்கிறார்கள். என் அத்திம்பெரும் கிராமத்துப் பண்ணிக் கூலிசெய்து இருக்கிறார்கள்."

"மாதவன் பந்தி" என்ற பெயர் கொண்ட ஒரு கதை. இதில் மாதவன் பந்தி என்ற கதைக்கூறுகள் உள்ளன. மாதவன் பந்தி என்ற கதைக்கூறுகள் உள்ளன. மாதவன் பந்தி என்ற கதைக்கூறுகள் உள்ளன.

கொண்டே எம். ஏ. பட்டம். வரை படித்து விட்டார். சென்னைக் கல்லூரி ஒன்றில் பொதுக் வேலை கிடைக்க விடுத்தது. அதற்குள் காலிச் சை் வந்துவிட்டது. அவர் கைக்கு எம்மாளும் உண்டு. அதிர்ஷ்டம் மட்டும் கிடை யாது" என்றான் மாது.

தன், தமக்கையின் வேலை அப்ப, மிகுமிக் கொண்டான் என்று என்னைக் கட்டிக் காட்டுகிறாள்?

"6 எம்மொவரைப் பற்றி யும் சிந்தி. முக்கியமான விஷயப் பற்றியே பேசலாம் இல் லையா? உன் அக்காவின் பெண் எப்படி?" என்று கேட்டேன் நான்.

"அவள் ஒரு மூட்டாளி!" என்று பன்செய்து பதில் சொன்னான் என் நண்பன். எனக்குத் தாகிவி லாவிப் போட்டது. சங்கடமாகவும்

இருந்தது. அதனால் தொடர்ந்து பேசாமல் இருத்து விட்டேன். "சனக்குப் பட்சணம் கொடுக்கவிலை போதும்" என்று கேலி செய்து விட்டுச் சிரித்து. பேச்சுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தேன்.

"இன்று நீ எங்களுடன் சாப்பிட வாயேன்" என்று மாது அழைத்தாள்.

நான் தயங்கினேன்.

"ஹி, குமார! நானும் சிறிது நேரம் பிசிக் கொண்டிருக்கலாம். எத்தனை நாட் டைவி விட்டது ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து!"

நான் ஒப்புக் கொண்டேன்.

அன்றைய நாள் அவர்கள் வீட்டுக்குப் போனபோது மாக்கோலும், செம்மண் ணும், மாவிலைத் தொராணமும் அழகாக இருந்தது. கடத்தில் கட்டிலைக் கதறி எல் லோரும் அமர்ந்திருந்தனர். ஊரிலிருந்து சபாங்கங்களும் வந்திருந்தனர். எதைப் பற்றியே பேசினிட்டு எல்லோரும் 'கொல்' வென்று சிரித்துக் கொண்டிருந்த சமயம் நான் அங்கு சென்றேன்.

செம்மண் அடக்கி கொண்டு அங்கவரும் தெருவைப் பார்த்தனர். கலீலா மோதுவாகக் கைவிடத் தரையில் ஊர்திக் கொண்டு எழுந்து என்னை வரவேற்றான். மாது தன் அத்திம்பெரும் கட்டாயப்பிது அமர்ந்தபடியே, "வாடா, வாடா" என்று அழைத்தாள்.

என் கண்கள் ஸ்ரீமதி மாதுவைத் தேடின. "இஃ போடலாமா?" என்று கலீலா கின் மூத்த மகன் சிவா கேட்டான்.

"இருடா, நான் வருகிறேன்" என்றான் தாயார்.

நான் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கையில் பின்னாகத் தால்வரும் எழுந்து இளைப்பைப் போட்டார்கள். ருடிக்கத் தண்ணீர் வைத் தார்கள். பழங்காய் பரிமாறியிட்டார்கள். ஊறுகாய்களை எதிரே கொண்டு வைத்தனர்.

"எழுந்திருங்கள். இன்னும் கொஞ்சம் போனும் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் எப்

உங்கள் நீர்ப்பாசன தேவைக்கேற்ப

ஒவ்வொரு மேனன் உடல் பூர்த்தியும் சிறந்த மூலையில் தயாரிக்கப்படுகின்றது. மேனன் உடலையும் உறுதியாக உறுதிப்படுத்தும் செயல்பாடுகின்றது. மேனன் குறைந்த விலையில் ஸ்போர் காலாகிய கிடைப்பதால் மேனன் இன்றியமையாதது இயற்கை விவசாயம்.

கவர் கு. 3 விலையுள்ள ஒரு கவர் கருட் ஆயிடு கொண்டு 60,000 கவர் தண்ணீரைப் பாம்புமார்.

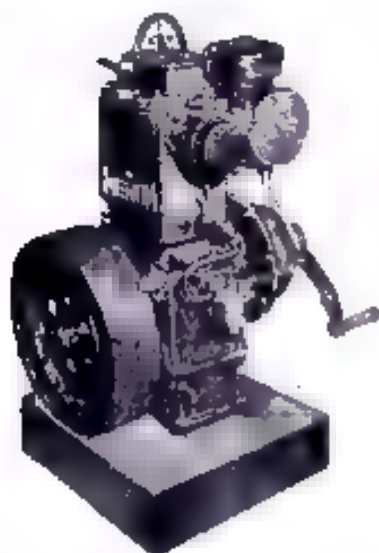
ஒரு 5 h.p. மேனன் இன்றிய சென்ட்ரி ப்ளக் பம்புமருடன் கெரிமடபாக இன்றிய குடியும். 6 h.p. மேனன் இன்றிய சென்ட்ரி கருட்பு சிறியப் பந்திரத்தின் இயக்க குடியும். ஆகவே மேனன் உடல் இன்றிய உட்கரு மடப விவசாயத்தில் பயனிடங்களில் சென்றி கொடுக்க வல்லவை.

தமிழக அரசாங்கத்தின்
அங்கீகாரம் பெற்றவை
மேனன் & மேனன்
விவசாயம் — கோலாபுரம்

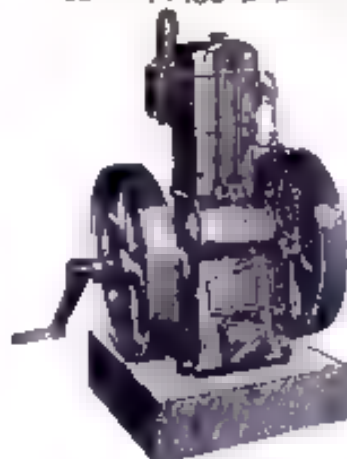
தமிழகம், கோலாபுரம்
சென்ட்ரி கருட்பு கருட்பு கருட்பு :

ஆர்.வி. & கம்பெனி
3, வலியன் கருட்பு சென்ட்ரி, சென்ட்ரி.4
போன்: 74-150 தந்தி: "ARVEECO"

மேனன் இன்னின்கள்

3 H.P. 1800 RPM Direct engine

6 H.P. 650 RPM Crude Oil engine

பட்டும் முடித்து விடுவார்கள்" என்று உதி எங்களைச் சாப்பிட அழைத்தான் கவினா.

என் கண்கள் தேடின துள் அப்பொழுதும் காணவில்லை.

கவினாவின் கண்கள் படுத்துக் கொண்டே எங்களுடன் பேச்சுக் கொடுத்தார்.

நிறை மாதக்காரியான கவினா தான் குனிந்து நிமிர்ந்து எங்களுக்குப் பரிமாறினாள். பார்ச்சியை கட்டமாக இருந்தது.

"நீங்கள் எதிரே வைத்து விடலாமோ? நாங்களே போட்டுக் கொண்டு சாப்பிடுவோமோ?" என்றேன் நான்.

கவகவென்று சிறு பெண் போலச் சிரித்தாள் கவினா. "பொம்மலுட்டிக்கு இது ஒரு சிரமமா?" என்று கேட்டு விட்டு, கூட ஒரு கரண்டி பாயசம் ஊற்றினாள்.

அப்பொழுதுதான் உன் பக்கத்திலிருந்து எழுந்து வந்தாள் மாதவியின் மனைவி. அவள் ஒரு முறை அவளை நிமிர்ந்து பார்த்தாள். பிறகு குனிந்து இவ்வையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

சுபயன்சன் தால்வரும் கண்களால் தத்தி அடித்துப் பேசிக் கொண்டனர். தாய்ப்பத்தி வச்ச கண்டையை நங்கு ரசித்தனர் போதும்.

"நீயும் உட்காரேன். அம்மா! ஒரு குரல் கூப்பிடுவதற்கு என்ன?"

மனைவிய் குரலின் சிறிசுருப்பைக் கவினா யாது போல் கவினா சிரித்தாள். "தீ இவ் வளவு நேரம் வேலை செய்தாயே, கொஞ்சம் உணக்கும்தான் ஓய்வு வேண்டாமா?"

"ஓய்வு எடுக்கத்தானே இங்கு வந்திருக்கிறேன்!" என்று மனை முணுமுணுத்தது என் செவியில் நங்குக விழுந்தது. தான் ஓரக்கண்ணால் பார்த்தபோது அவள் உட்கூடப் பிதுக்கிக் கொண்டே சமையலறைவிய் நுழைவது தெரிந்தது.

"ஓரே ஒரு கைமூர்ப்பாகு!" என்று கவினா உபசரித்தாள்.

நான் கைகளால் இவ்வைய மறைத்துக் கொண்டே நிமிர்ந்தேன். அவன் கண்களில் நீர் தழுவியது தெரிந்தது. குரலில் இரண்டும் பேத மிக்கவையே தவிர, முகம் கண்டிருந்தது.

கவினாவின் கண்களால் பேசுவதே ஒரு தனி அநுபவமாக இருந்தது. ஒரு முறைகூட அவர் தம் காரைப் பற்றிக் கூறியேயில்லை. விரிக்கெட் பந்தப்பதத்தைப் பற்றியப் சுபயன்சன்கு யேனே சத்தம் போட்டுப் பேசினார்.

"மனை பந்து அடித்து விட்டது. குருகுத்த நில அவர்கள்...." என்று கவினா நினைவு மூட்டினாள்.

நான் விடைபெற்றுக் கொண்டு விரைபினைன்.

என் கூட மாதவியும் வந்தாள். "அக்கா! நானும் குமாருடன் குருகுதம் போகிறேன். விடியற்காலம் இருவரும் வருகிறோம்."

"விடியும் வரைவிய் இருந்து விடாதே!" என்றுரைத்து அக்கா விடை கொடுத்து அனுப்பினாள்.

"உன் அக்கா விட்டாரைப் பார்த்தால் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது, மாதா!" என்றேன் நான்.

"ஏன்? சுபயன்சன்கைச் சொல்கிறாயா? அக்காவா, அத்தியம்பேரா, அவ்வது என் அருமை மனைவியையா?"

நீச்சல் அறுவடை!

சமீப காலத்துக்கும் பரீட்சை செய்து வளர்ந்திருந்தது. அறுவடை, சமை, மயிராக்கு ரத்தில் விட்டுச் செல்லவான அறிவாயில் எழுத்து அறுவடைகளை குயற்க்குடன் கைப்பிடுகின்.

வளம் அடைந்தபோது என்ன பங்கடால் வகை பார்த்தாலும், கொள்கை! எந்தாசி விடத்திலுபடி அனை ட்புத்தி தேக்கப்பட்டு நீர் திவாய்ப்புறக்கலிசெல்லாம் பரவி வயல் வரப்புக வள குழுக அடித்திருந்தது.

செய்வகாரிகளின் திவாய் ஒரு சில வினாடி களை நீடித்தது. நீர்ப்பட்டம் படிப்படியாகப் போதும். உள்வதற்கு முன் அறுவடைகளை குய்த்துக் கொள்கை வருகிறார்கள். ஆனால் கொடு கையாக்காகக் கூட்ட முயற்சி எடுக்க கொள்கை நீரில் இருக்கி நீடித்திருக்கின். ஆறு அடி குயற்க்கை நீரில் நீடிப்பும் மிதப்பும் அறுவடை, செந்தாக்கள், பகிர் கிழைத்து.

வி. எஸ். சுப்பிரமணியம்

"பொதுப்படைபாக்கி கொள்ளேன். விட்ட திவாயி கால் ஒடித்து. சம்பாத்திய மிவ்விக்கி விடக்கிறார்; திவாயி பேறுகாலத்தில் திதிருள்; ஊதியமும் தின்றுவிட்டது. குழந்தைகள் குள்ளுக்கு வரவேண்டும். நீ உதவி செய்வாயா?" என்று நான் கேட்டேன்.

"அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டால் தரலாம். ஆனால், அவர்கள் ஒரு செப்புக் காக கூட வாய்க் மாட்டார்கள். நாளைக் காலை திவாய்க்கிசென்று நான் அவர்கள் இருவருக்கும் புடவை வேஷ்டி வர்ங்கி வந்திருக்கிறேன். அதை அவர்களின் வாய்க் வைத்தால் நான் வெற்றி கண்ட மாடுரிதான்."

"அதெவ்வதான். அப்பொழுதும் சிரித்த படியே இருக்கிறார்களே?"

"பெண் ஒருத்தி இருக்கிறாளை, அழுவ தற்கு?"

"தீ! அதாவடியமாக உன் மனைவியிடம் சண்டை போடுகிறாய். அவன் சிறு பெண் தானே? அநுபவியின்மையினால் ஏதேனும் பேசினால்....."

குருகுதத்தில் பட்டாக வெடிக்கக் கேட்டு விழித்துக் கொண்டோம். குழந்தைகள் எங்கள் மங்கை வந்தாள் செவ்வு விட்டுப் பந்தாடை உடுத்துக் கொண்டு, நெற்றியில் திருத்திற்றுப் போலிவுடன் தடமாடுவதைப் பார்த்துப்போது, முகம்க் கூடவரின் பல கொள்கைகளில் சத்திவருவதபோல் இருந்தது.

நிறைந்த மனத்துடன் நான் மாதவியுடன் அவர்கள் அக்கா வீடு சென்றேன். அங்கே யும் சுபயன்சன் தால்வரும் குனித்தாவிவிட்டது; காகவெய்யும் குனித்துவிட்டுச் சாய்வு

தாங்களிடமிருந்து அமர்த்தித் தார். இரு வாய்களையும் எதிரே ஒரு பெட்டி மீது வைத்துக்கொண்டு வாய்களைப் பார்த்து எங்களுக்குமாக காத்துக் கொண்டிருந்தார்.

"வாரும்பன், உங்கள் அக்கா காத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்" என்று எங்கள் இருவரும்புறம் இரண்டு அங்குசத்தால் பேசினார் அவர். பெண்ணையும் தம்பியையும் கொலையின்றியமர்த்தியபின்னரே அவர் அமர்த்தி, என்னையே தேய்த்து, ஆரத்தி எடுத்து எல்லாம் செய்தான் கசிலா.

"குண்டெனெல்லாம் என் கைகள் எங்கே இருக்கின்றன? எங்கே இருக்கின்றன?"

"எப்படி?"

"எங்கே இருக்கின்றன? எங்கே இருக்கின்றன?"

தான் வாகனெனது அருகில் அமர்த்தித் தென். "உங்களை என்னுடைய கைகளில் இருக்கிறேன்" என்று பிடிக்கப் போட்டேன்.

"என்? தாராளமாகக் கேளுங்கள். எங்களை? என்ன? உங்களுக்குடையது" என்று அவர்.

"குடும்பம் என்றால் எங்களுக்கு வேதனை இருக்கிறதா? நீங்கள் எப்படிச் சிரிக்கிறீர்கள்?" "வேதனைதான் உங்களுக்கு சிரிப்பை உண்டாக்கும், அல்லவா?" என்று கூறிச் சிரித்தார் அவர்.

கசிலா கூடத்தில் எதையோ ஒதுக்க வைப்பதை ஒரு விநாடி கண்ணாட்டில் கிட்டு.

"அவரின் பார், அவன் வேதனையிலிருந்து தான் தான் ஒரு தீவன் பிறக்கப் போகிறது. அதன் விளைவு ஆனந்தம்தானா? வேதனையின் எங்கிலையில் ஆனந்தமும், ஆனந்தத்தின் எங்கிலையில் வேதனையும் தானே உலக நீதி?"

"எனக்குப் புரியவில்லை" என்றேன் நான்.

"ஒரு முத்து பிறக்க எத்துனை வேதனை சிப்பிக்குள் அடங்குகிறது? அதுபின் என்னும் மனம் அரிக்க அரிக்க, தீவனவு எங்கிற முத்து பிறக்கும்."

தான் வாயடைத்தேன்.

பட்சணங்களைச் சாப்பிட்டபிறகு ஆண் பிள்ளைகளையே நான்கள் அணைக்கும் ஏரிக் கரையோரமாக உலகம் போய்விட்டோம்.

கசிலாவும் பெண்ணும் குருகுலத்துக் குழந்தைகளுக்குப் பட்சணங்களை எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பினார்கள்.

விராமத்துக் குழந்தை மிகவும் ரம்மியமாக இருந்தது. பகல் உணவுக்குக் கசிலாகத்தான் தாங்கள் வீட்டுக்குத் திரும்பினோம். அதற்குள் அங்கு பல மாறுதல்கள்.

"கசிலாவுக்குச் சமயம் வந்துவிட்டது. நீங்கள் எப்போதும் குருகுலத்துக்குப் போய்ச் சாப்பிட வேண்டியதுதான்" என்று வாகனென தேய்த.

"வேண்டாம், அப்பா! நான் சமைத்து விட்டேன். இப்போது சாப்பிடலாம்" என்று ராஜிக் - மாதவின் மனைவி.

தான் மாதவனைப் பார்த்தேன். பெருமை ஷடன் மனைவியைப் பார்த்தான் அவன்.

வாகனெனது அருகில் நான் அமர்த்தித் தென். பிச்சட்டியில் பெண்கள் போவதும் வருவதும் இருந்தனர்.

நாங்கள் சாப்பிட்டபிறகு குருகுலத்துக்குப் போய் விட்டோம்.

மாதவன் தானும் மரத் தடியில் பூத்து நன்றாக உறங்கி விட்டோம். கசிலாவின் மனைவியின் குரல்தான் எங்களை எழுப்பியது.

"மாமா! ஆண் குழந்தை பிறந்தது அம்மாவுக்கு...." என்று அவள்.

பெற்ற பெண் ஏசு, மனம் கூறி, எட்டிவரைத் தோல் வாய்ப்பட்டுக் கிடக்க.... கசிலாவின் பொறுமை என்னை மிகவும் வலிந்தது.

தான் உடனே எழுந்து சென்று தன்மனம் ஆசிரியரைக் கண்டு பேசினேன். பிறகு வாகனெனிடம் சென்றேன். "உங்களை என்னுடைய கைகளில் இருக்கிறேன்" என்று சொல்லிப் போகிறேன்" என்றேன்.

"ஏன்? குழந்தையைப் பார்க்க வேண்டுமென்று தோன்றி விட்டதா?" என்று கேட்டார் அவர்.

தான் பதில் சொல்வதற்குள் ராஜிகா வந்து கண்ணுக்குத் தட்டை நீட்டினாள். குற்றம் கூறிய அந்த பெண் குழாயைத் தட்டி கொண்டாடும் விதமாக என்னை மிகவும் சொய்தது.

"இப்போது இந்த வேலைக்குக் கசிலா மனம் தான் தகுதி. வளரும் குழந்தைகளுக்குத் தாயாரின் அரவணக்கம் தேவை. அதை நான் கற்றுக் கொண்டுள்ளேன். தாயாரின் உணர்ப்பும், கண்ணீரும் வளரும் உலகுக்கு உரமும், நீரும் என்று தோன்றி விட்டது எனக்கு."

"நீங்கள் ஒரு கசிலாவை, அதனால் இப்படிப் பேசுகிறீர்கள். உண்மையானது, ஒரு தாயின் உடலின் வேதனையிலிருந்து உலகம் உருவாகிறது. ஆயின் ஒரு கசிலின் உள்ளத்தின் வேதனை அந்த உலகுக்கு உய்யும் வழிவைக் காட்டுகிறதல்லவா? எங்கள் குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலையைக் குறித்து நீங்கள் உங்கள் ஸ்திரீயத்தைக் கவனிடக் கூடாது. பிள்ளைகள் இருவர் சம்பாதிக்கிறார்கள், பொதுக்குறைக்கு மாறு இருக்கிறார்கள். இரண்டு மாதம் போனால் தான் தடப்பை என்று கவந்தியர்கள் சொல்கிறார்கள். கசிலாவும்...."

"கசிலா மனம் வேலைக்கு வரும்வரை நான் செல்கிறேன். பிறகு நான் போய் போகிறேன். கசி குழந்தை தேடிக்கொண்டு போவது எவ்வளவு மதிப்பை என்று புரிந்துவிட்டது. குழந்தை அல்லவா கசிலா உருவாக்க வேண்டும்?"

உணர்ச்சி மிகப் பெரிவது எனக்கே உரியதாகத் தந்தது. நான் எழுந்தி விட்டேன்.

வாகனெனது என் கையைப் புத்திரி.

பிச்சட்டியிலிருந்து குழந்தை, "குமா, குமா" என்று புதுக் நாய் கொடுத்தது ஆமோதித்தது.

சலிப்பூடும் அப் பழைய தோற்றம் என்னவாயிற்று ?

போய் போய் விட்டது
அந்த மாயமாய் விட்ட
புது மயக்கம் கருப்
புவிழிப் துளிகள்.
உங்கள் கயரும் பற்பல
மனசுகளில் கிடைக்-
கின்றன, படைப்பை
கவனம் திருவாய்.
உங்கள் இலக்தை
அவர்களின் கிடை
எனத் தேர்ச் செஞ்சுப்
போகிறீர்கள்?

**மலிதலால்
கருப்**

புவிழிப் துளிகள்.

11 41 74

சில ஈராக் (ஈராக்) அகமதாபாத் . சில ஈராக், காக்யாத் . கடைக்காடு, பம்பாய்-கடைக்காடு,
(சில காக்யாத் பம்பாய் . கடைக்காடு, தேவகா . காக்யாத், பம்பாய்-காக்யாத் (சில பம்பாய்)
பம்பாய் காக்யாத் கடைக்காடு, காக்யாத், கப்தாபாத் காக்யாத், கப்தாபாத்-காக்யாத், கப்தாபாத்

புதுமை!

அஸ்ட்ரா... எத்தகைய பேராற்றலோடு நீங்கள் எழுமுடியும் என்பதை உணர்த்தும்

தினாறுக்கிறதோ இன்றைய வாழ்வின் அகரவேகம்... சலித்துப் போனதற்குகிறதோ உங்கள் தென்பு! துள்ளியெழுந்து சுறுசுறுப்பான ஒரு புத்தேடு புட்டுவீர்! அமுர்திக் கிடக்கும் உங்கள் தென்பை வெளிக்கொணருவீர்! அதற்கென்றே சிறந்துவரும் ஒரு புதிய பாலமுத பாணம் அஸ்ட்ரா. இந்தியாவில் உணவியல் ஆராய்ச்சியிலே முன்னிற்

கூம் ஒரு நிலையத்தின் சிபாரிசுபெற்ற 4 டானிக் சத்துக்கள் இணைந்த அஸ்ட்ரா ஒரு சக்திக் களஞ்சியம். ஒடியாட உறுதியான உரமுட்டும் உன்னத பாணம். தடித்தெழுந்து காணாத துவக்க ஓர் இறிய தூண்டுதலால் அஸ்ட்ரா, உற்சாகப் பூசிப்பையே பருகுவீர்! ஊக்கத்தின் உச்சிமேலே விளங்குவீர்!

**உள்ளுறங்கும் தென்பை
உயிர்த்தெழுப்புவது அஸ்ட்ரா**

தமிழ்நாட்டிலும் வேளாற்றிலும் மட்டுமே கிடைக்கிறதாம்.